

# ಅರೆ ಭಾಷೆ ಗಾಣೆಗೆ

ಸಂಗ್ರಹ :

ತಕ್ಕಡೆ ಬಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ

ವೇದ ಸುಳ್ಯಾದರೂ  
ಗಾಣೆ ಸುಳ್ಯಾರಿಲೆ



ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ







ದಶವರ್ಷ ಸಂಭ್ರಮದ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲಿಕೆ 2021

# ಅರೆ ಭಾಷೆ ಗಾದೆಗ

ವೇದ ಸುಳ್ಳಾದರೂ ಗಾದೆ ಸುಳ್ಳಾಗಿಲೆ

ಸಂಗ್ರಹ  
ತೆಕ್ಕಡೆ ಬಿ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ



ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ  
ಮಡಿಕೇರಿ

Decennial Year Publication Series 2021

**ಅರೆಭಾಷೆ ಗಾದೆಗ**  
**Arebhashe Gadega**

Collected by  
**Thekkade B. Kumaraswamy**  
Mutharmudi Village, Murnad.  
Mob : 9483234335

**ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ :**

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಕಜೆಗದ್ದೆ  
ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಮಿತಾ ಅಮೃತರಾಜ್  
ಡಾ. ವಿಶ್ವನಾಥ ಬದಿಕಾನ  
ಶ್ರೀಮತಿ ಬೈತಡ್ಕ ಜಾನಕಿ ಬೆಳ್ಳಪ್ಪ  
ಶ್ರೀ ಭರತೇಶ ಅಲಸಂಡೆಮಜಲು

**ಪ್ರಕಟಣೆ :**

**ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್**

**ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ**

**ಪುಸ್ತಕ ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ :**

**ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ**

**ಕಾಫಿಕ್ಯಪಾ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್, ರಾಜಾಸೀಟ್ ರಸ್ತೆ, ಮಡಿಕೇರಿ**

**ದೂ: 08272-223055, ಮೊ : 6362522677**

**arebaseacademy@gmail.com,**

**<https://arebhasheacademy.karnataka.gov.in>**

**ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವರ್ಷ : 2022**

**ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ. All Rights Reserved.**

**ಪುಟಗಳು : 88**

**ಬೆಲೆ : ರೂ. 75**

**ಪ್ರತಿಗಳು : 300**

**ಆಕಾರ : ಡೆಮಿ 1/8**

**ಕಾಗದ : 80 ಜಿಎಸ್‌ಎಂ ಮ್ಯಾಪ್ಲಿಟೋ**

**ಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ :**

**ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್ & ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್,**

**ಪೂಜಾ ಆರ್ಕೆಡ್, ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ರಸ್ತೆ, ಮಡಿಕೇರಿ.**

**Ph. 08272-224919, 9448135592**

## ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣಾ ಯೋಜನೆಯಡಿಲಿ ತೆಕ್ಕಡೆ ಬಿ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯವರ 'ಅರೆಭಾಷೆ ಗಾದೆಗ' ಪ್ರಕಟ ಆಗ್ತಾ ಇರ್ಪು ಕುಸಿನ ಸಂಗತಿ.

"ವೇದ ಸುಳ್ಳಾದರೂ ಗಾದೆ ಸುಳ್ಳಾಗಿಲಿ" ಹೇಳುವಂತದ್ದಾ ಜನಜನಿತ ಮಾತು. ಭಾಷೆಗಳ ಜೀವ ಇರುದ್ದೇ ಈ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳಲಿ. ಅರೆಭಾಷೆನ ಪೂರ್ಣ ಇರುದ್ದೇ ಈ ಗಾದೆಲಿ. ಗಾದೆಗಳಲಿ ಜೀವನ ವಿಧಾನ ಉಟ್ಟು, ಬೊದ್ದಾನ ತಿರ್ಳ್ ಉಟ್ಟು, ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಬೊದ್ದುನ ಕ್ರಮಂದನೇ ಗಾದೆಗ ಹುಟ್ಟಿಕಂಡ್, ಅದ್ ಈಗ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಮಾತುಗಳಲಿ ಬಳಕೆ ಆಗುವ ರೀತಿನೇ ವಿಶೇಷ. ಪಂಡಲಿ ಪ್ರತೀ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೂ ಒಂದ್ ಗಾದೆ ಮಾತು ಒದಾಗಿ ಬರ್ತಿತ್. ನಮಿಗೆ ಅದರ್ನ್ನ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಕೇಳಿ ಆದರೂ ಗೊತ್ತುಟ್ಟು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆ ಭಾಗ್ಯನೂ ಇಲ್ಲೆ. ಇಂತಹ ಹೊತ್ತುಲಿ ತೆಕ್ಕಡೆ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಈ ಕೆಲ್ಸ್ ಮೆಚ್ಚುವಂತದ್ದಾ. ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಲಿ ಗಾದೆಗ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿಕಂಡುಟ್ಟು. ಒಳ್ಳದ್ದಕ್ಕೂ, ಕೆಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೂ, ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ, ಹರಿದಿನಕ್ಕೆ ಗಾದೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಪೂರ್ಣನ ಬೊದ್‌ಕ್‌ನ ಸಾರನ ಗಾದೆಗಳಲಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಪಂಡನವರ ಕುಶಲತೆನ ಮೆಚ್ಚೋಕೆ. ಪ್ರತೀ ಗಾದೆಗೂ ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಅರ್ಥ ಉಟ್ಟು. ಪರಂಪರೆನ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ದಾಟಿಸೋಕುತಾದರೆ ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅಗತ್ಯ ನಮಗೆ ಉಟ್ಟು.

— ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ ಕಜಿಗದ್ದೆ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ.



## ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಒಂದು ಗಾದೆ ಮಾತೆಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿನ ಕುಟುಂಬನ, ಒಂದು ಸಮುದಾಯನ, ಸಮಾಜನ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವ, ಬದ್‌ಕ್‌ನ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ, ಮನಸ್ಸಿನ ತಿದ್ದುವ, ಬುದ್ಧಿಮಾತ್ ಹೇಳುವ, ಬೆಂದ್ ನೊಂದ ಬದ್‌ಕಿಗೆ ಶಾಂತವನ ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿ ಉಟ್ಟು. ಆದ ತಪ್ಪುನ ತಿದ್ದಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಯುಕ್ತಿ ಉಟ್ಟು. ಇದ್ ಒಂದು ಪೂರ್ಣ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನುಡಿಗಟ್ಟ್. ಅನುಭವ ಮಂಟಪಂದ ರೂಢಿಗೆ ಬಂದ್ ತಲತಲಾಂತರಂದ ಜನಪದ ರೀತಿಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಭಗವದ್ಗೀತೆ. ಅದರ್ದಂದನೇ “ವೇದ ಸುಳ್ಳಾದರೂ ಗಾದೆ ಸುಳ್ಳಾಕಿಲೆ” ಈ ಗಾದೆಗಳನ್ನ ಮತಷ್ಟ್ ಸಂಪತ್ತ್‌ಕರಿಸಿದೆ. ಹುಟ್ಟಂದ ಹಿಡ್ಡ್ ಸಾಯುವವರೆಗೆ “ಹುಟ್ಟು ಗುಣ ಸುಟ್ಟರೂ ಹೋದಲೆ” ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜೀವನದ ಪರಿವರ್ತಕ ಆಗಿ, ಜನರ ಬಾಯಿಂದ ಬೋಧನೆ ರೂಪಲಿ ಹೊರಬಂದದೆ. ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಆಗಿ ಹಾಸ್ಯ, ಅಪಹಾಸ್ಯ, ಸುಖ-ದುಃಖ, ಕೋಪ-ತಾಪ. ಹೊಗಳಿಕೆ-ತೆಗಳಿಕೆ, ಅಟ್ಟಹಾಸ, ಅಸಹಾಯಕತೆ ಹಿಂಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮನೋಧೋರಣೆಲಿ ಕಂಡ್ ಬಂದದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಭಾವಾರ್ಥ ಸಾರಾಂಶ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ.

ಗಾದೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶ ಧರ್ಮ ಜಾತಿಲಿನೂ ಉಟ್ಟು. ಹಾಸಿಗೆಂದ ಏಳುವಲ್ಲಿಂದ, ಚಟ್ಟಲಿ ಮಲ್ಲಿ, ಬೆಂಕಿ ಕೊಡುವವರೆಗೂ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಮಣ್ಣಲಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಪಾಠ ಕಲ್ಪತಾ, ಬದ್‌ಕ್ ನೊಟ್ಟಿಗೆ ತಲತಲಾಂತರಂದ ಬಂದ ಅನುಭವದ ಪದ, ವಾಕ್ಯ ರೂಪಲಿ ಜನಪದ ಆಗಿ, ಹಂಗೆನೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಉಟ್ಟು. ಪುರಾಣ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ವೇದಗಳ ಕಾಲಗಳ ನಿದರ್ಶನದ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಅಂಶ ಗಾದೆ ಮಾತಲಿ ಕಾಣಕ್. ಮನ್ನನ ಮನ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವ ದೈವ ವಾಣಿ. ಈ ಗಾದೆ ಮಾತ್. “ಆಡ್ ಮುಟ್ಟದ ಸೊಪ್ಪಿಲ್ಲೆ” ತೇಳುವ ಹಂಗೆ ಗಾದೆ ಮಾತ್ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಒಂದು ಕೋಶ, ಸಂವಿಧಾನ ರಾಜದ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆ, ಗಾದೆ ಬದ್‌ಕ್‌ನ ಸಂವಿಧಾನದ ರೂಪರೇಷೆ. ಗಾದೆ ಜೀವನ ದರ್ಶನದ ಕೈ ಕನ್ನಡಿ, ವಿವೇಚನೆ, ವಿಧಾನ, ನಿಷೇದ, ಜೀವನ ಸೌಂದರ್ಯ, ಪ್ರಜ್ಞೆ, ವ್ಯವಹಾರ, ನೀತಿ, ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಅಭಿರುಚಿ, ಪ್ರಭಾವ, ಪರಿವರ್ತನೆ, ನಿಯಮ, ಕಾಲಮಹತ್ವ, ಸಾರ್ಥಕತೆ, ಅವಲಂಬನೆ ಚಾರಿತ್ರೆತೆ,

ಇದೆಲ್ಲದರ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವ ಹೊರಬಂದದೆ. ಜನರ ಬದ್ಧಕನ ನಿರ್ದೇಶಕ, ನಿಯಂತ್ರಕ ಅಪರಾಧತನಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದೆ, ಅಸಹಾಯಕತೆಗೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದೆ. ತಪ್ಪು ದಾರಿಲಿ ಹೋಗುವವಂಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದೆ, ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ ಕಂಡವಂಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ಲೆ. ಮನ್ಸಾನ ಒಳಗಿರುವ ಸಂಕಟನ ದೂರ ಮಾಡ್ಲೆ. ಗಾದೆ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ಗುರು ಆಗಿ, ಮುಂದೆ ನಡ್ಪುವ ಅಪ್ಪ ಆಗಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ ತೋರ್ಪುವ ಅಪ್ಪ ಆಗಿ, ಕಾಪಾಡುವ ಭಗವಂತ ಆಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದದೆ. ಸರಳ ರೂಪ, ಸುಲಭ, ಮನ್ನಲಿ ಉಳ್ಳದೆ. ದೇವುರ ಮಾತ್ ರೂಪಲಿ, ಪೂರ್ವಜರಂದ ಕೃಷಿ ರೂಪಲಿ, ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ರೂಪಲಿ ಇರುವ ಈ ಗಾದೆನ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ, ಅಳ್ಳೆ ಹೋಗದಂಗೆ ಉಳ್ಳಿಕಂಡ್ ಹೋದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಗಿ ಉಟ್ಟು.

ಸಣ್ಣ ಸಾರಾಂಶದ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಇರುವ ಇದರನ್ನ ಹೇಳಿರೆ ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಸನ ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕಿಲ್ಲೆ. ಕೆಲವು ಪದಗ ಮಾರ್ಮಿಕ ಆಗಿ ಇದ್ದರೂ ಸನ ಅದರ ಭಾವಾರ್ಥ ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣ. ಬರವಣಿಗೆಲಿ ಅದ್ ಬೇಡದ ಪದತ ಅನ್ನುದುಲೆ. ಅರೆಭಾಷೆ ಪದಗ ಬಾಳಪ್ಪ ತತ್ಸಮ ತದ್ಭವ ರೂಪಲಿ ಉಟ್ಟು. “ಮುಂಡೆ” ತ ಹೇಳ್ಳನ ಅದ್ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾಟುವ ರೀತಿ, ವಿಧವೆ ತೇಳ್ಳನ ಇರುಲೆ”, ತಾಳ ಹಾಕಿಕೆ ಹೋಗಿ ತರ್ಡ್ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಕಂಡತ್, ಮಾಡಿಕಾಗದ ಕೆಲ್ಸ ಅವಂದ ಆಗಿ ಹೋಗಿ ಅಪಾಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕಂಡದೆತ. ಆದರೆ, ಅದಿಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಂಗೆ “ಈ ಎರಡೂ ಗಾದೆನ ಒಳಾರ್ಥ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕಂಡದೆ. ಅದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸಲ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಆಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿದೆ. ನಾವು “ಕಂಡದರ್ನ ಕಂಡಂಗೆ ಹೆಳ್ಳರೆ ಕೆಂಡಂದಂತ ಕೋಪ” ಎದ್ದ್ ಬಂದ್ ಎದೆ ಮೇಲೆ ಓದ್ದಂಗೆ “ಅಂದರೆ ಸೀದ ಮಾತ್ಂದ ಒಬ್ಬ ಸಿಟ್ಟಾದೆ. ಆದರೆ ಗಾದೆ ಮಾತ್ಂದ ಯಾರೂ ಸಿಟ್ಟಾದುಲೆ ಈ ಗುಣಧರ್ಮ ಗಾದೆಲಿ ಉಟ್ಟು.

“ಕಂಡವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋದು ತಪ್ಪುದುಲೆ” ಹೆಣ್ಣ್ ಮಗಳ್ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ವಿಳ್ಳ ಶಾಸ್ತ್ರಂದ ಹಿಡ್ಡ್ ನಾಗೋಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರದವರೆಗೆ ಗೂಡೆ ಅಪ್ಪ, ಅಪ್ಪ, ಸೋದರಮಾವ ಹಿಂಗೆ ಹಿರಿಯವರೆಲ್ಲರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಗಿ ಪಾದ ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಯಾಮ.



ಕಾಲ್ ಹಿಡಿಯಕನ “ಧೀರ್ಘ ಸುಮಂಗಲೀ ಭವ” ದೇವುರು ಒಳ್ಳೆದ್ ಮಾಡಲಿ” ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳ್” ಹಿಂಗೆಲ್ಲಾ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವೆ. ಹಿರಿಯವನೊಬ್ಬನ ಕಾಲ್ ಹಿಡಿಯಕನ ಅವ ಹಿಂಗೆ ಹೇಳ್ವೆ, ಯಾಕವ್ವ ನನ್ನ ಕಾಲ್ ಹಿಡ್ತಿಯಾ? ನೀನ್ ಯಾರ ಕಾಲ್ಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋದು ತಪ್ಪಿಕಲೆತ. ಕಾಲ್ ಹಿಡಿಯದೊಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕೂಡ ಹೌದು. ಗೂಡೆನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ “ಕೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣ್ ಕುಲಂದ ಹೊರಗೆ” ಮದುವೆ ಆಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ “ಗಂಜಿ ಕುಡ್ತರೂ ಗಂಡನ ಮನೆನೆ ಸುಖದ ಬಿಡಾರ. ಹಿಂಗೆ ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಾರ ಗಾದೆಗ ಹೆಣ್ಣ್ ಮಗಳ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇದ್ದರೂ ಇದ್ ಇನ್ನಿತರ ಸಂದರ್ಭಲಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದೆ.

ಬಡವುಕೆ ಹೆಚ್ಚ್ ಮಕ್ಕ ಹುಟ್ಟರೆ “ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವುರು ಹುಲ್ಲು ಮೇಯಿಸಿಕಲೆತ” ಅವ ಅವಂಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕಂಡದೆ ಮುಂದೆ ಆದೆ ಮಕ್ಕಳಂದ ತೊಂದರೆ ಆದರೆ “ತೆಂಗನ ಮರ ನೆಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಳೆನೀರ್ ಸಿಕ್ಕತ್ತಿತ್ತ. ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಕ್ಕಳಂದ ಕಣ್ಣೀರ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೋತ್” ತನ್ನ ಅಸಹಾಯಕತೆನ ಹೇಳಿಕಂಡದೆ, ಅತ್ತೆನು ಸೊಸೆನು ಜಗಳ ಆಡಿ ಕಂಡರೆ “ಯಾವ ಕಾಲ್ ಮುರ್ದರೂ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬೇನೆ” ಡೋಲಾಯಮನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಖಾಯಿಲೆ ಬಾಕಾಕನ “ಖಾಯಿಲೆ ಮನ್ನಂಗಿ ಬಾರದೆ ಕಲ್ಲ ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ಯಾ”? ತ ಹೇಳಿಕಂಡವೆ. ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ “ಊರು ಹೋಗುತೇಳ್ವೆ ಕಾಡ್ ಬಾ ತೇಳ್ವೆ” ತನ್ನ ಕೊನೆ ಕಾಲದ ಪ್ರಯಣದತ್ತ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಹಿಂಗೆ ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ನರ ನಾಡಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ತಗತ ಆಗಿ ಹಂಚಿ ಬಂದೆ. ಇದಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ಸಂಬಂಧದವರ ಸಂಪರ್ಕ, ಒಡನಾಡಿಗಳ ಬಾಂಧವ್ಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸನ ಈ ಗಾದೆ ಮಾತ್‌ನ ಉಳ್ಳಿಕಂಡ್ ಹೋಗಲಿ. ನಾನ್ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಗಾದೆ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಾದೆ ಮಾತ್‌ಗ ಬುಟ್ಟ್ ಹೋಗಿರ್ರು, ಅದರ್ನ್ ಸನ ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರ್ಪಿಕಂಡ್ ಒಂದ್ ಗಾದೆ ಹೇಳದಂಗೆ ಗಾದೆ ಒಂದಾಂಗಿ ಉಳಿಯದೆ ನೀಲಿ ಆಕಾಶಲಿ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಿನುಗುವ ಹಂಗೆ ಮಿನುಗುತ್ತಾ ಇರ್ಲಿತ ನಾನ್ ಬಯ್ಲಿನೆ.

– ತೆಕ್ಕಡೆ ಬಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ  
ಮುತ್ತುರ್ಮುಡಿ



## ಗೌಡ ಚರಿತೆ

ಗೌಡ ಜನಾಂಗದ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಸಾಗಿದರೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸದ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತದ ಕಾವ್ಯದವರೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಹರಪ್ಪ ಮೊಹಂಜೊದಾರೊ ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕಾಲದಿಂದ ವೇದಗಳ ಕಾಲ ಋಗ್ವೇದದವರೆಗೂ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ “ಗೌಡ” ದೇಶವೊಂದಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೊಬ್ಬ ಗೌಡ ದೊರೆಯಿದ್ದ.

“ಗೌಡ” ಶಬ್ದವು ಅತೀ ಪ್ರಾಚೀನವಾದದ್ದು ಹಿಂದೆ ಗೌಡದೇಶ ಒಂದು ಇತ್ತು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಕರ್ನಾಟಕ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಗುಜರಾತ್‌ಗಳು ಪಂಚಗೌಡ ದೇಶವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬ ದಾಖಲೆ ಇದೆ. ಗೌಡ ದ್ರಾವೀಡ ಮೂಲ. ಇಲ್ಲಿ ಗೌಡವೆಂಬುದು ಆ ಕಾಲದ ಪ್ರಚಲಿತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಆರ್ಯಾವೃತ್ತದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದು ಬೇರೂರಿ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ “ಗೌಡ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. 2ನೇ ಚಾಲುಕ್ಯರ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಬಂಗಳಾದ ಗೌಡ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಗೆದ್ದನೆಂದು, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರ ಅರಸ ಅಮೋಘವರ್ಷನ ಮಗ ಕೃಷ್ಣ 2ನೇ ಗೌಡರನ್ನ ಸದೆ ಬಡಿದಿರುವ ಮಾಹಿತಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿದೆ. ಗೌಡಬಂಗಳ ಜನಾಂಗವು ಹಿಂದೆ ಬಂಗಳದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದು ಗೌಡ ಸಾರಸತ್ವರು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೊಂಕಣಿ ಜನಾಂಗದವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ.

“ಗೌಡ” ಎಂದರೆ ಯಜಮಾನನೆಂದು ಅರ್ಥವಿದ್ದು, ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯೂ, ಗಾವುಂಡ, ಗೌಡಿ, ಗವೂಂಡಿ, ಗಂವೂಂಡರ್ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಗೌಡಾಳ್ವಿಕೆಯು ಚೇರಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಗಂಗರಸರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದ ಗೌಡಾಳ್ವಿಕೆಯು ವೆಳ್ಳಾಲ ಗೌಂಡರ್, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗೌಂಡರ್ಗಳೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆ ಮಾತು ಮಳೆಯಾಳ ತಮಿಳು, ಕೊಯಮತ್ತೂರು, ಸತ್ಯಮಂಗಲ, ಪಾಲಘಾಟ್ ಕಡೆ ಗೌಡರ್, ಗೌಂಡರ್ ಇದ್ದು ಇವರ ಮನೆ ಮಾತು ಕನ್ನಡ, ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಾಗ ತಮಿಳು.ದೇವರು ಕಾಲಭೈರವ ಇದು ಮಾಕೋನಹಳ್ಳಿ ದೊಡ್ಡಮನೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಗೌಡರ ಲೇಖನದ ಸಾರಾಂಶ.

ಗೌಡ ಜನಾಂಗ ಕೊಡಗು, ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಹಾಸನ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು,



ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ವೆಗೈರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೌಡ ಒಕ್ಕಲಿಂಗರೆಂದೂ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕೊಯಮತ್ತೂರು, ದೇವಗಿರಿಯಕಡೆ ಗೌಡರೆಂದೂ, ಆಂಧ್ರ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರೆಡ್ಡಿ ಜನಾಂಗವೆಂದು ಇದೆ. 1966 ರ ಜನಗಣತಿಯಂತೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ 30,000 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 3 ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು. ಮೈಸೂರು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ 15 ರಿಂದ 20 ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುತ್ತದೆ. (-)1700-1800 ರ ಇಸವಿಯೊಳಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಲಿಂಗರಾಜ ಮಲೆನಾಡಿನ ಪಾಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸುಳ್ಳು ಪುತೂರು ಇಕ್ಕೇರಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಮ್ಮ ಜಹಗೀರು, ಉಂಬಳಿ ನೀಡಿರ ಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಸ್ವಾಲಂಭಿಗಳಾದ ಇವರು ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ನಡೆಸಿರಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಜನರ ಲಗ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇತರ ಹಿಂದುಗಳಂತೆ ಕಂಕಣ, ಪಟ್ಟ, ಬಾಸಿಂಗ, ದಾರೆ, ಹಸೆಮಣೆ, ರಾಮ ಕೃಷ್ಣರ ಮೇಲಿನ ಶೋಭಾನೆ ಹಾಡುಗಳು, ಉಚ್ಚ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ವೈಭವದಿಂದ ಬಾಳಿ ಬದುಕುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲೂ 1300 ರಿಂದ 1600ರ ವರೆಗೆ ವಿಜಯನಗರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರೆಂದು, ತಾಳಿಕೋಟೆಯ ಯದ್ಧದ ನಂತರ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಭಯದಿಂದ ಚದುರಿ ಪಾಳಯಗಾರರಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿರಬಹುದೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ.

ವಿಜಯನಗರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ “ತಾಳುವ” ಅಥವಾ “ತುಳು” ವಂಶದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದವರೆಂದೂ, ಅವರು ಗೌಡ ಜನರೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.1207 ರಲ್ಲಿ ಗೌಡ ಜನರು ಗೌಡ ದೇಶದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಅಂಗ, ವಂಗ, ಕಳಿಂಗ, ಕಾಂಭೋಜ, ಗೌಡ, ಗೂರ್ಜರ ಚಪ್ಪನೈತ್ತಾರು (50) ದೇಶಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಪುರಾಣ. ಗೌಡ ದೇಶವೆಂಬುದು “ಅಲ್ಲ-ಹೋ-ಅಕ್ಬರ್” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ 1207 ರಲ್ಲಿ ರಾಜ “ನಾರಾಯಣಗೌಡ” ನೆಂಬವನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ, ದೆಹಲಿಯ ಮುಸಲ್ಮಾನ ರಾಜನಿಂದ ಈತನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನೆಂದೂ, ನಂತರ ಅವರ ಭಯದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಗೆ ಬಂದನೆಂದು ನಂಬಬಹುದು. “ಗೌಡ ದೇಶ” ಯಾವುದೆಂದರೆ ಈಗಿನ ಬಿಹಾರ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಭಾಗಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಂಗಾಳ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರೂ ಈಗಲೂ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಲಘ್ನ ವೆಗೈರೆಗಳು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕಡೆಯು ಗೌಡ ಜನರ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಲುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ.



“ಗೌಡ ದೇಶ” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲು ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ “ಗೂಡ್ ದೇಶ” ಅಂದರೆ “ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡುವ” ದೇಶವೆಂದು ಹೆಸರು ಇದ್ದಂತೆಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ “ಗೋಡ್” ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ “ಗೌಡ” ಎಂದು ಬದಲಾಗಿರಬಹುದು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ದೈವದ ಕೋಲ ಕಟ್ಟುವಾಗ ದೈವ ಬಂದ ಮೊದಲು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಈ ಸಾರಾಂಸ ಶ್ರೀ ಪೇರಿಯನ ಪೂವಯ್ಯವರು ಸಂಪಿಗೆಕಾಡು ಎಸ್ಟೇಟ್ ಚೆಟ್ಟಳ್ಳಿ ಇವರ 1970 ರ ಗೌಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅವಲೋಕನ ಎಂಬ ಲೇಖನದ್ದಾಗಿದೆ.

ದ್ರಾವಿಡರ ಆಗಮನ ಹಿಂದೂ ದೇಶಕ್ಕಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರೆಂಬ ಐಕ್ಯಮತವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದ್ರಾವಿಡ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖೆಯ ಸಮುದ್ರ ನೆರೆಯ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಸಾಮ್ಯತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಅತ್ತ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಿ ವಂಶವೂ ಎಂದು ಯೂರೂಪಿಯನ್ ವಿದ್ವಾಂಶರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹಟ್ಟಿಕಾರ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ವೆಳ್ಳರು, ನಂದಿಧ್ವಜರು ಮೂಲಮತಸ್ಥರು ವೆಳ್ಳರಿಂದ ತಮಿಳು, ವೆಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತೆಲಗರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ವೆಳಂರಾದರು. ನಂದಿಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಕುರು(ಂ)ವರು ಮತ್ತು ತುರುವರು, ಕುಡುವರು ತುರುವರು ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸೇರಿದವರಲ್ಲಿ ಗೌಳ (ಗೌಡರು) ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಂಗಡಣೆ ಕಾಣಬಹುದು. ತುರುವರಿಗೆ (ತುರ್ವ) ಅತೀ ಪ್ರಾಚೀನ ವೇದವಾದ ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ “ತುರ್ವ” ರೆಂದು ಈ ತುರ್ವರು ಅಥವಾ ತುರ್ವಕರು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ತುರ್ವರುಗಳೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಸು ಎಂದರೆ ಧನ ಎಂದೂ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು ವರ್ಗವೆಂದೂ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ “ತ್ವರಿನ” ವಸು ಎಂದರೆ ಧನವುಳ್ಳ ಜನಾಂಗದವರೆಂದು ಅರ್ಥ. ಯದು-ತರ್ವರು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದರೆಂದು ಹಾಗೆ ಸಿಂಧೂ ತೀರವನ್ನು ನೆಲೆವೀಡಾಗಿ ಮಾಡಿ ವೇದಗಳ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಸರಿದು ಮಹಾಭಾರತದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಂಗಾ ಯಮುನ ನಾಡಿಗೆ ಬಂದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಶಾಖೆಯು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಹೋಗಿರಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಈಗಿನ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಬೆಳಗಾಂ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ದಾರಾವಾಡ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರಬೇಕೆಂಬ ಊಹೆಯಿದೆ. ತುರ್ವರು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಪುರಾಣಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಗಂಗಾ ತೀರದಿಂದ ಬಂದ ಹಟ್ಟಿಕಾರರೇ ಗಂಗಾರಾಗಿರಬೇಕು. ಇವರೇ ಗಂಗಡಿಕಾರರ



ಮೂಲಪುರುಷರು, ಗಂಗರಂತೆ ಕಾಪುರೆಡ್ಡಿಗಳು ಚಾಲುಕ್ಯರ ಮೂಲ ಪುರುಷರು, ಅಗಸ್ತ್ಯ ಋಷಿಯ ಮದುವೆಯಾದ ಲೋಪಮುದ್ರೆಯು ವಿದರ್ಭ(ಹಟ್ಟಿಕಾರ) ನಾಡಿನವಳಂತೆ.

ಈ ಹಟ್ಟಿಕಾರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಖೆಯವರು ಗೋವಳರಾಗಿ “ಗೋ” (ಪೃಥ್ವಿ) ಪಾಲಕರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದನಗಾರಿಕೆ ಯುಗದಲ್ಲಿ “ಗೋ” ಪಸು ಭೂಪನಾದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ವಸ್ತ್ರಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಜಾಡ,ಚೇರ,ಚೋಳ, ಚಾಲುಕ್ಯರಾದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲುತನದ ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಮುಂದೆ ದನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮೂಲಕಸುಬಿನಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಹುಬಲದಿಂದ ಧನಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯು ತಲೆದೂರಿದಾಗ ಗೋಪರು (ಗೌಡರೂ, ಪಟ್ಟಿಕಾರರೂ) ಭುಜಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾದರು. ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರ ಚಿಹ್ನೆ ನೇಗಿಲೆಂದು ಅವರು ಗೌಡ ಗೌಡರೆಂದೂ, ಪಾಟೀಲರೆಂದೂ, ಪಟ್ಟಿಲ ಎಂದರೆ ಹಟ್ಟಿಕಾರರು ಗೋವಳರು ಆದುದರಿಂದ ಪಾಟೀಲರೆಂದರೆ ಗೌಳ ಗೌಡರೇ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತುಳುನಾಡು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತುರುಕಾರರ ನಾಡು, ತುರುಗಳನ್ನು (ದನಕರುಗಳನ್ನು) ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ತುಳುನಾಡಾಯಿತು.ಈ ದನಕಾರರ ಹಳ್ಳಿಯ ನಾಡಿಗೆ “ಪಾಡಿ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಕೆದಂಬಾಡಿ, ಬೆಳ್ಳಿಪಾಡಿ, ಕಾಸ್ಪಾಡಿ, ಮಡಪ್ಪಾಡಿ, ದೋಲ್ಪಾಡಿ, ಚೋಕ್ಕಾಡಿ, ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದು ಈ ಹೆಸರು ಈಗಲೂ ಮನೆತನಕ್ಕಿರುವುದು, ಇಂತಹ ಹೆಸರಿನ ಕೆಲವು ಮನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹಿಂದಿನ ಮೂಲ ಮನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಈ ಊರು, ಮಣ್ಣು,ನೆಲೆ ಭಾಷೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕೊಡಗು ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಲೇರಿಯಿಂದ ಬಂದ ಅಪರಂಪರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೆದಂಬಾಡಿ ಮನೆತನದ ಪಟೀಲ ಊರು ಗೌಡರು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಾಹಿತಿ ಇದೆ.

ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ಎರಡನೆ ಜಗದೇಕ ಮಲ್ಲನ ಋಷ್ಯಶೃಂಗದ (ಶಿರಕಂಗಿ ಸಾದತ್ತಿ ತಾಲೂಕು) ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1148 ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಊರಿನ ಗಾಂವುಡರು(ಗೌಡರು) ಭೂದಾನ ಮಾಡಿದ ದಾಖಲೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗೌಡರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತೊಳಪ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ನಮೂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಕುಲದವರ ಹೆಸರು ವಿಜಯನಗರದಲ್ಲಿ



ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬುತ್ತದೆಂದು ಅನುಮೋದಿಸಲಾಗಿದೆ.ಕೊಡಗು ರಾಜರು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಗೌಡರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನಿರೂಪದಲ್ಲಿ ತುಳುವ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಗೌಡು ತುಳುನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ತುಳುವರಾದರೋ ಅಥವಾ ಪೋಲಿ ದಿ ಗುರುರಾಜ ಭಟ್ಟರು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ತುಳುವ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತೋ ಎಂಬುವುದಾಗಿ ಅನುಮಾನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಜನರು ಈಗಲೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆ ಹಳೆಗನ್ನಡವಾಗಿರುವಾಗ ಇವರು ವಿಜಯನಗರದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ತುಳುವ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾದರೂ ಅವನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.ಹಾಗಿರುವಾಗ ಭಾಷೆಗೂ ಕುಲಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಿರಿಯರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ “ಗೌಡರು” ಐಗೂರು ಸೀಮೆಯಿಂದ ಬಂದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಐಗೂರು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಹೋಲಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಇಕ್ಕೇರಿ ವಂಶದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಐಗೂರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬೇರೆಡೆಯಿಂದ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿ ನಂತರ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಜನಾಂಗದ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪರಕೀಯರ ದಾಳಿ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ತಟ್ಟಿರಬಹುದು.

ಗೌಡ ಜನಾಂಗದ ಉನ್ನತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಮದುವೆ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿನ ಸೋಭಾನೆ ಇದು ಜನಪದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವುದು. ಇದು ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೃದಯದಿಂದ ಮೂಡಿ ಬಂದು ಇಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರೆಗೂ ಹರಿದು ಬಂದ ಸಾರಸತ್ವ ಸಂಪತ್ತು. ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ವೈಭವಯುತವಾದ ಮದುವೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಗೌಡಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಮದುವೆ ಶೃಂಗಾರದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಚೆಂಡು ಮೂವತ್ತೂ ನವಲಕ್ಕೆ ಹವಳದ ಚೆಂಡು ಹದಿನಾರು ನವಲಕ್ಕೆ, ವಸ್ತ್ರಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರಹದ ಪಟ್ಟಿಸ್ಯಾಲೆ, ಬೊಟ್ಟು ಕುಚ್ಚದ ರವಕೆ ಅಂದಿನ ಗೌಡ ಜನಾಂಗದ ವೈಭವೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ . ಬಡವರಾದರೂ “ಎರವಿನ” ವಿಧಾನದಿಂದಾದರೂ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಈಗಲೂ ಪ್ರಚಲಿತ. ಇದು ಕೇವಲ ಹಾಡಾಗಿರದೆ ವಿಜಯನಗರದ ಕಾಲದ ಶ್ರೀ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಆಭರಣಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಬಳಕೆಯ ಆಭರಣಗಳೆಂದರೆ ಮಾಂಗಲ್ಯ, ತಾಯತ ಮುತ್ತಿನ ಪದಕ ಹಾರ, ಮೋಹನ ಸರ, ಕಟ್ಟಣಿ, ಮುತ್ತಿನ ವಾಲೆ, ಬೆರಳುಂಗರ, ಪಂಡೆಯ ಮಣಿದಾಮ ಅಥವಾ ಡಾಬು ದುಂಡು ಮತ್ತಿನ

ಕೊರಳ ಹಾರ, ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಕಂಕಣ ತೋಳ ಬಳೆಗಳು, ದುಂಡು ಹವಳದ ಕೈಕಟ್ಟು ಮದ್ರಿಕೆ, ಹೊಸ ಕುಂದಣ ಚಳ ತುಂಬು, ಜಡೆ ಭಂಗಾರ, ಹೊಂಗ್ಯಾದಿಗೆ ಬಂಗಾರದ ಹರಳಿನ ಕಟ್ಟೇ, ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿ, ಕೆತ್ತಿದ ವಾಲೆ, ಇತ್ತೆರ ಬುಗುಡಿ, ನೆತ್ತಿಗೆ ಅರಳೆಲೆ, ಚಿತ್ರದ ರ್ಯಾಗಟೆ, ಹಸ್ತ ಕಡಗ, ಚೂಡ್ಯವಂಕಿ, ರತ್ನದ ಪದಕ ಮುಂತಾದವುಗಳಿದ್ದವು.ಇಂದು ಇಂತಹ ಬಹಳಷ್ಟು ಪದಗಳು ಬಳಕೆಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿದಿದೆ.

ದೇವತಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಲಗುರು ವೆಂಕಟರಮಣ,ಮದುವೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ದೇವರಿಗೆ ಹರಕೆ, ಗಂಗೆ ಪೂಜೆ ಕಾಳಿ, ಚಾಮುಂಡಿ, ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತೃದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅದು ಗೌಡ ಜನಾಂಗದ ಮಹಾಮಾತೆಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಹರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮೊಹಂಜದಾರೋ ಜನರು ಪಶುಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಶು ಪತಿ ಶಿವ, ಗೋವಳ ಅಥವಾ ಗೌಡ ಜನಾಂಗದವರು ಹಾಲಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ವೃಷಭ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.ಇವರು ಶಿವಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು ಶಿವನ ಪತ್ನಿ ಗಿರಿಜೆಯನ್ನು, ಗಂಗೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಂದು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಗಂಗೆ ಪೂಜೆಯು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಈಗಿನ ಪುತ್ತೂರು ಸುಳ್ಯ ತಾಲೂಕುಗಳಿಂದ ಕೊಡಗಿಗೆಗ ಗೌಡ ಜನಾಂಗದವರು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದವರು ಕೊಡಗಿನ ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ದೊಡ್ಡ ವೀರ ರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರು. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹೀಗಿದೆ, ಈಗಿನ ಸುಳ್ಯ ಮತ್ತು ಅಮರ ಮಾಗಣೆಗಳು ಸುಮಾರು 1700 ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಆಗಿನ ರಾಜ ದೊಡ್ಡ ವೀರಪ್ಪ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಇಕ್ಕೇರಿಯ ಸೋಮಶೇಖರ ನಾಯಕರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಈ ಎರಡು ಮಾಗಣೆಗಳು ಆ ಸಮಯದಿಂದ 1775 ರವರೆಗೆ ಕೊಡಗು ರಾಜರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಮರ ಸುಳ್ಯದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕೊಡಗು ರಾಜರ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಘಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗಲೀ ಒತ್ತಾಯವಾಗಲೀ ರಾಜರ ಕಡೆಯಿಂದ ಇರಲಿಲ್ಲ.1775 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಹೈದರಾಲಿ ಅಮರಸುಳ್ಯ ಮಾಗಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಗು ರಾಜರಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು 1780 ವೀರಾಜೇಂದ್ರ



ಒಡೆಯರನ್ನು ಸರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಹೈದರಾಲಿಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಆತನ ಮಗ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನು ಆತನ ಮೇಲೆ ದಂಗೆ ಎದ್ದ, ಕೊಡಗಿನ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿಸಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 80,000. 1778 ರಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ಕೋಟೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯನು ಮಲೆಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯ ಸಂಘಟನೆ ಮಾಡಿ ಸುಲ್ತಾನರನ್ನು ಕೊಡಗಿನಿಂದ ಓಡಿಸಿದನು. ನಂತರ ಬ್ರಿಟಿಷರ ನೆರವಿನೊಂದಿಗೆ 1792 ರಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳೆ ಮಾಗಣೆ ವೀರರಾಜೇಂದ್ರನ ವಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಜನರಿಲ್ಲದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಮರ ಸುಳ್ಳೆ ಪುತ್ತೂರು ಕಡೆಗಳಿಂದ, ಮೋಡಣ ಸೀಮೆಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ತಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜಮ್ ಮತ್ತು ಉಂಬಳಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು ಇದರಲ್ಲಿ ಇತರ ಜನಾಂಗದವರೊಂದಿಗೆ ಗೌಡ ಜನಾಂಗದವರಿದ್ದು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಗೌಡ ಜನರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗಡಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಭಾಗಮಂಡಲ ನಾಡು, ನಾಪೊಕ್ಲು ನಾಡು, ಮಡಿಕೇರಿ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆಲಸಿದರು. 1799ರಿಂದ 1808 ವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದು ಗೌಡ ಜನಾಂಗದವರು ನೆಲಸಿದರು ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಂಬಂಧದ ನಿರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

“ಮಹಾರಾಜ ವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯನ ಸಂಸ್ಥಾನ ಕೊಡಗು, ಬೆಂಗನಾಡು, ಶೆಟ್ಟಿಮಾನಿ, ನಾಟ ಪೈಕಿ, ಕುಂದಚೇರಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಇರುವ ಸುಳ್ಳೆದ ಗ್ರಾಮ ಕೆದಂಬಾಡಿ ತುಳುವರ ಸಂಣಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ದಯ ಪಾಲಿಸಿದ ಸನದು ಬುದ್ಧಿ ನಿರೂಪ ಆದಾಗಿ ಯಾಗ ನಿನಗೆ ಹೊಸ್ತಾಗಿ ಗಟ್ಟಿ ಜಂಮಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರುವುದು. ಯೀನಾಡುಯಿದೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕುಳ ನಷ್ಟವಾದ ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಕ್ಕಾಟಿ ಭೂಮಿ ಪ್ರಾಕು ಕೇಳಿ ಭಟ್ಟಿ 300 ಯಿದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮನೆದಳ ತೋಟ ತುಡಿಕೆ ಮುಂತಾಗಿ ಅರಮನೆ ತರದಿಂದ ನಿನಗೆ ಗಟ್ಟಿ ಜಮ್ಗೆ ಕೊಡಿಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಭೂಮಿ ಯಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಉಂಬಳಿಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಂ ಪ್ರತಿಯುಲ್ಲು ಅರಮನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿಯೆಂಬ ಸನದು ನಿರೂಪ ಬುದ್ಧಿ ನಿರೂಪ ಆದಾಗಿ-ಯಾಗ ನಿನಗೆ ಹೊಸ್ತಾಗಿ ಗಟ್ಟಿ ಜಂಮಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿಯಿರುವುದು.

ಯೀನಾಡುಯಿದೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕುಳ ನಷ್ಟವಾದ ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಕ್ಕಾಟಿ ಭೂಮಿ

ಪ್ರಾಕು ಕೇಳಿ ಭಟ್ಟಿ 300....ಯಿದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮನೆ ದಳ ತೋಟ ತುಡಿಕೆ ಮುಂತಾಗಿ ಅರಮನೆ ತರದಿಂದ ನಿನಗೆ ಗಟ್ಟಿ ಜಮ್ಮಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಭೂಮಿ ಯಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಉಂಬಳಿಗಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಂ ಪ್ರತಿಯುಲ್ಲ ಅರಮನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಯೆಂಬ ಸನದು ನಿರೂಪಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಕಾರ ಕಲಿಸಂದ 4907 ಕ್ರೋಧ ಸಂ.1 ಮಾರ್ಗಶಿರ ತಾರೀಖು 26ನೇ ಮಂಗಳವಾರ ಬರದಂತಾ ಕಾಸಾ ರಹಸ್ಯದ ಕಳು ಕಲಿ 4907ನೇ ಸಂವತ್ಸರ ಮಾರ್ಗಶಿರವೆಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ.1805 ನೇ ಇಸವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ದೊಡ್ಡ ವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಗೌಡ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜಮೆವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಕುಂದಚ್ಚೇರಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ದಬ್ಬಡಕದ ತುಳುವ ಬೆಟ್ಟನ ಬೆಳಿಯಗೆ ಕುಳ ನಷ್ಟವಾದ ಬೆಳಂಚಂಡ ಭೂಮಿ ಪ್ರಾಕ ಕೇಳಿ ಭಟ್ಟಿ 300. ಸುಳ್ಳದ ಸೀಮೆ ಬೆಳಕಜೆ ಸುಬ್ಬಯಗೆ ಮೂರು ನಾಡು ಕಾಂತೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ. ಮುತ್ತಾಮುಡಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳ್ಳದ ಸೀಮೆ ಅರಂತೋಡು ಮಾಗಣೆ ಪಾರಮಜಲು ತುಳುವರ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೆ ಕುಳ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಕುಳಕಂಡರ ಭೂಮಿ 250 ಭಟ್ಟಿ, ಬೆಳರ ಚಟ್ಟಿ ಭೂಮಿ 250 ಭಟ್ಟಿ ಉಲುಗುಲಿ ಮೂಡಗೇರಿ ನಾಡು ಪಯಕಿ ಅತ್ತೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಇರುವ ಸುಳ್ಳದ ಸೀಮೆ ಪೇರಾಲು ತುಳುವರ ಚೆಟ್ಟಿನ ಮೋಟಗೆ ಇದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕುಳ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಬೈಚೆಟ್ಟಿರ ಭೂಮಿ ಭಟ್ಟಿ 300. ಹೀಗೆ ಉಳುವಾರನ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ, ದೇರಜೆ ಸುಬ್ಬುವಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಭೂಮಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಗೌಡ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರು ಜಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. 1834 ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕೈವಸವಾಯಿತು. ಚಿಕ್ಕ ವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ಪದಚ್ಯುತಗೊಂಡು ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ವಾರಣಾಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಮುಂದೆ 1835 ಮತ್ತು 1857 ರಲ್ಲಿ ಅಪರಂಪರ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಿಂತರು. ಸುಳ್ಳದ ಕೆದಂಬಾಡಿ ರಾಮಗೌಡ ಮತ್ತು ಬಲಮುರಿಯ ಗುಡ್ಡೆಮನೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯಗೌಡರೂ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧ ಸೆಟೆದು ನಿಂತರು. 1877 ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದಾಗ ಬೈರೆಟ್ಟಿರ



ರಾಮಪಯ್ಯ, ನಿಡ್ಯಮಲೆ ಮುತ್ತಣ್ಣ, ಶಿರಕಜೆ ಪೊನ್ನಪ್ಪ, ಬಳ್ಳಡ್ಕ ದೇವಪ್ಪ, ಕುದುಪಜೆ ದೇರಪ್ಪ, ಕೋಚನ ಸಣ್ಣಯ್ಯ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು. ಭಾರತ ದೇಶವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾದ ಮೇಲೆ 1955ನೇ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ವಿಧಾನ ಸಭೆಗೆ ಕೋರನ ದೇವಯ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಂಡನ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು ಜನರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಕೋರನ ದೇವಯ್ಯನವರು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. 1956 ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾದ ಮೇಲೆ ಕೊಡ ಕೋರನ ದೇವಯ್ಯನವರು ಮೈಸೂರು ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಸಾತಂತ್ರ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ ಗೌಡಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಕೆದಂಬಾಡಿ ಸುಬ್ರಾಯ, ತೆಕ್ಕಡ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು 1921 ರಲ್ಲಿ ಜನ ಜಾಗೃತಿಗಾಗಿ “ಕೊಡಗು ಪತ್ರಿಕೆ” ಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು. ಸತ್ಯಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಪೂಜಾರಿ ರಾಮಪ್ಪ, ಕೋಚನ ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿಡ್ಯಮಲೆ ಸೋಮಣ್ಣನವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಕೆದಂಬಾಡಿ ಗಣಪತಿಯವರು ಕೊಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರಾಗಿದ್ದರು.

ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬವಾಗಿದ್ದ ಗೌಡ ಜನಾಂಗ ಒಂದೇ ಸೋರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಅಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಗೌಡರ ಮೂಲ ಮನೆ ಯನ್ನು “ಐನ್ಮನೆ” ಎನ್ನುವರು. ಇದರ ಹಕ್ಕು ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಉಂಬೊಳಗೆ, ಬಾಡೆ, ಕಯ್ಯಾಲೆ ಕೊಂಬರೆ, ಕುಂಇ, ಬಾಡೆ, ಪತ್ತಾಯ, ಅಟ್ಟ ಇದ್ದು ಅಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಮಣನ ಮುಡುಪು ಇರುವುದು. ಬಾಡೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಉರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು “ನೆಲ್ಲಕ್ಕಿ” ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಕಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ “ಐಮರ” (ಕೂರಲು ವಿಶಾಲವಾದ ಮರದ ಹಲಗೆ) ಇದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಸಭೆ ಹಿರಿಯರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಮನೆ ಪಟ್ಟೆದಾರ ಐಮರದಲ್ಲಿ ಕೂರುವ ವಿಶೇಷ ಪೀಠ ಪಟ್ಟೆದಾರನಿಗಿದ್ದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿತರರು ಕೂರುವಂತಿಲ್ಲ. ಐಮರದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಕೂರುವಂತಿಲ್ಲ. ಸತ್ತಾಗ ಸೂತಕ ಪದ್ಧತಿಯಿದ್ದು, ಆ ವೇಳೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದ ವರೆಗೆ ಕುಟುಂಬದ ಹೊರಗಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸೂತಕದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶುಭ ಕಾರ್ಯವೂ ನಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಐನ್ ಮನೆಯು ಒಂದು ದೇವಾಲಯವಿದ್ದಂತೆ ಮೂಡಕ್ಕಿರುವ ಬಾಗಿಲು

ಕಿರಿದಾಗಿದ್ದು, ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿಯೂ, ಚಿತ್ತಾರಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದು ಸೂರ್ಯ ಉದಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ತೆರೆದರೆ ಮತ್ತೆ ಮುಚ್ಚುವುದು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ನಂತರ. ಈಗಲೂ ಅಂತಹ ಐನ್‌ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಯ-ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವುದು. ಇಂದು ಇಂತಹ ಐನ್ ಮನೆಯನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಐನ್‌ಮನೆಯನ್ನು ಕೆಡವಿ ಅಲ್ಲಿ ಆರ್ ಸಿ ಸಿ ಮನೆ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಒಂದು ದುರಂತ.

ಹಿಂದೆ ಪರಕೀಯರ ದಾಳಿಯಿಂದ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಮತ್ತು ಜನಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿರುವ ಅಂಶ ಕಂಡು ಬಂದರೆ, ಇಂದು ಪರದೇಶೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆ, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ಆಹಾರ-ವಿಹಾರಗಳು ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದೆ. ದುಷ್ಟ-ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ, ಮೂಡನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಇಂದಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸರಿ. ಆದರೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಧಾನಗಳು ಆರೋಗ್ಯ, ಮನಸ್ಸು, ಬದುಕು, ಆಯಸ್ಸು, ಯೋಗ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಹರಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಗೌಡ ಜನಾಂಗ ಐಸಾರಾಮದ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನತನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ನಾಲಗೆಗೆ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ನೀಡುವ ಅರೆಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಜಾರಿ ಹೋಗುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದು ತಾವು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬದ್ಧ ಗೌಡ ಜನಾಂಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂಬಂಧಗಳು ದೂರವಾಗಿದೆ, ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧಗಳ ಚಾಚ ಹೇಳಿ ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಜ್ಜಿ-ತಾತನವರೆಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅಂಕಲ್-ಆಂಟಿ. ಇತರ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಲಿ ಮಾತನಾಡಲಿ ಆದರೆ ಮೂಲಭಾಷೆ ಬಿಡದಿರಲಿ. ನಮ್ಮ ಗೌಡ ಜನಾಂಗ. “ಒಂದು ಜಾತಿ, ಜನಾಂಗ, ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸುವ ಸಾಧನವೆಂದರೆ ಭಾಷೆ”. ಇದು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ, ಅಭಿಮಾನ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಅನುಕಂಪ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಪುಳಕಿತಗೊಳಿಸುವುದು. ಒಬ್ಬ ಗೌಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗೌಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಡುವಿನ ಸೇತುಬಂಧವಾಗಿರುವುದು. ಸಂವಹನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ತಮಾಷೆಯ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಗೌಡ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿನ ಇತರ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು



ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯವರು ಕಂಡಾಗ ಕನ್ನಡ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯವರು ಕಂಡಾಗ ಅವರದೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿಮಾನಗಳಿಸುವ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಂಡಾಗ, ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮಳೆಯಾಳ, ಹಿಂದಿ, ತೆಲುಗು ಹೀಗೆ ಮಾತೃಭಾಷೆ, ನಾಡಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇಂದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಗೌಡಜನಾಂಗ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಭಾಗಮಂಡಲ,ಮದನಾಡು,ಗಾಳಿಬೀಡು,ಕಲ್ಲುಗುಂಡಿ,ಪೆರಾಜೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ. ಶತಮಾನದ ಹಿಂದಿನ ಕೃಷಿ ಉಪಕರಣಗಳು, ಗೃಹಬಳಕೆಯ ಪರಿಕರಗಳು, ಉಡುಪುಗಳು, ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳು, ಮದುವೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಾಂಗ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಉಳಿವಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಮುಡಿಪಾಗಿಡಲಿ.

ಮಂಗಳ ಜಯ ಮಂಗಳ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ  
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲಿ ಮೂರು ಲೋಕದ ಪಾಲಕನಿಗೆ  
ನೀಲ ಮೇಘ ಕರುಣಪಾಲ ಕಮಲನಾಭಗೆ  
ರಂಗನಾಥ ಜಗದರಕ್ಷಕ ಜಯಮಂಗಳ ಹರಿಗೆ

ಆಧಾರ : ಮಾಕೋನಹಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮನೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಗೌಡರು  
ಶ್ರೀ ಪೇರಿಯನ ಪೂವಯ್ಯನವರು  
ಶ್ರೀ ಪೂಜಾರಿ ಮೊಣಪ್ಪ  
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ

ಸಂಗ್ರಹ :  
ತಕ್ಕಡೆ ಬಿ. ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ  
ಮುತ್ತಾಮುಡಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು  
ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಕಜೆಗದ್ದೆ

ಸದಸ್ಯರು  
ಶ್ರೀಮತಿ ಬೈತಡ್ಕ ಜಾನಕಿ ಬೆಳ್ಳಪ್ಪ  
ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಮಿತಾ ಅಮೃತರಾಜ್  
ಶ್ರೀಮತಿ ಚೊಕ್ಕಾಡಿ ಪ್ರೇಮ ರಾಘವಯ್ಯ  
ಶ್ರೀ ಧನಂಜಯ ಅಗೋಳಿಕಜೆ  
ಶ್ರೀ ದಂಬೆಕೋಡಿ ಎಸ್. ಆನಂದ  
ಡಾ. ಕೂಡಕಂಡಿ ದಯಾನಂದ  
ಶ್ರೀ ಕುಸುಮಾಧರ ಎ.ಟಿ.  
ಡಾ. ವಿಶ್ವನಾಥ ಬದಿಕಾನ  
ಶ್ರೀ ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ಮೋಂಟಡ್ಕ ಬಿಳಿನೆಲೆ  
ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಕಿರ್ಲಾಯ  
ಡಾ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಕೆ.ವಿ. ಕರಂಗಲ್ಲು  
ಶ್ರೀ ಕಿರಣ್ ಕುಂಬಳಚೇರಿ  
ಶ್ರೀ ಭರತೇಶ ಅಲಸಂಡೆಮಜಲು

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್  
ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಸ್ವಾಮಿ



1. ವೇದ ಸುಳ್ಳಾದರೂ ಗಾದೆ ಸುಳ್ಳಾಗಿಲೆ.
2. ಅಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಅಕ್ಕಿ ತಕಂಡ್ ಹೋಕಾ?
3. ಅಕ್ಕಿ ಕೊಟುಂಬಕೆ ಅಕ್ಕನ ಹಂಗ್ಯಾಕೆ?
4. ಅಟ್ಟ ಹತ್ತಿ ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿತ್, ಕೆಟ್ಟಮ್ಯಾಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಾತ್,
5. ಅತ್ತೆಗೆ ಅರಿವೆ ಚಿಂತೆ, ಸೊಸೆಗೆ ಮಿಂಡನ ಚಿಂತೆ.
6. ಅತ್ತೆಮ್ಯಾಲೆ ಸಿಟ್ಟ್, ಕೊತ್ತಿಗೆ ಪೆಟ್ಟ್.
7. ಅಜ್ಜಿಗೆ ಪಿಳ್ಳಿ ಕೆಮ್ಮಿಕೆ ಕಲ್ಸಿದಂಗೆ.
8. ಅವ್ವ ತೋಡ್ ದಾಟರೆ, ಮಗಳ್ ಹೊಳೆ ದಾಟಿದೆ.
9. ಅಜ್ಜಿ ಸಾಂಕಿದ ಪಿಳ್ಳಿ, ಬೊಜ್ಜದನ್ನ ಉಂಬಕೆ ಲಾಯಿಕಿಲ್ಲೆ.
10. ಅಡಿಕೆಲಿ ಹೋದ ಮಾನ, ಆನೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಕಿಲೆ.
11. ಅಣ್ಣ ನಮ್ಮಂವ ಆದರೆ, ಅತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮವಳು ಅಲ್ಲ.
12. ಅತ್ತೆ ಅಗಸನ ಹತ್ತ ಹೋದು, ಸೊಸೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ತು.
13. ಅತ್ತೆ ಒಡಿಯದು ಹಳೇ ಮಡಿಕೆ, ಸೊಸೆ ಒಡೆದು ಹೊಸ ಮಡಿಕೆ.
14. ಅತ್ತೆ ಇಲ್ಲದ ಮನೆಲಿ ಸೊಸೆ ಬಿಕಾರಿ.
15. ಅತ್ತೆದ್ ಅಳಿಯದಾನ.
16. ಅಪ್ಪನ ಅರಮನೆಗಿಂತ, ಗಂಡನ ಗುಡ್ಸಲೇ ಲೇಸ್.
17. ಅಪ್ಪನ ಕಾಲಂದ ಕಂಡತ್‌ಲೆ, ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿದ ಗಂಜಿ.
18. ಅಪ್ಪ ಚಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಕನ, ಅವ್ವ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಾತ್.
19. ಅಲ್ಲಂಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಬಾಕನ, ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಲಿ ಕೊಡೆ ಹಿಡ್ಡೆ.
20. ಅಳಿಯ ಅಲ್ಲ, ಮಗಳ ಗಂಡ ತೇಳ್ವಂಗೆ.
21. ಅಪ್ಪ ಅವ್ವನ ಜಗಳಲಿ, ಕೂಸು ಬಡ್‌ಕಲ್ ಆತ್.
22. ಅತೀ ಆಸೆ ಗತಿಕೇಡ್.
23. ಅಕ್ಕ ಅವಸರಕಿಲ್ಲೆ, ತಂಗೆ ಸಮಯಕಿಲ್ಲೆ, ನನ್ನವೇ ನಂಗಿಲ್ಲೆ  
ಮತ್ತೆ ಬೆರೆವು ಆದು ಅದೆಂಗೆ.

24. ಅಕ್ಕನ ಮಕ್ಕ ಪಲ್ಲಕಿ ಏರ್ಕನ, ಮತ್ತಷ್ಟ್ ಹೆಚ್ಚಾತ್ ಆಳ್ ಕೆಲ್ಸ.
25. ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕದೆ ಅನ್ನ ಆಕಿಲೆ, ಮಾತ್ಲೆ ಹೋಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕಿಲೆ.
26. ಅಕ್ಕಿ ಆದುಣ್ಣಕು, ಅನ್ನ ಚೆಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಕು.
27. ಅಗಸನ ಕತ್ತೆನ, ಅರಸಂಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಂಗೆ.
28. ಅಗ್ಗದ ಆಸೆಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ತಕಂಡಂಗೆ.
29. ಅಚ್ಚೆಕಟ್ಟಾಗಿ ಇರುವವಳ್, ಮನೆಲಿ ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ಕಂಡಂಗೆ.
30. ಅಟ್ಟ ಎಟ್ಕದಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿಗೆ ತಂದ್,  
ಆ ಕಡೆನೂ ಕೋಟೆ ಈ ಕಡೆನೂ ಕೋಟೆ.
31. ಅಡಿಗೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಗಡಿಗೆ ಯಾಕೆ?
32. ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೆ ಆಗದವುಳಿಗೆ ಸೌದೆ ಡೊಂಕು,  
ಕುಟ್ಟಿಕೆ ಆಗದವುಳಿಗೆ ಒನಿಕೆ ಡೊಂಕು.
33. ಅತ್ತ ಕರ್ದ್ ಔತಣಕ್ಕೆ ಹೊದಂಗೆ
34. ಅತ್ತೆ ಅಗಸನ ಹತ್ತ ಹೋದು, ಸೊಸೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ವು.
35. ಅತ್ತೆ ಇಲ್ಲದ ಮನೆಲಿ ಸೊಸೆ ಬಿಕಾರಿನೆ.
36. ಅತ್ತೆಗೆ ಅಳಿಯ ದೇವುರು, ಮಾವಂಗೆ ಸೊಸೆನೆ ಎಲ್ಲಾ.
37. ಅನ್ನ ತಿಂದವ ಗುಂಡ್ ಕಲ್ಲ್, ಹಿಟ್ಟ್ ತಿಂದವ ಹಿಟ್ಟ್ ಕಲ್ಲ್.
38. ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದಂವ ಎಂಜ್ಲಿಗೆ ಹೇಸಿಕಿಲ್ಲೆ,  
ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದಂವ ಮೈಲಿಗೆ ಹೇಸಿಕಿಲ್ಲೆ.
39. ಅನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಅಹಂಕಾರ ಹೆಚ್ಚ್, ನೀರ್ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ ನೇಮ ಹೆಚ್ಚ್.
40. ಅನ್ಯಾಯದ ಗಳಿಕೆ ಕಾಡ್ಪಾಲ್.
41. ಅನಿಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಶನಿದೇವುರುನೇ ಮೂಲ ತೇಳ್ವಂಗೆ.
42. ಅನುರಾಧ ಮಳೆ ಬಾತ್, ತಿಂಬೋ ರಾಗಿನ ಕೊಚ್ಚಿಕಂಡ್ ಹೋತ್.
43. ಅಪರಾಧಿಗೆ ಕಷ್ಟ, ಪಿರ್ಯಾದಿಗೆ ನಷ್ಟ, ಲಾಯರಿಗೆ ಅದೃಷ್ಟ,  
ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಂವ ಭ್ರಷ್ಟ.



44. ಅಪ್ಪನ ಅರಮನೆಗಿಂತ, ಗಂಡನ ಕಿರಿಮನೆನೆ ಲೇಸ್.
45. ಅಪ್ಪನ ಕಾಲಂದ ಕಂಡತ್‌ಲೆ, ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿದ ಗಂಜಿ.
46. ಅಪ್ಪನ ಕಾಲಲಿ ಅರಮನೆ, ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲಲಿ ಬರಮನೆ.
47. ಅಪ್ಪನ ಮನೆ ತಂಪುಗಿಂತ, ತಿಪ್ಪೆ ಮರದ ತಂಪು ಲೇಸ್.
48. ಅಪ್ಪನ ಮನೆಲೀ ಛೀ ತೇಳ್ಳಿಕಂಡವುಳು,  
ಮಾವನ ಮನೆಲಿ ಸೈ ತೇಳ್ಳಿಕಂಡದ್ಯಾ.
49. ಅಪ್ಪನಂಥ ನೆಂಟ ಇಲ್ಲೆ, ಸೊಪ್ಪನಂಥ ಊಟ ಇಲ್ಲೆ.
50. ಅವಸರಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜಿ ಮೈ ನೆರ್‌ದಂಗೆ.
51. ಅವುಳು ಬ್ಯಾಡತ ಇವುಳ ತಂದರೆ, ನಿಗರಿ ನಿಗರಿಕಂಡೆ ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ದೆ.
52. ಅತ್ತಾಕಂಡ್ ಹೋದಂವ ಆಡ್ ಕಾದದ್ಯಾ.
53. ಅಳಿಯನ ಅರಮನೆಗಿಂತ, ಮಂಜನ ಕಿರಿ ಮನೆನೆ ಸುಃಖ.
54. ಅವ ಹಿಡ್ಡ ಮೊಲಕೆ ಮೂರೇಕಾಲ್.
55. ಅಂಗೈ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ ಯಾಕೆ?
56. ಅಂತ್ ಇಂತ್ ಕುಂತಿ ಮಕ್ಕ ವನವಾಸ
57. ಅರುವತ್ತ ಆದ ಮೇಲೆ ಅರಳೋ ಮರುಳೋ.
58. ಅವ್ವಂಗಿ ಅರಿವೆ ಚಿಂತೆ, ಮಗಳಿಗೆ ಮಿಂಡನ ಚಿಂತೆ.
59. ಅವ್ವಂಗಿ ಹೊಟ್ಟಿಕಡೆಗ್ಯಾನ, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮೊಟ್ಟಿಕಡೆಗ್ಯಾನ.
60. ಅಂಗೈಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಿಡ್ಕಂಡ್, ಊರೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿದಂಗೆ.
61. ಅದೃಷ್ಟವಂತ ಮಸಿ ಹಿಡ್ಡರೆ ಚಿನ್ನ, ದರಿದ್ರ ಚಿನ್ನ ಹಿಡ್ಡರೆ ಮಸಿ.
62. ಅಪ್ಪ ನೆಟ್ಟ ಆಲದ ಮರತಾ, ನೇಣ್ ಹಾಕಿಕಂಬಕಾದೆನ?
63. ಅಪ್ಪ ಆಲದ ಮರಕೆ ಸುತ್ತ ಬಾತ್‌ತಾ ಮಂಜನೂ ಸುತ್ತಿತ್.
64. ಅಗಸಂದ್ ಕೈ ಸುದ್ದ, ಕತ್ತೆದ್ ಬೆನ್ನ ಸುದ್ದ.
65. ಅಕ್ಕನ ಮನೆನೂ ಮುಗ್ಗಿದ ಅಕ್ಕನೂ ಒಂದೇ.
66. ಅಗಸನ ಅಂಗೈಲಿ ಉಂಬಕ್, ಕೆಲ್ಲದವನ ಅಂಗಳಲಿ ಉಂಬಕಾಕಿಲೆ.

67. ಅಗಸನ ಹತ್ತ ಬೊಗಸೆ ನೀರಿಗೆ ಬರನಾ.
68. ಅಗ್ಗರೆ ಸವೆಕಿಲೆ, ನುಂಗಿರೆ ಇಳೆಕಿಲೆ.
69. ಅಜ್ಜಿಗೈದದೆಲ್ಲಾ ಅಜ್ಜನ ಉಡೆದಾರಕ್ಕೆ ಸರಿ.
70. ಅಟ್ಟ ಹತ್ತವುಕೆ ಏಣಿಕೊಡಕ್, ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತವುಕೆ ಕೊಡಿಕಾದೆನಾ?
71. ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕಾಗದವುಗಳಿಗೆ ಸೌದೆಡೊಂಕು.
72. ಅಡಿಗೆ ಆದಮ್ಯಾಲೆ ಅಗ್ರಣ್ಣೆ.
73. ಅಡಿಗೆ ಗೊತ್ತುಟ್ಟುತ್ತಾ ಕರ್ದರೆ  
ಒಂದು ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಚೊಂಬು ನೀರ್ ಹಾಕಿತ್.
74. ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋಳ ಕೈ ಗುಣನೊ, ಕುಂಬಾರನ ಮಡಿಕೆ ಗುಣನೋ.
75. ಅಡಿಗೆ ಯಾಕೆ ಹಿಂಗೆ ಮಾಡ್ ತೇಳಿರೆ, ಬೆಂಕಿ ಸರಿ ಹೊತ್ತಿತ್ಲೆ ತೇಳ್ತಾ.
76. ಅಣ್ಣ ಅಪ್ಪ ಅಕಿಲೆ, ಅತ್ತಿಗೆ ಅವ್ವ ಆಕಿಲೆ.
77. ಅತ್ತೆ ಇಲ್ಲದವುಳು ಬಿಕಾರಿ, ಮಾವ ಇಲ್ಲದವುಳು ವೈಯಾರಿ,  
ಗಂಡ ಇಲ್ಲದವುಳು ಬಜಾರಿ.
78. ಅತ್ತೆ ದೇಶಾಂತ್ರ, ಸೊಸೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ.
79. ಅತ್ತೆ ಮನೆಲಿ ಹೆಂಗೊಳ ಮಗಳೆ ಕೇಳಿರೆ, ಮುಳ್ಳಾ ದಾರಿಲಿ ನಡ್ಡಂಗೆ.
80. ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಿತ್, ಅಪ್ಪ ಅವ್ವನ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿತ್ತಿತ್.
81. ಅನ್ನ ಇಕ್ಕಿ ಸಾಕ್ ತೇಳಕ್, ದುಡ್ಡಾಕೊಟ್ ಸಾಕ್ ತೇಳಿಕಾಕಿಲೆ.
82. ಅನ್ನ ಹಾಕಿದ ಮನೆನೂ, ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದ ಗದ್ದೆನೂ ಹಾಳಾಕಿಲೆ.
83. ಅನ್ಯಾಯದ ಸಂಪಾದನೆ ಕಾಡ್‌ಪಾಲ್.
84. ಅಪ್ಪ ತೆಗ್ಗ ಬಾವಿತ, ಉಪ್ಪು ನೀರ್ ಕುಡಿಯಕಾದ್ಯಾ?
85. ಅಪ್ಪ ಮಾಡ್ ಸಾಲಕ್ಕೆ, ಮಂಜನ ತಿಪ್ಪೆ ಮೇಲೆ ಎಳ್ಳಿಂಗೆ.
86. ಅರಮನೆವು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೂ, ನೆರೆ ಮನೆವು ಸುಮ್ಮನಿರಿಕಿಲೆ.
87. ಅಯ್ಯೋ ತೇಳ್ವವಂಗೆ ಅರ್‌ತಿಂಗ ಆಯಸ್ಸು ಕಡಿಮೆ.
88. ಅರ್ಸಂಗೆ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯ, ತಿರ್‌ಕಂಗೆ ಇಡಿರಾಜ್ಯ.



89. ಅಳಿಯಂಗೆ ಮಾಡ್ತೂ ಒಂದೇ, ಆಳ್ಳಳಿಗೆ ಮಾಡ್ತೂ ಒಂದೇ.
90. ಅಸಮಾನ್ಯಂಗೆ ಆರಂಭ ಬೇಕಿಲ್ಲೆ, ದಾಸಂಗ್ಯಾಕೆ ದನ ಕರ್ಗ.
91. ಅಂತಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಇಂತಪ್ಪ ಬಾತ್.
92. ಅಂಬು ಅಟ್ಟಲಿ ಬಿಲ್ಲ ಬಾಣಲಿ.
93. ಅವ್ವಂಗೆ ಜ್ವರ ಅಪ್ಪಂಗೆ ಕುರ.
94. ಅಂದಿಗೆ ಅದೇ ಸುಖ, ಇಂದಿಗೆ ಇದೇ ಸುಖ
95. ಅವ ಹಿಡ್ಡ ಮೊಲಕೆ ಮೂರೇ ಕಾಲ್.
96. ಅಂಗೈ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ ಯಾಕೆ.
97. ಅಂತು ಇಂತು ಕುಂತಿ ಮಕ್ಕ ವನವಾಸ.
98. ಅರುವತ್ತ ಅದ್ ಮೇಲೆ, ಅರಳೋ ಮರುಳೋ.
99. ಅಂತಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ, ಇಂತಪ್ಪ ಬಾತ್.
100. ಅಂಬುಲಿಗೆ ಉಪ್ಪಿಲ್ಲೆ, ಜಂಭರಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪರಿಗೆ.
101. ಅಂಕೆಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣ್, ಮಜ್ಜೆಗೆಲಿರುವ ಬೆಣ್ಣೆ ಕೆಡ್ತುಲೆ.
102. ಅಂದ ನೋಡ್ರೆ ತಿಂಬೋನತ ಆದೆ,  
ಗುಣ ನೋಡ್ರೆ ಗುದ್ದಿ ಕಂಬೋನತ ಆದೆ.
103. ಅಂಬುಲಿ ಕುಡ್ಡಂವ ಮಡ್ಡಿಕೆ ಹೊತ್ತದ್ಯಾ,
104. ಅಂಬುಲಿ ತರದ ಊಟ ಬ್ಯಾರೆ ಇಲ್ಲೆ,  
ಕಂಬುಳಿ ತರದ ಹೊದಿಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಇಲ್ಲೆ.
105. ಆಕಾಶ ನೋಡಿಕೆ ನೂಕಾಟ ಯಾಕೆ?
106. ಆಚಾರ ಹೇಳಿಕೆ ಕರ್ನಿದಂವ, ಹೆಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟ್ ಆರ್ತಿಂಗ ಆತ್.
107. ಅಚಾರಿ ಮಾತ್ ಆಚೆಗೆ ಒಂದು, ಈಚೆಗೆ ಒಂದು.
108. ಆಚೆ ಮನೆ ಅಕ್ಕ ನೆನ್ನಕ್ಕಿಲಿ ಉಂಡತ್,  
ಈಚಮನೆ ಅಕ್ಕ ನೇಣಾಕಂಡ್ ಸತ್ತತ್.
109. ಆಟ ಆಡುವ ಗೂಡೆಗೆ, ಕಾಟ ಕೊಡುವ ಕೂಸು.

110. ಆಚೆ ಮನೆವುಳು ಎಳ್ಳು ಹೊಕ್ಕಂಡ್ ತಿಂದರೆ  
ಈಚಮನೆ ಅಕ್ಕ ನೇಣಾಕಂಡ್ ಸತ್ತತ್.
111. ಆತುರ ಮಾಡಿ ಗೋತ್ರ ಕೆಡ್ತಿಕಂಡ್.
112. ಆನೆಗಿರುವಷ್ಟೇ ಆನೆಗೆ, ಪಿಜಿನಿಗುರುವಷ್ಟೇ ಪಿಜಿನಿಗೆ.
113. ಆನೆ ಹೋದೆ, ನಾಯಿ ಬೊಗ್ಗೆಲೆ.
114. ಆನೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಬಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಡ್ಡಾಟ.
115. ಆನೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದರೂ, ಗಂಟೆ ಸದ್ದು ಮುಂದೆ.
116. ಆನೆ ಕದ್ದ ಮಾನ, ಅಡಿಕೆ ಕದ್ದ ಹೋದಂಗೆ.
117. ಆರಂಭದ ಬುಡ ಕಷ್ಟ, ಅಧಿಕಾರದ ತುದಿಕಷ್ಟ.
118. ಆಸೆಗಾರ ಅಪ್ಪಂಗೆ, ಮೋಸಗಾರ ಮಂಜ
119. ಆಳಾಗಿ ದುಡಿ, ಅರಸಾಗಿ ತಿನ್ನ.
120. ಆಳ್ ಮಾಡ್ ಹಾಳ್, ಮಂಜ ಮಾಡ್ ಮಧ್ಯಮ,  
ಅಪ್ಪ ಮಾಡ್ ಉತ್ತಮ.
121. ಆಳ್ ನೋಡ್ರೆ ಅಲಂಕಾರ, ಬಾಳ್ ನೋಡ್ರೆ ನಾಯಿ ಪಾಡ್.
122. ಆಳ್ ನೋಡಿ ಅನ್ನ ಹಾಕ್, ಪಾತ್ರ ನೋಡಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕ್.
123. ಆಳ್ ಸಣ್ಣಂವಾದರೂ, ಆಸ್ತಿ ದೊಡ್ಡದ್.
124. ಆಡ್ ಮುಟ್ಟದ ಸೋಪ್ಪಿಲ್ಲೆ.
125. ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಏಣಿ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಹೋತ್.
126. ಆಗ ಭೋಗ ಇಸಿಕಂಡವುಳ್ಳೊ,  
ಬಳಿಯೋದು ಬಾಚೂದು ಕಟ್ಟಿಕಂಡವುಳ್ಳೊ.
127. ಆಗುವವರೆಗೆ ಇದ್ದೊ, ಆರ್ಕನ ಮುಟ್ಟ ನಿಲ್ಲಿಕಿಲ್ಲೆ.
128. ಆಚಾರ ಹೇಳುವವನ ಮನೆಲಿ, ಆರ್ ಜನ ಗಂಡ ಬುಟ್ಟು ಬಂದವು.
129. ಆಡ್ಗೆ ಆಟ ಆತ್.
130. ಆಡ್ವವರ ಜ್ವತೆ ಸೇರಿ ಆಡಿ ಕಂಡೇ ಬಾಡ್ ತಿಂಬಕೆ ಕಲ್ತತ್.



131. ಆಡಿ ಉಂಬಕೆ ಅಪ್ಪನ ಮನೆ ಅಲ್ಲ,  
ಮಾಡಿ ಉಂಬಕೆ ಮಾವನ ಮನೆ ಅಲ್ಲ,  
ಕುದ್ದ ಉಂಬಕೆ ಅದೇನ್ ಕಂಡವರ ಮನೆ ಅಲ್ಲ.
132. ಆತುರ ಮಾಡಿ ಗೋತ್ರ ಕೆಡ್ತಿದಂಗಿ.
133. ಆನೆ ನುಂಗುವವಂಗಿ ಅಳ್ ಏನ್ ಲೆಕ್ಕ.
134. ಆನೆನೂ ಮುಂಗರಿಸಿದೆ.
135. ಆನೆ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಾಟ.
136. ಆರ್ ಕಾಲ ಮಳೆ ಬಂದ್, ಮುತ್ತುಗಕ್ಕೆ ಮೂರೆ ಎಲೆ.
137. ಆರ್ಸ್ವವನೂ ಅಲ್ಲ, ತೀರ್ಸ್ವವನೂ ಅಲ್ಲ.
138. ಆರ್ ಕೆರೆ ನೀರ್ ಕುಡ್ತವಂಗಿ ಇದೇನ್ ಮಹಾ.
139. ಆರ್ ಊರು ತಿರುಗಿರೂ ಜೋಳಿಗೆ ತುಂಬಿತಲೆ,  
ಹಾಳ್ ಜೋಗಿ ಜೊತೆ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಬಂದೆ.
140. ಆಳ ಎಷ್ಟ್ ತೇಳಿರೆ ಎಸಂಡ್‌ದ್ ಎದೆ ಉದ್ದ,  
ಕೊತ್ತಿದ್ ಮೊಣಕಾಲ್ ಉದ್ದ.
141. ಆಳಿಕೆ ಅರಸ, ಅನ್ನ ಇದ್ದರೆ ರಭಸ.
142. ಆಳನ ಮುದ್ದೆ ನಾಯಿ ಪಾಲಾತ್, ಅಜ್ಜನ ಹೆಣ್ಣ್ ಹೈದನ ಪಾಲಾತ್.
143. ಆಳ್ ಮ್ಯಾಲೆ ಆಳ್ ಬಿದ್ದ್, ಹೊಟ್ಟೆ ಖಾಲಿ ಆತ್.
144. ಇಸಿಕಂಡವುಳು ಇರುವವರೆಗೆ, ಕಟ್ಟಿಕಂಡವುಳು ಸಾಯುವವರೆಗೆ.
145. ಇದ್ದದ್ದ್ ಇದ್ದಂಗಿ ಹೇಳಿರೆ, ಎದ್ದ್ ಬಂದ್ ಎದೆಗೆ ಹಾರಿ ಒದ್ದಂಗಿ.
146. ಇದ್ದರೆ ಹುಲಿ ತಿನಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲಿ ತಿನಿ.
147. ಇರ್‌ಕನ ಹಬ್ಬ, ಇಲ್ಲದಿರ್‌ಕನ ಒಪ್ಪತ್ತು.
148. ಇಲಿ ಹೋತ್ ತೇಕನ, ಹುಲಿ ಹೋತ್ ತೇಳುವೆ.
149. ಇಂದ್ ಅವಂಗಿ ನಾಳೆ ನಂಗಿ.
150. ಇಂಗ್ ತಿಂದ ಮಂಗನಂಗಿ ಆಡ್ಬಡ.

151. ಇಕ್ಕಿಕಾಗದ ಕೈ ಎಂಜಿಲ್ ತೇಳ್ವಂಗೆ.
152. ಇಕ್ಕದೆ ಬುಡಿಕೆಲೆ, ಕೊಡದೆ ಹೋಕೆಲೆ.
153. ಇಕ್ಕವು ಇರ್ಕನ, ಉಂಬವುಕೇನ್ ಬರ.
154. ಇತ್ತ ಬಾ ತೇಕನ, ಇರುವ ಮನೆನೂ ಕಿತ್ತುಕಂಡೋ.
155. ಇದ್ದದ್ ಇದ್ದಂಗೆ ಹೇಳಿರೆ, ಕೆಂಡದಂತ ಕೋಪ.
156. ಇದ್ದರೆ ಈ ಊರು, ಹೋದರೆ ಪರ ಊರು.
157. ಇದ್ದ ಊರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣ್ ಕೊಡಿಕಾಗದ್, ಇದ್ದ ಊರುಂದ ಹೆಣ್ಣ್ ತಾಕಾಗದ್.
158. ಇಬ್ಬರ ಜಗಳ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಂಗೆ ಲಾಭ.
159. ಇಲಿ ಒಳಗೆ ಬುಟ್ಟ್, ಮಾಳಿ ಮುಚ್ಚಿದಂಗೆ.
160. ಇಂದ್‌ನ ಬುದ್ಧಿ ಅಂದ್ ಇರಕಾಯ್.
161. ಇಕ್ಕಟ್‌ನ ಜಾಗಕ್ಕೆ, ಇದ್ದ ನೆಂಟ್ರೆಲ್ಲಾ ಬಂದವೆ.
162. ಇಕ್ಕವು ಇರ್ಕನ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಅದರನ್ನ ಸೈ.
163. ಇಸಿಕಂಡವುಳು ಇರುವವರೆಗೆ, ಕಟ್ಟಿಕಂಡವುಳು ಕಡೆವರೆಗೆ.
164. ಇರ್ಕನ ಹಬ್ಬ, ಇಲ್ಲದಿರ್ಕನ ಉಪವಾಸ.
165. ಇದ್ದ ಊರುಲೇ ಇರ್ರುಲೆ, ಬಿದ್ದ ಗೋಡೆನ ಕಟ್ಟಿತ್‌ಲೆ.
166. ಇರುವ ಒಬ್ಬಳು ಮಗ್‌ಳ್, ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದಂಗೆ.
167. ಇಷ್ಟ್ ಸಣ್ಣ ಹೊಟ್ಟೆವಂಗೆ, ಅಷ್ಟ್ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ.
168. ಇಂಗ್ ತೆಂಗ್ ಇದ್ದರೆ ಕಪಿನೂ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಲೆ.
169. ಈಚ್‌ಲ್ ಮರಕೆ, ಆಚಾರ ಗೊತ್ತುಟ್ಟಾ.
170. ಈಚ್‌ಲ್ ಮರದ ಕೆಳಗೆ, ಮಜ್ಜಿಗೆ ಕುಡ್ಲಂಗೆ.
171. ಈ ಊರುಲಿ ಹುಲಿ, ಪರ ಊರುಲಿ ಇಲಿ.
172. ಈದ ಹುಲಿನೂ, ನಾಯಿನೂ ಕೆಣ್‌ಕಿಕೆ ಆಗದ್.
173. ಈರೆ ಕಾಯಿ ಹಾಕಿರೆ, ಸೋರೆ ಕಾಯಿ ಬುಟ್ಟದೆನಾ.
174. ಉಗುರು ನುಂಗಿರೆ ಉಂಡಂಗಾದುಲೆ, ಹೂಂಸು ಬುಟ್ಟರೆ ಹೇತಂಗಾದುಲೆ.



175. ಉಚ್ಚೆ ಕುಡ್ಡರೂ, ತನ್ನ ಇಚ್ಚೆಲೇ ಇರಕೂ.
176. ಉಂಡ ಮನೆಗೆ, ಎರಡ್ ಬಗೆಕಾಗದ್.
177. ಉಪ್ಪು ತಿಂದಂವ, ನೀರ್ ಕುಡಿಯೋಕು.
178. ಉಪ್ಪುಂಡ ಮನೆಗೆ, ಕೇಡ್ ಬಗಿಬ್ಯಾಡ.
179. ಉತ್ತರಕುಮಾರನ ಪೌರುಷ ಒಲೆ ಮುಂದೆ.
180. ಉಪುಂಡ ಮನೆನ ಮರಿಬಡ.
181. ಉಂಡ್ ತಿಂದ್ ಗೆಂಡೆರೋಗ.
182. ಉಚ್ಚೆ ಬಂದರೆ ಕಚ್ಚೆ ತಡ್ಡದೆನಾ?
183. ಉಗುಳು ನುಂಗಿರೆ, ಉಂಡಂಗೆ ಅದುಲೆ.
184. ಉಪ್ಪರಿಗೆಲಿ ವಾಸ ಮಾಡ್ತರೂ, ಉಪ್ಪು ಇಲ್ಲದೆ ಊಟ ಆಕಿಲೆ.
185. ಉಪ್ಪರಿಗೆಲಿ ಕುದ್ದ, ಮುಚ್ಚುಳಕ್ಕೆ ಉಚ್ಚೆ ಮೊಯ್ದುಂಗೆ.
186. ಉಪ್ಪು ನೀರಿಗಿಂತ, ಕಪ್ಪು ನೀರೆ ಲೇಸ್.
187. ಉರಿ ಬಿದ್ದ ಮನೆಲಿ, ಉಳ್ಳದ್ದೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ.
188. ಉರ್ದವನ ಮುಂದೆ, ತಿಳ್ಳೆಂವ ಬಂದಂಗೆ.
189. ಉಳಿ ಸಣ್ಣದಾದರೇನ್, ಬೆಟ್ಟನೆ ಕೊರ್ದದೆ.
190. ಉಂಡವುಳ ಕುಂಡೆ ನೋಡು, ಮಿಂದವುಳ ಮಂಡೆ ನೋಡು.
191. ಉಂಡಂವಗೆ ಉಂಡದೇ ಬಾತ್, ಗುಂಡು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಸವುದದ್ದೇ ಆತ್.
192. ಉಂಡ್‌ಕಂಡ್ ಉಟ್ಟುಕಂಡ್ ಮನೆಲಿರ್ ತೇಳಿರೆ,  
ಕಂಡವರ ಜೊತೆ ಆಡಿ ಕಾಡಿ ಬೆಣ್ಣೆ ತಾತ್.
193. ಉಪ್ಪರಿಗೆಲಿ ಇದ್ದರೂ, ಉಪ್ಪು ಇಲ್ಲದೆ ಅದುಲೆ.
194. ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿದವರ್ನ್, ಮುಪ್ಪುವರೆಗೂ ಮರಿಬಡ.
195. ಉಂಡಂವಂಗೆ ಉಬ್ಬಸ, ಹಸ್ತದವಂಗೆ ಸಂಕಟ.
196. ಊಟ ಆತ್ತಾ ಕೇಳ್‌ಕನ, ಮುಂಡಾಸ್ ಮೂವತ್ತ ಮೊಳ ತೇಳ್ಳೆ.
197. ಊರಿಗೆ ಉಪಕಾರಿ, ಮನೆಗೆ ಮಾರಿ.

198. ಊರಿಗೆ ಆಳಲ್ಲ ಮಸಣಕ್ಕೆ ಹೆಣ ಅಲ್ಲ.
199. ಊರು ಮೇಲೆ ಊರು ಬಿದ್ದರೆ, ಶ್ಯಾನ್ ಬೋಗಂಗೇನ್.
200. ಊರು ಹೋಗು ತೇಳ್ವೆ, ಕಾಡ್ ಬಾ ತೇಳ್ವೆ.
201. ಊಟಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಇನ್ನೆಂತಕಿರ್ದು.
202. ಊಟಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಇರಕೂ, ಜಗಳಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಇರೋಕು.
203. ಊರು ಬುಟ್ಟವಂಗೆ, ನೀರ್ನ ಹಂಗ್ಯಾಕೆ.
204. ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ವೆ, ಒಲೆಮುಂದೆ ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ದೆ.
205. ಊರುನ ಬಡತನ ರಾಜಂಗೆ ಗೊತ್ತು,  
ಊರುನ ಸಿರಿತನ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಂಗಂಗೆ ಗೊತ್ತು.
206. ಊರು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡ್ಡ ಮೇಲೆ, ಕೋಟೆ ಬಾಗಲ್ ಹಾಕಿತ್.
207. ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರ್ದನ್ನ, ಕಿವಿಲೆ ಹೇಳ್ವಂಗೆ.
208. ಊರೆಲ್ಲಾ ನಗಾಡ್ಡ ಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪೊಟ್ಟ ನಗಾಡ್ಡ.
209. ಊರಿಗೆ ಊರುದು ಚಿಂತೆ, ಬಜಾರಿಗೆ ಮದುವೆ ಚಿಂತೆ.
210. ಊರು ನಾಯಿಗೆ ಹಿಟ್ವ ಇಲ್ಲೆ, ನರ ಮನ್ಸಂಗೆ ಕಟ್ವ ಇಲ್ಲೆ.
211. ಊರುಗೆ ನೂರು ಹಂದಿ ಇದ್ದಂಗೆ, ಕೇರಿಗೊಬ್ಬ ದೂರಂವ.
212. ಊರವುಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ದಾರಿ, ಆದರೆ ಕೇಡ್‌ಂಗಂಗೆ ಮೂರು ದಾರಿ.
213. ಊರಿಗೆ ಉಪಕಾರಿ ಇಲ್ಲದವನ, ಹೆಣಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಾರ ಯಾಕೆ?
214. ಊರು ಬುಟ್ಟು ಹೋದವುಕೆ, ಬರದ ಚಿಂತೆ ಯಾಕೆ?
215. ಊರೂರು ತಿರ್ಗಿ, ಉಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆ ಹರ್ಕಂಡಂಗೆ.
216. ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರ್ದನ್ನ, ಕಿವಿಲಿ ಹೇಳ್ತೇಳ್ವಂಗೆ.
217. ಎತ್ತಿ ಆಡ್ವರ ಮನೆಲಿ, ಹುಕ್ಕಿ ನೀರ್ ಕುಡಿಯಕಾದಗ್.
218. ಎಣ್ಣೆಲಿ ತಿಕ್ಕ ತೊಳ್ವಂಗೆ.
219. ಎತ್ತ ನೀರಿಗೆ ಇಳಿಯಕನ, ಏಮ್ಮೆ ಏರಿಗೆ ಎಳ್ಳೆ.
220. ಎಲ್ಲವರ ಮನೆ ದೋಸೆ ತೂತ, ನಮ್ಮ ಮನೆ ಕಾವಲಿ ತೂತ.



221. ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳ್ವರೂ ನಾಯಿ ಬಾಲ ಡೊಂಕೆ.
222. ಎದೆ ಗಟ್ಟಿ ಉಟ್ಟುತಾ, ಎದೆಗಾರಿಕೆ ತೋರ್ಪಿಕಾಗದ್.
223. ಎಡ್ಗಿದ ಕಾಲಿಗೇ ಎಡ್ಗಿದು.
224. ಎದೆ ಮೇಲೆ ಎಳ್ಳ ಹಾಕಂಡಂಗೆ.
225. ಎಸಂಡ್ ಇರುವ ಕಲ್ಲ ಬುಟ್ಟ್, ಹಾವು ಇರುವ ಕಲ್ಲ ಮಗ್ಗತ್.
226. ಎಲ್ಲವೂ ಬುದ್ಧಿವಂರತ್, ಆದರೂ ಒಂದು ದಿನ ದಡ್ಡ ಆದವೆ.
227. ಎತ್ತಿಗೆ ಜ್ವರ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಬರೆ.
228. ಎಕ್ಕಡನ ಹೊರಗೆ ಇಸೋಕು, ದುಷ್ಟನ ದೂರ ಇಸೋಕು.
229. ಎತ್ತ ಇಲ್ಲದವುಕೆ ಕೋಣನೇ ದೊಡ್ಡದ್.
230. ಎತ್ತಿಗೆ ಗೋತ್ತಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಜಳಕ, ಕತ್ತೆಗೇನ್ ಗೋತ್ತು ಕಸ್ತೂರಿ ಪರಿಮಳ.
231. ಎಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಹೊಯ್ದಂಗೆ.
232. ಎಲ್ಲಾ ಬುಟ್ಟ್ ಮಂಜ ಭಂಗಿ ನಟ್ಟತ್.
233. ಏಳಿಕಾಗದವಂಗೆ ಎಳ್ ಜನ ಹೆಣ್ಣಾಗ.
234. ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಡ್ಕಂಡ್ ಸತ್ತರೆ, ನನ್ನಗಂಡ ಬಡ್ಕಂಡ್ ಸತ್ತತ್.
235. ಎಕ್ಕಡಲಿ ಹೊಡ್ಡ್, ಎಮ್ಮೆ ಚೆಕ್ಕಳ ತೇಳಿರಿ ಅದ್ ಹೆಂಗೆ.
236. ಎಡ್ಗಿದ ಬೆರ್ಳ್ ಎಡಿಗಿದಂಗೆ.
237. ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಂಡ್ ಒದ್ದಾಡ್ವರೂ, ಪುಣ್ಯ ಇದ್ದಷ್ಟೇ ಅಂಟುದು.
238. ಎತ್ತ ಇದ್ದವಂಗೆ ಎದೆನೇ ಇಲ್ಲೆ.
239. ಎತ್ತ ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ದಂಗೆ.
240. ಎತ್ತ ಹಾರಿಕೆ ಮುಂದೆ ಹೊದಿಕೆ ಹಾರ್ದಂಗೆ.
241. ಎತ್ತ ಸತ್ತರೆ ಅಪ್ಪ ತಂದದೆ, ಹೊಡಿಗಾಡಿನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ.
242. ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಇರಂವ ಗೊಣಿಗೆಕ್ಕಿಲ್ಲೆ.
243. ಎದ್ದಾರ್ ಮುಂಜ ತೇಳಿರೆ, ಗುದ್ದಿಕೆ ಬನ್ನೆ ತೇಳ್ವಂಗೆ.
244. ಎರಡ್ ಕಳ ಕಾದ್ ಗೌಡ ಕೆಟ್ಟತ್.

245. ಎಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳಂಡ್, ಕೈ ಕಾಲ ಮುಖ ತೋಳ್ಳಂಡಂಗೆ.
246. ಎಲುಬು ಇಲ್ಲದ ನಾಲಿಗೆ, ಹೆಂಗೆ ಬೇಕಾರು ಮಗ್ಗದೆ.
247. ಎಳೆನೀರ್ ಯಂಕಟಪ್ಪಂಗಾತ್, ಕಾಯಿ ಪೂಜಾರಪ್ಪಂಗಾತ್,  
ತೋಟ ಕಾಯುವ ಕೆಲ್ಲ ಕೆಲ್ಲದವಂಗಾತ.
248. ಎಳ್ಳು ಹೂವುನೂ ಒಂದೇ, ಎಳೆ ಮಕ್ಕನೂ ಒಂದೇ.
249. ಎಂತವಂಗೂ ಬೇಡ, ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವವನ ಸಂಗ.
250. ಏಳಿಕಾಗದವಂಗೆ, ಏಳ್ ಜನ ಹೆಣ್ಣಾಗ
251. ಏಳಿಕಾಗದ ಅತ್ತೆಗೆ, ಕುರಿಕಾಗದ ಸೊಸೆ
252. ಏರಿ ದಾಟಿ ಹೋದ ನೀರ್, ಮಸಣಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹೆಣ.  
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಕಿಲೆ.
253. ಏನ್ ಇಲ್ಲಿ ತೇಳುವವರ ಮನೆಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೆ ಏನ್,  
ತಾನ್ ಬುಟ್ಟ ಮನೆಲಿ ಯಾರ್ ಇದ್ದರೇನು.
254. ಏಳಿಕಾಗದವಂಗೆ ಏಳ್ ಜನ ಹೆಣ್ಣಾಗ, ಮತ್ತೊಂದು ಸೂಳೆ.
255. ಏಳ್ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯಾಂತ ಹಾಸಿಗೆಂದ ಎದ್ದೇ ಏಳ್ಕುಲೆ.
256. ಐದ್ ಬೆರಳ್ ಒಂದೇ ಸಮ ಇರುಲೆ.
257. ಒಡ್ಡ ಮುತ್ತು, ಕಳ್ಳ ಹೊತ್ತು ಮತ್ತೆ ಬಾಕಿಲೆ.
258. ಒಪ್ಪೊತ್ತಿಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ.
259. ಒಂದಿದ್ದರೆ ಒಂದಿಲ್ಲೆ.
260. ಒಂದೂಂದೆ ಕೂದಲ್ ಕಿತ್ತ, ತಲೆ ಬೋಳ್ವಿದಂಗೆ.
261. ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಣ್ಣ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ.
262. ಒಗ್ಗಿರೆ ಕಾಡ್ಲೆ ವಾಸ ಮಾಡಕ್.
263. ಒಡ್ಡ ಕನ್ನಡಿಲಿ ಮುಖ ನೋಡಿಕಾದೆನಾ.
264. ಒಡ್ಡ ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕಿಕಾದುಲೆ, ಒಡ್ಡ ಮನ್ನನ ಕೂಡ್ಸಿಕೆ ಅದುಲೆ
265. ಒಣ್ಣೆಗಿದ ಹುಲ್ಲುತ ಅಸಡ್ಡೆ ಬ್ಯಾಡ, ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದರೆ ಊರೇ ಸುಟ್ಟದೆ.



266. ಒಣಗಿಲ್ ರೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಡ್ತಾಡ್ಡಂಗೆ.
267. ಒಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಒಲೆ ಕಿತ್ ಹಾಕುವೆ.
268. ಒಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲೆ, ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಯಾಕೆ?
269. ಒಬ್ಬಂಗಿಂತ ಇಬ್ಬರು ಲೇಸ್, ಹಬ್ಬಕ್ಕಿಂತ ಮದುವೆನೆ ಲೇಸ್.
270. ಒಲೆ ಡೊಂಕಾದರೆ, ಬದನೆ ಕಾಯಿ ಬೇಯೋದುಲೆನಾ.
271. ಒಲೆಲ್ಲೊಂದು ಸೌದೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಇರೋಕು,  
ಮನೆಲೊಂದು ಮುದಿ ಜೀವ ಇರೋಕು.
272. ಒಳಗೆ ಇಲ್ಲಿನಾ ಮಗಳೇ ಹೋದ ದಿಕ್ಕು?
273. ಒಳಗೆ ಅವ್ವನ ಕಾಟ, ಹೊರಗೆ ಗುಮ್ಮನ ಕಾಟ.
274. ಒಳಗೆ ಕೊತ್ತಿದ್ ಕಾಟ, ಹೊರಗೆ ನಾಯಿದ್ ಕಾಟ.
275. ಒಳಗಿದ್ದ ಕಿಚ್ಚ್ ತನ್ನನ್ನೇ ಸುಟ್ಟದೆ.
276. ಒಳ್ಳೆ ಹೆಣ್ಣ್ ಸಿಕ್ಕರೆ ಬಂಗಾರ ಯಾಕೆ?
277. ಒಳ್ಳೆದ್ತಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳರೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಡಿಕಾದ್ಯಾ.
278. ಒಳ್ಳೊವುತಾ ದಾನಕ್ಕೆ ಕೈ ಚಾಚರೆ, ಜೊಳ್ಳು ದಾನ ಮಾಡ್ತೋ.
279. ಒಳ್ಳೆವರ ಮಾನ ಹಳ್ಳಿಲಿ ಹೊತ್.
280. ಒಂಟಿ ಕಣ್ಣ್ ಅಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಮಂಜ, ಮಂಜ ಅಲ್ಲ.
281. ಒಂದು ಆಯ್ಕೆ ಹತ್ತ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಕಿದೆ,  
ಹತ್ತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಅಯ್ಕೆನ ಸಾಕಿಕೆ ಆಕಿಲೆ
282. ಒಳ್ಳೆವತ ಒಳಗೆ ಬುಟ್ಟಿ ಒದಿಯಕೆ ಬಂದೆ.
283. ಓದುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡ್ತು ಪುರಾಣ.
284. ಓದುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಕುದು ಗಾಣ.
285. ಓಡಿ ಹೋಗುವವಳು, ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕಿದ್ಯಾ?
286. ಓಡ್ ದಾರಿಲಿ ಹುಲ್ಲು ಹುಟ್ಟಿಕಿಲ್ಲೆ.
287. ಓಡವಂಗೆ ಒಂದೇ ದಾರಿ, ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿದವಂಗೆ ಹತ್ತಾರ್ ದಾರಿ.

288. ಓಣಿ ಹತ್ರ ಗದ್ದೆ ಮಾಡ್ಬಡ.
289. ಓಡುವ ಕಾಲ್‌ನ ಹೆಣ್ಣ್ ತರ್ಬಡ.
290. ಕಣ್ಣ್ ಕಾಣದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ, ಮಣ್ಣ್ ಮಸಣನೋ.
291. ಕತ್ತೆ ಕಾಲಿಗೆ ಕಡ್ಗ ಯಾಕೆ?
292. ಕತ್ತೆಗೇನು ಗೊತ್ತು ಭತ್ತದ ಗುಣ.
293. ಕತ್ತೆ ಮರಿಲಿ ಲಾಯಿಕ, ಅತ್ತೆ ಹೊಸದರ್ಲಿ ಲಾಯಿಕ.
294. ಕತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಕಾಯಿ ಒಡ್ಡಂಗೆ.
295. ಕದ್ದಾ ಮದವೆ ಆನೆ, ಬಗ್ಗಿ ಒಲಗ ಊದು.
296. ಕರಿಯಕೆ ಹಸ್ ಅಲ್ಲ, ಗೈಯಕೆ ಕೋಣ ಅಲ್ಲ.
297. ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಾ ತಂದದ್ ಗಂಡ, ಸುಖ ಪಟ್ಟಾ ಹೋದ್ ಮಿಂಡ.
298. ಕಷ್ಟ ಪಡದೆ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಿದ್ಯಾ.
299. ಕಳ್ಳಂಗೊಂದು ಸುಳ್ಳು ನೇವನ.
300. ಕಳ್ಳನ ನಂಬಿರೊ ಕುಳ್ಳನ ನಂಬಿಕಾಗದ್.
301. ಕಳ್ಳನ ಮನ್ಸ್ ಹುಲ್ಲೊಳಗೆ.
302. ಕಂಡವರ ಮಕ್ಕಳ ಬಾವಿಗೆ ನೂಕಿ, ಬಾವಿದ್ ಆಳ ನೊಡ್ಡಂಗೆ.
303. ಕಟ್ಟುದು ಕಷ್ಟ ಕೆಡ್ತು ಸುಲಭ.
304. ಕಪಿಗೆ ಕಳ್ಳ ಕುಡ್ತಿದಂಗೆ.
305. ಕಣ್ಣ್ ಮನ್ಸದ್ ಕನ್ನಡಿ?
306. ಕಕ್ಕಿದೆ ಮತ್ತೆ ದಕ್ಕುದು.
307. ಕಜ್ಜಿ ಇದ್ದರೆ ತೊರ್ದಿದೆ, ಅಜ್ಜಿ ಇದ್ದರೆ ಪರ್ದಿದೆ.
308. ಕಟುಕನ ಹಿಂದೆ ಕುರಿ ಹೋದಂಗೆ.
309. ಕಡಿಯಕಾಗದ ಕತ್ತಿ ಕೈಲಿ ಇದ್ದರೇನ್.
310. ಕತ್ತೆ ಕಾಲಿಗ್ಯಾಕೆ ಕಡ್ಗ.
311. ಕತ್ತೆ ಮೊಲೆಲಿ ಹಾಲಿದ್ದರೇನ್; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನ್.

312. ಕತ್ತೆ ಹಂಗಿರುವ ಅತ್ತೆ ಇರೋಕು, ಮುತ್ತಿನಂಗಿರೋ ಗಂಡ ಇರೋಕು
313. ಕಪ್ಪೆ ತಕ್ಕಡಿಗೇ ಹಾಕಿದಂಗೆ.
314. ಕಬ್ಬುನ ಅಂಗಡಿಲಿ ನೋಣಕೆ ಹಬ್ಬ.
315. ಕದಿಯಕೆ ಬಾಕನ ಚೇಳ್ ಕಚ್ಚಿತ್‌ಗಡ.
316. ಕದ್ದಾ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಪಾರ ಕುದ್ದಂಗೆ.
317. ಕಳ್ಳ ದೇವುರಿಗೆ ಕೊಳ್ಳಿ ದೀಪ.
318. ಕಳ್ಳಂಗೊಂದು ಪಿಳ್ಳೆ ನೇವನ.
319. ಕದ್ದಾ ಹೋಗಿ ಆರ್ ತಿಂಗಾದ ಮೇಲೆ ನಾಯಿ ಬೊಗಳ್ತಾ.
320. ಕಳ್ಳ ಹುಕ್ಕಿದ ಮನೆಲಿ ಎಂತಾರ್ ಸಿಕ್ಕುದು,  
ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಕ್ಕಿದ ಮನೆಲಿ ಏನ್ ಸಿಕ್ಕಿಕಿಲ್ಲೆ.
321. ಕಂಡ ದೇವುರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೈ ಮುಗ್ದಂಗೆ.
322. ಕಂಡವರ ದುಡ್ಡು ವಿಷ.
323. ಕಂಡವರ ಮಕ್ಕತ ಕುಂಡೆಗೆ ಒದಿಯಕಾಗದ್.
324. ಕಂಡವರ ಮನೆಂದ ಹೆಣ್ಣಾ ತಂದ್ ಭಂಗ ಬರ್ಸಿಕಾಗದ್.
325. ಕಚ್ಚೆ ಕಟ್ಟುವ ಮಂಜ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎತ್ತ ಬೇಕಾರೂ ಓಡ್ತುವೆ.
326. ಕಪ್ಪ ಕೊಡುವ ದೇವುರಿಗೆ ಕೋಳಿ ಹಂದಿ,  
ಇಷ್ಟ ಪಡುವ ದೇವುರಿಗೆ ಹಣ್ಣಾ ಕಾಯಿ.
327. ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ ಭಾಗ ಅದು ತಪ್ಪಕಿಲ್ಲೆ.
328. ಕಟುಕನ ಮನೆಗೆ ಕುರಿ ಹೋದಂಗೆ.
329. ಕಡಾಯಿ ಹಾಲಿಗೆ ಕಡಾಯಿ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕುವೆನಾ?
330. ಕಣ್ಣಾ ಮುಂದೆ ಇದ್ದರೆ ದನ, ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದರೆ ಮಕ್ಕ.
331. ಕತ್ತೆ ಉತ್ತರೆ ಎತ್ತ ಯಾಕೆ?
332. ಕತ್ತಗೆ ಸಿಂಗಾರ ಮಾಡ್ರೆ ಕುದುರೆ ಅದೆನಾ.
333. ಕತ್ತೆಗೇನ್ ಗೊತ್ತು ಮುತ್ತ್ದಾ ಬೆಲೆ.



334. ಕತ್ತೆಗ್ಯಾಕೆ ಬೇಕು ಹತ್ತಿ ಕಾಳ್.
335. ಕತ್ತೆ ಮೇದ ಕಡೆ ಮತ್ತೆ ಮೇವು ಇಲ್ಲೆ.
336. ಕತ್ತೆ ಮೊಲೆಲಿ ಬಿಂದಿಗೆ ಹಾಲ್ ಇದ್ದರೇನ್.
337. ಕತ್ತೆ ತರ ಅತ್ತೆ ಬೇಕು, ಮುತ್ತಾ ತರ ಮಂಜ ಬೇಕು.
338. ಕದ್ದ ಬದನೆ ಕಾಯಿ, ಕಂಕುಳಲಿ ಇಸಿಕಂಡ್ ಮತಾಡ್ಲೆಂಗ್,
339. ಕದ್ದ ಬಸರಾನೆ ಕತ್ತೆಗೆ ತೇಳ್ಲೆಂಗ್.
340. ಕದ್ದ ಕಾಣದಂಗೆ ಹೋಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ, ತುಪ್ಪ ಹಾಕ್ ತೇಳ್ಲೆಂಗ್.
341. ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಂಗಡಿಲಿ ನೋಣಕೇನ್ ಹಬ್ಬ.
342. ಕರ್ಮ ಕತ್ತಲೆ, ಧರ್ಮ ಬೆಳ್ಳೆಕ್.
343. ಕರ್ಮದ ಮಕ್ಕ ತೊಟ್ಟಲಿ, ಧರ್ಮದ ಮಕ್ಕ ಹೊಟ್ಟಲಿ.
344. ಕರ್ದ ಹೆಣ್ಣಾ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೋಗ ಬಂದಂಗೆ.
345. ಕವಡೆ ಕಾಸಿಗೂ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಲ್ಲೆ.
346. ಕಷ್ಟ ಇಲ್ಲದೇ ಇಷ್ಟ ಇಡೀರ್ಪುಲೆ.
347. ಕಹಿ ಸೋರೆ ಕಾಯಿ, ಕುಡಿ ಆದರೇನ್ ಮಿಡಿ ಆದರೇನ್.
348. ಕಳ್ಳಂಡವರ್ನ್ ಹುಡುಕುಬಡ, ಹುಡುಕುವವರ್ನ್ ಹೇಳ್ಬಡ.
349. ಕದ್ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಪಾರ ಕುದ್ದಂಗೆ.
350. ಕಳ್ಳನ ಹೆಣ್ಣಾ ಯಾಗೋಳು ಬಿಕಾರಿ.
351. ಕಳ್ಳಂಗೆ ಪಿಳ್ಳೆ ನೇವನ, ಮೈಗಳ್ಳಂಗೆ ಕೂಸುನ ನೇವನ.
352. ಕಳ್ಳನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಣಿ ಕೇಳ್ಲೆಂಗ್.
353. ಕಳ್ಳರ ಮನ್ನ ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂಗೆ.
354. ಕಳ್ಳರ ಸಂತೆಗೆ ಕಳ್ಳ ಹೋದಂಗೆ.
355. ಕಳ್ಳರ ಮನ್ಸ್ ಹುಲ್ಲೊಳಗೆ.
356. ಕಜ್ಜಿ ಪುರುಕಂಗೆ ಲಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲೆ.
357. ಕಂಕಳ್ಳಲಿ ಕೂಸು ಇಸಿಕಂಡ್, ಊರ್ ಇಡಿ ಹುಡುಕಿದಂಗೆ

358. ಕಂಡ ಕೈಗ್ಯಾಕೆ ದುಂಡು ಕಡಗ.
359. ಕಂಡದ್ ಬುಡಿಕಿಲೆ ಮುಂಡೆ ದೆವ್ವ.
360. ಕಂಡಲಿಂದ ಹೆಣ್ಣ್ ತಾಕಾಗದ್. ಉಂಡ ಮನೆಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾಗದ್.
361. ಕಂಡರೆ ಸಹಿಸಿಕಾದುಲೆ, ಕಟ್ಟಿಕಂಡರೆ ಹೆಂಗೆ
362. ಕಂಡರೆ ಕಷ್ಟ, ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ಸಂಕಟ.
363. ಕಾರ್ಯ ಬಾಕನ ಕತ್ತೆ ಕಾಲ್ ಹಿಡಿಯೋಕು.
364. ಕಾಮಲೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅರಿಶಿಣ.
365. ಕಾಸಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಯ.
366. ಕಾಸಿಗೆ ಗಂಟ್ ಹಾಕಂವ.
367. ಕಾಸ್ ಕೊಟ್ಟ್ ಕೈ ಸುಟ್ಟ್ ಕಂಡಂಗೆ.
368. ಕಾಡ್ ಹಂದಿ ಗದ್ದೆ ತಿಂದತ್ತ, ಊರ್ ಹಂದಿದ್ ಕಿವಿ ಕೊಯ್ಲೋ.
369. ಕಾಡ್ ಕೋಳಿಗೆ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ.
370. ಕಾಲ ದೂರಾಕನ, ಕಾಡ್ ಹತ್ತರಾದೆ.
371. ಕಾಗೆ ಗೂಡುಲಿ ಕೋಗಿಲೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಹಾಕಿದಂಗೆ.
372. ಕಾಣದ ನಂತ್ರ ಬಂದರೆ ಕೋಣ ಹಾಲ್ ಕೊಟ್ಟದ್ಯಾ.
373. ಕಾಣದ ಊರಿಗೆ ನಾಲಿಗೆನೇ ದಾರಿ.
374. ಕಾಣದ ಗಂಡಂಗೆ ಕಾಮಲೆ ಹೆಣ್ಣ್.
375. ಕಾರದ ಗಂಡ, ಕರ್ಮದ ಮಿಂಡ.
376. ಕಾಲ ಹೋದೆ, ಕಾಡ್ ಕಾದದೆ.
377. ಕಾಲ ಅಲ್ಲದ ಕಾಲಲಿ, ಕಾಗೆ ಗೋಡ್ ಕಟ್ಟಿತ್.
378. ಕಾಲಿದ್ದವು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರ್ದ ಮರ್ಳ್ ಆಮೆ?
379. ಕಾಲ್ ನೋಡ್ರೆ ಕಾಂತಿ, ಮುಖ ನೋಡ್ರೆ ವಾಂತಿ.
380. ಕಾಸಿಗೆ ಜಾಣ, ಕೋಟೆಗೆ ಕೋಣ.
381. ಕಾಸಿಗೆ ಕಾಸ್ ಹಾಕಿ, ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಅಂಟಿತ್.

382. ಕಾಸನ ಕಡ್ಲೆನೂ ಬೇಡ, ಹೂಸುನ ವಾಸನೆನೂ ಬೇಡ.
383. ಕಾಸನ ಕೊಟ್ಟತ್, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಸುಟ್ಟತ್.
384. ಕಾಸ್ ಕೊಟ್ಟ ಕಡ್ಲೆ ತಕೊಂಬಕ್ಕೆ, ಯಾವ ಅಂಗ್‌ಡಿ ಆದರೇನ್.
385. ಕಿಡಿ ಸಣ್ಣದಾದರೇನ್ ಕಾಡ ಸುಡಿಕೆ.
386. ಕಿವುಡು ಕಿವುಡು ತೇಕನ, ತೌಡು ತೌಡು ತೇಳ್ತ.
387. ಕಿವಿ ಕಿತ್ತರೂ ಕಿರಿ ಮಂಜನೆ ಒಳ್ಳೆದ್.
388. ಕಿವುಡನ ಹತ್ತ ಗುಟ್ಟ್ ಮಾತ್.
389. ಕುಂಬಾರಂಗಿ ವರ್ಷ ಬಡಿಗೆಗೆ ನಿಮ್ಮ.
390. ಕುಣಿಯಕೆ ಆಗದಂವ ಅಂಗಳ ಡೊಂಕುತ್ತೇಳ್ವಂಗಿ.
391. ಕುರಿ ಕಾಯೆಕೂ ಲಾಯಿಕ್ ಇಲ್ಲೆ.
392. ಕುಲ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣ್ ಕೊಡು.
393. ಕುಲ ನೋಡಿ ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುದುಲೆ.
394. ಕುಲಕ್ಕೆ ಬಡತನ ಇಲ್ಲೆ. ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಬಡತನ ಇದ್ದರೂ.
395. ಕುಟ್ಟಿಕಾಗದವುಳಿಗೆ ಕೂಳು ಇಲ್ಲೆ.
396. ಕುಡಿತ ಕೊತ್ತಿಗೆ ಸನ್ನೆ, ಹೊಡಿತ ಗಂಡಂಗಿ ಸನ್ನೆ.
397. ಕುದುರೆ ಕಾಲ್‌ಲಿ ಒದ್ದಿಕಂಡ್ರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲೆ, ಕತ್ತೆ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಕಾಗದ್.
398. ಕುರಿ ಕಾಯಿ ಕುದುಕ ತೇಕನ, ಸಂಬಳೇನೇ ಬ್ಯಾಡ ತೇಳ್ತ.
399. ಕುರಿಕಾಯಕೆ ಕುದುಕನ ಬುಟ್ಟಂಗಿ.
400. ಕುಂಟನ ದಿಬ್ಬಣ ನಡುಮನೆಗೆ ಬಾಕನ, ಕುರುಡಿನಾ ಕೊಟ್ಟ ನಾ ಗೆದ್ದೆ.
401. ಕುರುಡನ ನೀರಿಗೆ ಕಳ್ಳಿ, ಮನೆವು ನಿದ್ದೆ ಕೆಟ್ಟಂಗಿ.
402. ಕುಟ್ಟುಕಾಗದವುಳ್ಳ, ಬೀಸಕಾಗದವುಳ್ಳ, ನೀರ್ ತಾಕಾದದವುಳ್ಳ ತಂದ್ ಅಕ್ಕತಂಗಿಗಳೊಟ್ಟಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಿಟ್ಟಾತ್.
403. ಕುಟ್ಟುವವಳಿಗಿಲ್ಲೆ, ಬೀಸಿದವುಳಿಗಿಲ್ಲೆ, ಕುದ್ದ ತಿಂಬವುಳಿಗ್ಯಾಕೆ ಸೋಬಾನೆ.
404. ಕುಡ್ಲವಂಗಿ ಗೊತ್ತುಟ್ಟಾ ಗುಟ್ಟ್ ಮಾತ್.



405. ಕುಡ್ಡರೆ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾದೆ.
406. ಕುಣ್ಣರೆ ಅನ್ನ ಬೆಂದದ್ಯಾ.
407. ಕುದರೆ ಬಾಯಿ, ಕಳ್ಳನ ಕೈ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತೆ.
408. ಕುಯ್ದರೆ ಕುಯ್ಯ, ಬಯ್ದರೆ ಬಯ್ಯ.
409. ಕಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ ಹಾಕಿ ಅರ್ಧರೂ, ನನ್ನ ಮೈ ಅರಿಶಿಣ, ಕುಂಕುಮ.
410. ಕುಯ್ಯನ ತೇಳೆರೆ ಮೊಟ್ಟೆಕೋಳಿ, ತರೋನ ತೇಳೆರೆ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲೆ,  
ವಕ್ಕರ್ಸ್ಸದೆ ಹೋಕಿಲೆ ಹೊಸ ನೆಂಟ.
411. ಕುರಿಗೇನ್ ಗೊತ್ತು ಕಸ್ತೂರಿ ವಾಸನೆ.
412. ಕುರುಕುಲು ತಿನಿ ಕಲ್ತವುಳು, ಮುರುಕುಲು ಮನೆ ಮಾರ್ತ.
413. ಕುರುಡ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿರೊ ಒಂದೆ, ಬುಟ್ಟರೂ ಒಂದೆ.
414. ಕುಲ ಬುಟ್ಟರೂ ಛಲ ಬುಡಿಕಾಗದ್.
415. ಕುಳಕ್ಕೆ ಬಡತನ ಇರ್ದು, ಕುಲಕ್ಕೆ ಬಡತನ ಇಲ್ಲೆ.
416. ಕುಂಡೆಗೆ ಒದ್ದದಿಕೆ ದವುಡೆ ಹಲ್ಲ ಉದ್‌ರ್ದ.
417. ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿಕೆ ಮುಂದೆ ಕುಲಾಯಿ ಹೊಲ್ಲಿತ್.
418. ಕೂದಲಿದ್ದರೆ ಯಾರ್ ಕಟ್ಟಿರೂ ಲಾಯಿಕ
419. ಕೂಳ್ ಬೇಡತ್ತಾದರೆ, ಬರ ಬಂದರೇನ್ ಬುಟ್ಟೇನ್
420. ಕೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಾತ್, ಅಟ್ಟ ಹತ್ತಿ ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿತ್.
421. ಕೆಳಗೆ ಇಸಿರೆ ಪಿಜ್‌ನ ತಕಂಡ್ ಹೋದೆ, ಮೇಲೆ ಇಸಿರೆ ಕಾಗೆ ತಕಂಡೋದೆ.
422. ಕೆರೆ ನೀರ್ ಕೆರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದಂಗೆ.
423. ಕೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲದ ಕುಂಬಾರ ಮಗಳ ತಿಕ ತಟ್ಟಿತ್ತ.
424. ಕೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲದ ಆಚಾರಿ ಕೂಸುದ್ ಕುಂಡೆ ಕೆತ್ತಿತ್ತ.
425. ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಕರಿಬಡಿ, ಊಟಕೆ ಮರಿಬಡಿ.
426. ಕೇಡ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಾತ್.
427. ಕೆಟ್ಟವುಳಿಗೆ ಹಿಟ್ಟ್‌ನ ಮಡಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂಗೆ.

428. ಕೆಟ್ಟಿರ್‌ಕನ ನೆಂಟ್ರಿಲ್ಲೆ, ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡ್‌ಕನ ದೇವುರಿಲ್ಲೆ.
429. ಕೆಮ್ಮುಲು ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮವುಳೆ ಸರಿ.
430. ಕೆರೆ ನೀರ್ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ನೀರ್ ತಾತ್.
431. ಕೆಸ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಕಂಬದಂಗೆ.
432. ಕೆಲ್ಸಕೆ ಹೇಳಿರೆ ಕೂಸುದು ನೇವನ.
433. ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲದ ಹಜಾಮ ಕೂಸುನ ತಲೆ ಬೋಳ್ಳಿತ್.
434. ಕೆಲ್ಸ ಆಕುತ್ತಾದರೆ ಕತ್ತೆದೂ ಕಾಲ್ ಹಿಡಿಯೋಕು.
435. ಕೆಟ್ಟ್ ಸುಣ್ಣಾಗುಟ್ಟು.
436. ಕೆಚ್ಚಲಾಲಿ ಇದ್ದರೂ, ಉಣ್ಣೆ ಕುಡಿಯದು ರಕ್ತ
437. ಕೆಟ್ಟಿರ್ದನ ಬುಟ್ಟ್ ಇರುವವಳೇ ಜಾಣೆ
438. ಕೆರೆ ನೀರಿಗ್ಯಾಕೆ ಚೋಳರಾಯನ ಅಪ್ಪಣೆ.
439. ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲದಂವ ಮಗಳ ತಲೆ ಬೋಳ್ಳಿದಂಗೆ
440. ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಕಾಲ್ ಹಿಡ್ಕ, ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೇ ಜುಟ್ಟ್ ಹಿಡ್ಕ
441. ಕೆಟ್ಟ್ ಸುಣ್ಣಾಗುಟ್ಟು
442. ಕೇಡ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೆಡ್‌ಕ್ ಬುದ್ಧಿ.
443. ಕೇಡ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾಯಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಹಾಕಿತ್.
444. ಕೈ, ಬಾಯಿ, ಕಚ್ಚೆ ಮೂರೂ ಸರಿ ಇರೋಕು.
445. ಕೈಲಾಗದಂವ ಬೆರೆಳ್ ಕಚ್ಚಿದಂಗೆ.
446. ಕೈಗೆ ಸಿಗದ ಗಂಡ, ಮಲ್ಗಾಕಾಕನ ಸಿಟ್ಟಾತ್.
447. ಕೈ ನೋಡಿ ಬಳೆ ಹಾಕ್, ಮುಖ ನೋಡಿ ದಾರೆ ಹುಯ್ಯಿ.
448. ಕೈಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲೆ ಕಾರ್ಬಾರ್ ದೊಡ್ಡದ್.
449. ಕೈಲಿ ಆಗದಂವ ಮಲಿಗಿಕಾನ ಸರಿಯಗಿ ಸಿಟ್ಟ್ ಮಾಡಿಕಂಡತ್
450. ಕೈ ಮ್ಯಾಲೆ ನೀರ್, ಎಲೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಪಾಯಸ ನಿಲ್ಲುದುಲೆ.
451. ಕೈಲಿ ಬ್ಯಾಟರಿ ಮನೇಲಿ ಲಾಟರಿ

452. ಕೈ ಹಿಡ್ಡ ಹೆಣ್ಣ್ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿದ್ದ ಚರ್ಮ.
453. ಕೊಟ್ಟಂವ ಕೋಡಂಗಿ ತಕಂಡಂವ ಈರಭದ್ರ.
454. ಕೊಟ್ಟ್ ಸಿಟ್ಟಾದೊಕ್ಕಿಂತ್, ಕೊಡದೆ ಸಿಟ್ಟಾದು ಒಳ್ಳದ್.
455. ಕೊಟ್ಟ ಹಣನೂ, ಮಸಣಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹೆಣನೂ, ವಾಪಸ್ ಬಾದುಲೆ.
456. ಕೊಂದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಿಂದ್ ಪರಿಹಾರ.
457. ಕೊಡವು ಇದ್ದರೆ ಕೈ ಒಡ್ಡವು ಜಾಸ್ತಿ.
458. ಕೊಡವುಕೆ ಕೊಡ್ತಲೆ, ನಟ್ಟ ಮರಕ್ಕೆ ನೀರ್ ಹೊಯ್ತಲೆ.
459. ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲ ಕೇಳದೇ ಹೋತ್, ಮಾಡ್ ಗದ್ದೆ ನೋಡದೇ ಹೋತ್.
460. ಕೊಡಿಕಾಗದವುಕೆ ಕೊಟ್ಟ್ ನೋಡು, ಇಕ್ಕಿಕಾಗದವುಳಿಗೆ ಇಕ್ಕಿ ನೋಡು.
461. ಕೊಟ್ಟ ಎತ್ತ್ ಹೆಗೆಲ್ ಪೂಜಿಕಾಗದ್,  
ಬುಟ್ಟ್ ಹೆಣ್ಣನ ಮುಖ ನೋಡಿಕಾಗದ್.
462. ಕೊತ್ತಿ ಬಡಕ್‌ಲಾದರೆ ಕೋಳಿ ಕೊಕ್ಕಿ ನೋಡ್ತ.
463. ಕೊತ್ತಿ ಸಿಟ್ಟ್ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಮನೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಕತ್ತಲೆ ಆಕನ ಬಾತ್.
464. ಕೊಂಬು ಹಿಡ್ಡಂವ ಕೆಡಿಕಿಲ್ಲೆ, ಅಂಬು ಹಿಡ್ಡಂದ ಓಡಿಕಿಲ್ಲೆ.
465. ಕೊಟ್ಟ ಮನೆಲಿ ಅಟ್ಟ್ ಇಕ್ಕಿತ್‌ಲೆ, ಕಟ್ಟಿಂದ ನೀರ್ ತಾತ್‌ಲೆ,  
ಇದ್ದರೆ ಇತ್ತ್ ಹೋದರೆ ಹೋತ್.
466. ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲ ಕೇಳದೆ ಹೋತ್, ಮಾಡ್ ನೆಲ ನೋಡದೇ ಹೋತ್.
467. ಕೊಟ್ಟ್ ದೂರಿಕಾಗದ್ ಇಸಿ ಹಂಗಿಸಿಕಾಗದ.
468. ಕೊಟ್ಟ್ ಕೆಟ್ಟಂವ ಇಲ್ಲೆ, ತಿಂದ್ ಬದ್‌ಕಿದಂವ ಇಲ್ಲೆ.
469. ಕೊಡ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ ನಂಗಂತ ಉಟ್ಟು.
470. ಕೊಡ್ಡು ಮೂರು ಕಾಸ್, ಕೋಣೆ ತುಂಬಾ ಹಾಸ್ ತೇಳಿರೆ,  
ಹಾಸಿರೆ ಹಾಸ್ ಇಲ್ಲರೆ ಬಿಸಾಕ್ ನನ್ನ ಕಾಸ್.
471. ಕೊತ್ತಿ ಕೊಂದ ಪಾಪ, ಸುಟ್ಟ ತಿಂದರೂ ಹೋಕಿಲೆ.
472. ಕೋಮಟಿ ನಡಿಯಕನ ಕೋಮಣ ಜಾರ್ಡು, ಲೆಕ್ಕಚಾರ ಜಾರಿಕಿಲೆ.



473. ಕೋಣನಂತ ಮಗಳ್ಳ ಕೋಣೆಲಿ ಕೂರ್ದಿ,  
ಅವ್ವ ಬಾತ್ ಅಳಿಯಂಗೆ ಇಕ್ಕಿಕೆ.
474. ಕೋಮಟಿ ಮೋಸ ಹೋಕಿಲ್ಲೆ, ಹೋದರೂ ಹೇಳಿಕಿಲ್ಲೆ.
475. ಕೋಳಿ ಹೆಚ್ಚಾತ್ ಅಂಗಳ ಹಾಳಾತ್.
476. ಕೋಳಿ ಕೇರಿ ಕೇರಿ ಮೂರು ಕಾಸ್ ಮಾಡ್ತಾ.
477. ಕೋಟಿ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣ್, ರಾಟಿ ಮೇಲೆ ಕೈ.
478. ಕೋಣ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊದ್ದರೆ, ಜಾಣ ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿ ಹೇಳ್ವೆ.
479. ಕೋಣೆ ಕೊಳ್ಳಕ್, ನಡುಮನೆ ಬೆಳ್ಳಕ್.
480. ಕೋಣೆ ಮಕ್ಕ ಕೊಳ್ತವೆ, ಬೀದಿ ಮಕ್ಕ ಬೆಳ್ತವೆ.
481. ಕೋಳಿ ಕಾಲಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟರೆ, ಹೇಲ್ ಕೆದುಕುದು ಬುಟ್ಟದ್ಯಾ.
482. ಕೋಣನ ಮುಂದೆ ಕಿನ್ನರಿ ಬಾರ್ನಿದಂಗೆ.
483. ಕೋಳಿ ಕೇಳಿ ಮಸಾಲೆ ಅರಿಯೋಕುತ್ತಿಲ್ಲೆ.
484. ಕೋಳಿ ನಿದ್ದೆ ಆತ್.
485. ಕೋಳಿ ಸಾಕಿದವನ ಮನೆ ಸುತ್ತ ಹೇಲ್.
486. ಗಟ್ಟಿ ಇದ್ದರೆ ರೊಟ್ಟಿ ತಟ್ಟದೆ, ತೆಳ್ಳಂಗಾದರೆ ದೋಸೆ ಹೊಯ್ದೆ.
487. ಗಡಿಗೆ ಪಾಲಾದರೆ ಒಡು,ಮನೆ ಪಾಲಾದರೆ ಪಾಡ್
488. ಗತಿ ಇಲ್ಲದ ಗಂಡನ ಸೇರಿ, ಹಾಂತೆ ಕಚ್ಚಿ ಜೀವ ಹೋತ್
489. ಗದ್ದೆಗೆ ಏರಿ ಇರೋಕು, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತೌರು ಇರೋಕು.
490. ಗಂಡಂಗೆ ಗಂಡನೂ ಅಲ್ಲ, ಮಿಂಡಂಗೆ ಮಿಂಡನೂ ಅಲ್ಲ.
491. ಗಂಡಂಗೆ ಗಂಟ್ ತೊರ್ದಿಕಾಗದ್, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಂಡಿ ತೊರ್ದಿಕಾಗದ್.
492. ಗಂಡ್ನಿಗೆ ಎದೆ ಗಟ್ಟಿ ಇರೋಕು, ಹೆಂಗ್ನಿಗೆ ಬಾಯಿ ಸರಿ ಇರೋಕು.
493. ಗಂಡ ಪಟ್ಟಿ ಸೀರೆ ತಂದೆತಾ, ಹೆಣ್ಣ್ ಉಟ್ಟ ಸೀರೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಒಲೆಗೆ ಹಾಕಿತ್.
494. ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣಾನ ಜಗಳ ಉಂಡು ಮಲ್ಗವವರೆಗೆ.
495. ಗಂಜಿ ಕುಡ್ಕರೂ ಗಂಡನ ಮನೆಲೆ ಇರೋಕು.

496. ಗಂಗೆಲಿ ಸ್ನಾನ, ತುಂಗಲೆ ಪಾನ.
497. ಗಂಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಲ, ಎದೆಗೆ ಶೂಲ.
498. ಗಂಟಿಗೆ ಗಂಟೂ ಇಲ್ಲೆ, ನಂಟಿಗೆ ನಂಟೂ ಇಲ್ಲೆ.
499. ಗಂಡ ಗಾಳಿ ಪಾಲ್, ಹೆಣ್ಣ್ ಬೀದಿ ಪಾಲ್.
500. ಗಂಡ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣ್ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ.
501. ಗಂಡಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಮೀಸೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದದ್ಯಾ.
502. ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿ ಮಿಂಡನ ಪಾಲಾತ್.
503. ಗಂಟ್ ಮುಖ ಕಟ್ಟಿಕಂಡ್, ಎಂಟೆಂಟೂ ದಿನಕ್ಕೂ ಜಗಳ.
504. ಗಂಡಂಗೆ ಬೇಡಾತಾದರೆ ಗುಂಡ್ ಕಲ್ಲಿಗೂ ಬೇಡ.
505. ಗಂಡ ಬೈದರೆ ಸಿಟ್, ಮಿಂಡ್ ಬೊಯ್ದರೆ ಹುಸಿ ನಗೆ.
506. ಗಂಡ ಮುನಿ. ಹೆಣ್ಣ್ ಪ್ರಚಂಡಿ.
507. ಗಂಡನ ಹತ್ತ ಕೂಸು ನಿಲ್ಲುದುಲೇ, ಹೆಣ್ಣನ ಹತ್ತ ಕಾಸ್ ನಿಲ್ಲಿಕಿಲ್ಲೆ.
508. ಗಂಡ್ ಕುಡ್ಡ್ ಹಾಳಾತ್, ಹೆಣ್ಣ್ ತಿರ್ಗಿ ಕೆಟ್ಟತ್.
509. ಗಂಡ ಹಟಮಾರಿ ಹೆಣ್ಣ್ ಹೆಮ್ಮಾರಿ.
510. ಗಂಡಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೀಸೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದದ್ಯಾ?
511. ಗಂಧ ಮಾರುವವನ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದರ್ ಕಡ್ಡಿ ಮೂಗುತ್ತಿ.
512. ಗಾಣಿಗಿತ್ತಿ ಅಯ್ಯೋ ತೇಳಿರೆ, ಕೂಸುನ ನೆತ್ತಿ ತಂಪಾದ್ಯಾ.
513. ಗಾಳಿ ಬಂದ ಕಡೆ ತೂರಿಕಣಕು.
514. ಗಾಳಿಗೆ ಗುದ್ದಿ ಮೈಕೈ ಬ್ಯಾನೆ ಮಾಡಿಕಂಡಂಗೆ.
515. ಗಿಳಿ ಮೂರು ಮಾತ್ ಕಲ್ತ್, ತನ್ನ ಹೇಲ್ ತಾನೇ ತಿಂದತ್.
516. ಗುರುತು ಕಂಡ ಕಳ್ಳ ಜೀವ ಉಳ್ಳಿಕಿಲ್ಲೆ.
517. ಗುರು ಇಲ್ಲದವನ ತಲೆಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಹತ್ತಿಕಿಲ್ಲೆ.
518. ಗುಂಪಲಿ ಗೋವಿಂದ.
519. ಗುಣ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣ್ ತರೋಕು, ಹಾಲ್ ನೋಡಿ ಹಸ್ ತರೋಕು.

520. ಗುಡ್ಡು ಗುಂಡಾಂತರ ತೇಕ್ತ.
521. ಗೂಡೆ ಕಡೆಕಡೆಗೆ ಪೀಡೆ.
522. ಗೆದ್ದಲ್ ಹುತ್ತ ಕಟ್ಟೆ, ಹಾವು ಮನೆ ಮಾಡಿಕಂಡದೆ.
523. ಗೇಣುದ್ದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಮಾರುದ್ದ ಬಟ್ಟೆ.
524. ಗೇಣುದ್ದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿರೆ, ಮಾರುದ್ದ ಗುಂಡಿ ಮುಚ್ಚಕ್.
525. ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡ ದೀಪ ಇರ್ದಿದಂಗೆ.
526. ಗೌಡ ಅವರೆ ಕಾಯಿ ಕೊಯ್ತ ಗಡ.
527. ಚರ್ಮ ತೊಳ್ಳರೆ ಕರ್ಮ ಹೋದ್ಯಾ?
528. ಚೆನ್ನದ ಕತ್ತಿತಾ ಮೂಗೂ ಕೊಯ್ಯೆಕೆ ಅದುಲೆ.
529. ಚಳಿಗಿಲ್ಲದ ಕಂಬುಳಿ ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೇನ್?
530. ಚಂಡಾಲ ದೇವುರಿಗೆ ಚಪ್ಪಲ್‌ಲಿ ಪೂಜೆ.
531. ಚಾಟಿ ಇಲ್ಲದೇ ಬುಗುರಿ ಆಡ್ನೋಳು, ಹಗ್ಗ ಇಲ್ಲದೇ ತೊಟ್ಟ್ ಆದ್ದುದು.
532. ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲದವಂಗೆ ಸಂತೆಲಿ ನಿದ್ರೆ.
533. ಚೆನ್ನದ ಕತ್ತಿತಾ ಕುತಿಗೆ ಕೊಯ್ಯಕಾದುಲೆ.
534. ಚೆನ್ನದ ಪರಿವಾಣಕ್ಕೆ ಬದುಕಿದ್ದರೂ , ಮಣ್ಣಾನ ಗೋಡೆಗೆ ಒರೊಕ್ಕು.
535. ಚೌರಕ್ಕೆ ಕುದ್ದರೆ ಸೀನಿಕಾಗದ್, ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಹೋಕನ ಕೆಮ್ಮಿಕಾಗದ್.
536. ಛೀ ಥೂತ ಹೇಳ್ಕಿಂಬಕಾಗದ್.
537. ಜನ ಆಡ್ನೂ ಹಂಗೆ, ನೀ ಮಾಡ್ನೂ ಹಂಗೆ.
538. ಜನ ಮರುಳೋ, ಜಾತ್ರ ಮರುಳೋ.
539. ಜಲ ನೋಡಿ ಬಾವಿ ತೋಡು, ಕುಲ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣ್ ಕೊಡೋಕು.
540. ಜನ ಮೆಚ್ಚಲಿ ಕುಣಿ ಮಗಳೆತ ಹೇಳ್ತ.
541. ಜನಿವಾರ ಹಾಕಿದವರ್ಮ ಜಾಸ್ತಿ ನಂಬಿ ಕಾಗದ್.
542. ಜಲ ಮೂಲನೂ, ಮಿಷಿ ಮೂಲನೂ ಹಡಿಕಿಕಾಗದ್.
543. ಜನರ ಬಾಯಿಲಿ ಬೇಯಕಾಗದ್.



544. ಜಾತಿ ನಾಯಿತ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗೇರ್ನಿರೆ, ಹೇಲ್ ಕಾಂಬಕನ ಹಾರಿ ಬೀತ್.
545. ಜಾತಿಗೆ ಜಾತಿ ವೈರಿ ನೀರಿಗೆ ಪಾಚಿ ವೈರಿ.
546. ಜಾಣಂಗೆ ಕಣ್ಣ್ ಸನ್ನೆ ಕೋಣಂಗೆ ದೊಣ್ಣೆ ಸನ್ನೆ.
547. ಜಾತಿ ಬುಟ್ಟರೂ ನೀತಿ ಬುಡಿಕಾಗದ್.
548. ಜೇನ್ ತೆಗ್ಗಂವ ಕೈ ನೆಕ್ಕಿ ನೊಡದೆ ಇದ್ದದ್ಯಾ.
549. ಜೋಬುಲಿ ದುಡ್ಡ ಇದ್ದರೆ ಜನ ಬೇಕಾಷ್ಟ್ ಇದ್ದವೆ.
550. ಜ್ಯೋತಿ ಇಲ್ಲದ ಮನೆಯಾಗೋಳು ಕತ್ತಲೆ.
551. ಡೊಂಕು ಸೌದೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಮದ್ದು.
552. ತನ್ನ ತಿಕ ತಾನೆ ತೊಳ್ಳಂಬಕೆ ಆದುಲೆ.
553. ತಲೆ ಇದ್ದರೆ ಎಲೆ ಮಾರಿ ಬದ್‌ಕಕ್.
554. ತಲೆಲಿ ಸಗಣೆ ತುಂಬಿಟ್ಟು.
555. ತನ್ನ ಬಟ್ಟಲಿ ಆನೆ ಇದ್ದರೂ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಟ್ಟಲಿ ನೋಣ ಹುಡ್ಕುದು.
556. ತಗ್ಗಿದ್ದ ಕಡೆಗೇ ನೀರ್ ಹರಿಯದು.
557. ತಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ನಡೆಯೋಕು.
558. ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ತನಿಗೇ ಕಾಂಬದುಲೆ
559. ತಬ್ಬಲಿನ ತಂದ್ ತಲೆ ಬೋಳ್ವಿದೋ.
560. ತಮಟೆಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಏಟ್, ಡೋಲಿಗೆ ಎರಡ್ ಕಡೆ ಏಟ್.
561. ತರ್ರೆ ಅಪ್ಪಂಗೆ ತಾಪತ್ರ ಮಂಜ.
562. ತರ್‌ಕನ ಕುಸಿ ಕೊಡ್‌ಕನ ಬಿಸಿ.
563. ತವರು ಮನೆ ತುಪ್ಪಕ್ಕಿಂತ, ಗಂಡನ ಮನೆ ಗಂಜಿ ಲೇಸ್.
564. ತಂದ್ ಹಾಕಿಕಾಗದವಂಗೆ, ಮನೆ ತುಂಬ ಮಕ್ಕ.
565. ತಾನ್ ತಿಂಬಕೆ ತೌಡೆಲ್ಲೆ, ವಾರಕೊಂದು ಹಂದಿ ಸಾಕಿದೆ.
566. ತಾಳ್ವಂವ ಬಾಳ್ವೆ.
567. ತಾಳ ಹಾಕಿಕೆ ಹೋಗಿ ತರಡ್ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಕಂಡತ್.

568. ತಿಂಬಕೆ ಅಂಬುಲಿಗೂ ಗತಿ ಇಲ್ಲೆ.  
569. ತೀಟ ತಿರ್ನಿಕಂಡ ಮೇಲೆ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡ್ತ.  
570. ತೀರ ಮುಳ್ಳಿದವಂಗೆ ಚಳಿ ಇಲ್ಲೆ.  
571. ತೀಟ ತೀರ್ನಿಕಂಬಕೆ ಮದುವೆ ಆತ್.  
572. ತುಂಬಿದ ಬಿಂದಿಗೆ ಚೆಲ್ಲುದುಲೆ.  
573. ತುಂಬಿದ ಕೆರೆನೂ, ತುಂಬಿದ ಮನೆನೂ ಒಡಿಯಕಾಗದ್.  
574. ತುಂಬಿದ ಕೆರೆಗೆ ಕಲ್ಲ ಹಾಕಿದಂಗೆ  
575. ತೂಕಡಿಕೆ ಬಂದವಂಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಗೆ.  
576. ತೂತು ಒಲೆ ಕೆಡ್ನಿತ್,ಮಾತ್ ಮನೆ ಕೆಡ್ನಿತ್  
577. ತೂಗುವ ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ, ನಾಯಿ ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ದರೆ, ತೂಕನೇ ಹೋತ್  
578. ತೆಂಗಿನ ಮರ ನೆಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಳೆ ನೀರ್ ಕೊಡ್ತಾ ಇತ್  
ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಕ್ಕಳಂದ ಕಣ್ಣೀರ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೋತ್.  
579. ತೇರ್ ಹೋರ್ದ ಮೇಲೆ ಜಾತ್ರಗೆ ಹೋಕು  
ಧಾರೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಕು.  
580. ತೆವುಲಿಗೆ ಮದುವೆ ಆದಂಗೆ  
581. ತೋಟಕ್ಕೆ ಹುಕ್ಕಿದ ದನ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುಲೆ.  
582. ತೋಟ್ ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣ ಒಂದೇ, ಕಟ್ ಮೀರ್ಡ್ ಹೆಣ್ಣ ಒಂದೆ  
583. ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತೇಕ್ ತೇಳ್ತ,ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಇಕ್ಕ್ ತೇಳ್ತ  
584. ದರಿದ್ರ ಹೋದಲೆಲ್ಲಾ ಅನಿಷ್ಟನೇ.  
585. ದಡ್ಡಂಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ವಂಗೆ.  
586. ದರಿದ್ರ ಗಂಡ ದಂಡಿಗೆ ಹೋದರು, ದರಿದ್ರ ತಪ್ಪಿತ್ಲೆ.  
587. ದಡ್ಡಿಗೆ ಒಂದೇ ದಾರಿ, ದಡ್ಡ ಜಾಣರಿಗೆ ಎರಡ್ ದಾರಿ  
ಜಾಣ ಜಾಣರಿಗೆ ಮೂರು ದಾರಿ  
588. ದರಿದ್ರಂಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದರೆಷ್ಟ್ ,ಬುಟ್ಟರೆಷ್ಟ್

589. ದಡ್ಡಂಗೆ ಹೆಣ್ಣ್ ಯಾರ್ ಕೊಟ್ಟವೆ ತೇಳಿರೆ  
ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೇಲಿ ಸುಮಾರ್ ಒಳ.
590. ದಂಡಿಗೆ ಹೆದರ್ತಾಲೆ ದಾಳಿಗೆ ಹೆದರ್ತಾಲೆ ಇನ್ನಾ ನಿಂಗಿ ಹೆದರ್ನ್ನಿನಾ.
591. ದಂಡ್ ಬಂದರೇನ್ ದಾಳಿ ಅದರೇನ್ ಉಂಡ್ ಮಲ್ಲಿದೆ.
592. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಸರಿ ಆತ್, ಹರಿಗೆಗೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲೆ.
593. ದಾರಿಲಿ ಹೋಗುವವಂಗಿ ಅರ್ಧ ರೊಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಇಡೀ ರೊಟ್ಟಿ ಕೇಳ್ವೆ.
594. ದಾರಿಲಿ ಹೋಗುವ ಮಾರಿನ, ಮನೆಗೆ ಕರ್ದಂಗಿ.
595. ದಾರಿಲಿ ಇದ್ದ ಕಲ್ಲನ, ಎಳ್ಳಾ ಎದೆಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕಂಡಂಗಿ.
596. ದಾಸಂಗಿ ಯಾವ ಮನೆ ಆದರೆ ಎನ್ ಶಂಖ ಊದಿಕೆ.
597. ದಾಸ ಬಾತ್ ನೀರ್ ಕುಡ್ತಾ ನಿಗರಿ ಕಂಡ್ತ.
598. ದಾರಿಲೀ ಹೋಗುವವನ ಅಪ್ಪಾ ತೇಳಿರೆ, ಯಾರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಂಜ?
599. ದಾರಿಲೆ ಹೋಗುವ ಸತ್ತತ್, ದನ ಕಾಯುವವನ ಅತ್ತತ್.
600. ದಾಸಪ್ಪ ಬಂದಂಗಿ ದಾಸಮ್ಮ ಮೊರ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ಬಾತ್.
601. ದಾಸ ನೆಂಟ ಅಲ್ಲ, ದೋಸೆ ಕಡುಬು ಅಲ್ಲ.
602. ದಾರೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಮುದುಕ ಆದಂಗಿ,  
ಖಾರ ಕಡ್ಡಾ ಮೇಲೆ ಉದುಕ ಆದಂಗಿ.
603. ದಿನ ಬಂದರೂ ಖನ ಬಾತ್ಲೆ.
604. ದಿನ ದೂಡ್ಡೆ ಅಷ್ಟೇ.
605. ದಿನ ಕಳಿಯೋಕು.
606. ದುಡ್ಡ್ ತಂದದ್ದೋ, ಪಡ್ಡ್ ಬಂದದ್ದೋ?
607. ದುಡ್ಡಾತೇಳಿರೆ ಸತ್ತ ಬುಟ್ಟದೆ.
608. ದುಡ್ಡ್ ಇದ್ದವನೇ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ.
609. ದೂರದ ನೀರ್ ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆ ಆಕಿಲೆ.
610. ದೂರದ ಬೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನುಣ್ಣಂಗಿ



611. ದೇವುರು ಇದರ್ದೇ ದೆವಕ್ಕೆ ಅನ್ನ.
612. ದೇವುರಿಗೆ ಎಡೆ ಇಕ್ಕುದು, ಕಡೆಗೆ ನಾವೆ ಎಳ್ಳೆ ತಿಂಬದು.
613. ದೇವುರಿಗೆ ಎಡೆ ಇಕ್ಕಕನ ಕ್ರಮ ಹೆಚ್ಚೆ,  
ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಇಕ್ಕಕನ ಜಗಳ ಜಾಸ್ತಿ.
614. ದೇಶಾಂತರ ಹೋದರೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಇರೊಕು.
615. ದೇವುರು ಕೊಟ್ಟರೂ ಪೂಜಾರಿ ಕೊಡ್ತುಲೆ.
616. ದೇಶ ತಿರುಗು ಕೋಶ ಓದಕೂ.
617. ದೇವುರು ದೇವುರುತ ದೇವುರ ಕಡೆ ನೋಡ್ರೆ  
ಆಡ್ ತಲೆ ನಾಯಿ ಹೋತ್ ಕಂಡ್ ಹೋದೆ.
618. ದೇಹಕ್ಕೆ ಮುಪ್ಪು ಬಂದರೂ ಆಸೆಗೆ ಬಾಕಿಲೆ.
619. ದೇವುರಂದ ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ಅನ್ನ.
620. ದೇವುರಿಗೆತ ಎಡೆ ಇಕ್ಕುದು ಕಡೆಗೆ ನಾವೇ ಮುಕ್ಕುದು.
621. ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಮುರ್ದು ಸಣ್ಣ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದೋ.
622. ದೊರೆಗೆ ಕುರ ಎದ್ದಾ ಊರು ಮದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತೋ,  
ಕುಂಬಾರಂಗೆ ಕುರ ಎದ್ದರೆ ಮಡಿಕೆಗೊಂದು ಏಟ್ ಕುರಕೊಂದು ಏಟ್.
623. ದೊರೆ ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟರೂ, ಧರೆ ನಂಬಿ ಕೆಡಕ್ಕಿಲೇ.
624. ದೊಣ್ಣೆ ಹಿಂಡಿರೆ ಎಣ್ಣೆ ಬಾದುಲೆ.
625. ದೊಡ್ಡವು ಗತಿ ಇಲ್ಲಿತ ಗಂಜಿ ಕುಡ್ಡರೂ ಪಧ್ಯ ತೇಳುವೆ.
626. ದೊಣ್ಣೆಲಿ ಹೋಡಿಯೋದು ಎಣ್ಣೆಲಿ ಪೂಜುದು.
627. ಧರ್ಮ ಸಂಕಟ.
628. ನರಿ ಸಾಯಕಾದ ಹುಲಿನ ತಿಕ ಮೂಸಿ ನೋಡ್ತ.
629. ನಡ್ಡದ್ ಭಾರತ ಬರ್ಡದ್ ರಾಮಾಯಣ.
630. ನಡಿಯುವವರೆಗೆ ನಾಣ್ಯ, ಇರುವರೆಗೆ ಮಾನ.
631. ನಮ್ಮ ಊರುಲಿ ಹೂಂಜ, ಬೇರೆ ಊರುಲಿ ಹೆಂಟೆ.

632. ನವರಾತ್ರಿಲಿ ಶಿವರಾತ್ರಿನಾ.
633. ನರಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಕೆ ಬಾಕನ, ಕೋಳಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಣ್ಣ್ ಇರೋಕು.
634. ನಂದ್ ಹೆಸೆರ್ ಅವಂದ್ ಬಸರ್.
635. ನಂಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲೆ ಅವಂಗೆ ಮತಿ ಇಲ್ಲೆ.
636. ನಂದ ರಾಜನ ದುಡ್ಡು ನರಿ ನಾಯಿ ಪಾಲಾತ್.
637. ನಂಟತನ ಹೆಚ್ಚಾದಂಗೆ ಬಂಡಾಟ ಜಾಸ್ತಿ.
638. ನಾಯಿ ಮೊಲೆಲಿ ಹಾಲ್ ಇದ್ದರೆ, ದೇವುರಿಗಾದುಲೆ ದೆವ್ವಕ್ಕಾದುಲೆ.
639. ನಾಯಿನ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಹಾಕಿರೆ, ಹೇಲ್ ಕಾಂಬಕನ ನೆಗ್ಗೆ ಬಿದ್ದದೆ.
640. ನಾಯಿ ಬೊಗುಳಿರೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಹಾಳಾದುಲೆ.
641. ನಾಯಿ ಹುಣ್ಣೆಗೆ ಬೂದಿ ಮದ್ದ್.
642. ನಾಯಿ ಹೆತ್ತ ನಡು ನೀರಿಗೆ ಹಾಕಿದಂಗೆ.
643. ನಾಯಿ ಇರುವಲ್ಲೇ ಇರೋಕು.
644. ನಾಯಿ ಕಂಡರೆ ಬೊಗುಳ್ಳೆ, ಮನ್ನ ಕಾಣದಿದ್ದರೋ ಬೊಗುಳ್ಳೆ.
645. ನಾಯಿ ತರ ಆಡಿಕಾಗದ್.
646. ನಾಯಿಗೂ ಅವಂಗೂ ಎನ್ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲೆ.
647. ನಾಯಿಗೆ ಹೇಳ್ಕನ, ನಾಯಿ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ತ.
648. ನಾಯಿ ಬಾಲ ಡೊಂಕುತ ಕೊಳ್ಳೆ ಹಾಕಿದಂಗೆ.
649. ನಾಲಿಗೆ ಲಾಯಿಕ ಇದ್ದರೆ ನೆಂಟ್.
650. ನಾಲಿಗೆ ಹಾಳಾದರೆ ಹಲ್ಲಿಗೆ ಕೇಡ್.
651. ನಾಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಿಡ್ತಲಿ ಇರೋಕು.
652. ನಾಲಿಗೆ ಉದ್ದ ಮಾಡ್ಬಡ.
653. ನಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ್ ಹೋತ್.
654. ನಾಲಿಗೆ ಉದ್ದ ಉಟ್ಟುತ ಹೆಚ್ಚ್ ಉದ್ದ ಎಳೆಬಡ.
655. ನಾಲಿಗೆ ಹೆಂಗೆ ಬೇಕರೂ ತಿರ್ಗಿದೆ.

656. ನಾಲಿಗೆಗೆ ಮೂಳೆ ಇಲ್ಲೆ.
657. ನಾಲಿಗೆ ಸಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಹಲ್ಲೆ ಉಳ್ಳದೆ.
658. ನಾಲಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಕೆರ ಆತ್.
659. ನಾಲಿಗೆ ಇಲ್ಲೆ.
660. ನಾರುವ ಬಾಯಿಗೆ ಸುಗಂಧ ಬೇರೆ ಕೇಡ್.
661. ನಾಳೆ ತೇಳುವವನ ಮನೆ ಹಾಳ್.
662. ನಾಳೆ ತೇಳ್ ಕೆಲ್ಸನ ಇಂದೇ ಮಾಡ್.
663. ನಾನ್ ಮಾಡ್ ಸರಿ ತೇಳರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳ್.
664. ನಾನ್ ಹೊಡ್ಡಂಗಿ ಮಾಡ್ಕಿ ನೀ ಮರ್ಣಂಗಿ ಮಾಡ್.
665. ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದವುಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕಡಿ ಬಾಗ್ಲ್.
666. ನಾಡಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ರಾಜರಿದ್ದರೆ ಕೇಡ್ ತಪ್ಪಿಕ್ಕಿಲ್ಲೆ.
667. ನಾನೆ ಎದ್ದಾ ಬೊಗುಳೊಕುತಾದರೆ, ನಾಯಿ ಯಾಕೆ ಸಾಕುದು.
668. ನಾಯಾದರೂ ಅವ್ವನೆ, ನೀರಾದರು ಮಜ್ಜೆಗೆನೆ.
669. ನಾಯಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಮಡಿಕೆನ, ನಾಯಿ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ.
670. ನಾಯಿ ಹೇಲ್ ಮೂರು ತುಂಡ್.
671. ನಾಲಿಗೆ ಒಂದಾ? ಎರಡಾ?
672. ನಾಲಿಗೆ ನೆಟ್ಟಂಗಿ ಇದ್ದರೆ ನಾಡೆಲ್ಲಾ ನೆಂಟ್.
673. ನಾಲಿಗೆಗೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿ ಅಟ್ಟಲಿ ಕೂರ್ಸಿರೂ,  
ಮಳೆಗಾಲ ಬಾಕನ ಎಲ್ಲಿ ಒಳರಿ ತೆಳ್ಳಂಗೆ.
674. ನಾಳೆನ ಮಾತ ನಾರಾಯಣಂಗಿ ಗೊತ್ತು.
675. ನ್ಯಾಯ ಕೇಳಿಕೆ ಹೋಗಿ ನಾಯಿ ಪಾಡಾತ್.
676. ನಿದ್ರೆ ದೇವಿಗೆ ನಿಯತ್ ಉಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಹಾದರಗಿತ್ತಿ.
677. ನಿದ್ರೆ ಗೆಟ್ಟೋ ಬುದ್ಧಿ ಗೆಟ್ಟೋ.
678. ನಿದ್ರೆ ಕೆಟ್ಟವಂಗಿ ಮದುವೆ ಇಲ್ಲೆ.



679. ನೀ ತೇಳ್ವರೆ ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ತೇಳ್ವೆ.
680. ನೀನೂ ಬೇಡ ನಿನ್ನ ಸವಾಸನೂ ಬೇಡ.
681. ನೀರ್ ಮೇಲೆ ಹೋಮ ಹಾಕಿದಂಗೆ.
682. ನಿದ್ದೆ ಕೆಟ್ಟವಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಕೇಡ್.
683. ನಿನ್ನಂತ ಪತಿವೃತೆ ಇಲ್ಲಿ ತೇಕನ ಗಂಡನ ಅಪ್ಪತೇಳ್ವೆ.
684. ನಿಯತ್ತಂದ ಬದ್‌ಕಕೂ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಯೋಕು
685. ನಿಲ್ಲಿಕೆ ನೆಲೆ ಇಲ್ಲಿ, ಹಿಡಿಯಕೆ ಕೊಂಬೆ ಇಲ್ಲಿ.
686. ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಗಡಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದೆ, ಅವ್ವ ಬೊಯಿದೆ ಕಾಸ್ ಕೊಡು.
687. ನಿನ್ನ ಹತ್ರ ತಲೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಕ್ಕಿ ಕಾಳ್ ಹಾಕ್ಸಿ ಕಂಬೂದಿಕಿಂತ  
ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕ್ಸಿ ಕಂಬೂದು ಒಳ್ಳದ್.
688. ನಿಲ್ಲಿಕೆ ನೆರಳ್ ಇಲ್ಲಿ, ಹಿಡಿಯಕೆ ಕೊಂಬೆ ಇಲ್ಲಿ.
689. ನಿಂತದ್ದಾ ನೆಲದ ಮೇಲೆ, ಮಾತ್ ಕುದುರೆಲೆ ಕುದ್ದವನಂಗೆ.
690. ನೀರ್ ತಕಬಾತ ಕಳ್ಳರೆ, ಹೊರ್ರಿಕೆ ಜನ ಇಲ್ಲಿತಾ ಹಂಗೆ ಬಾತ್.
691. ನೀಚಂಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿಕಾಗದ್.
692. ನೀತಿ ಹೇಳ್ವೆ, ನೋತ್‌ಕಂಡೆ ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ವೆ.
693. ನೀನ್ ತಂದ್ ಹಾಕ್, ನಾನ್ ತಿಂದ್ ಹಾಕಿನೆ.
694. ನೀರಿ ಮುಳಿಗ್ಗಿರೂ ಎಮ್ಮಗೆ ಕ್ರಾಯ ಕಟ್ಟಿಂದಂಗೆ.
695. ನೀರ್ ಆದ ಮಡಿಕೆ ಕೆಟ್ಟದೆ, ಎಣ್ಣೆ ಆದ ಮಡಿಕೆ ಕೆಡ್ತುಲೆ.
696. ನೀಡ್ಡ ಕೈಗೆ ನೆರವಾಕು.
697. ನೀರ್‌ಲೀ ವಾಸ, ಮೊಸಳೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದ್ವೇಷ.
698. ನೀರ್ ಕಡ್ಡರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಬಾದುಲೆ.
699. ನುಂಗಿದ ತುತ್ತಾದ್ ರುಚಿ ಕೆಳ್ಳಂಗೆ.
700. ನುಲುವ ಹೆಣ್ಣಾನ ಬುಟ್ಟು, ಹೇಲುವ ಹೆಣ್ಣಾನ ತಾತ್.
701. ನುಂಗಿದ ಮೇಲೆ ಉಗ್ಗಿಯಕೆ ಆದುಲೆ.

702. ನೂರು ಜುಟ್ಟು ಹೊಂದಿಕಂಡ್ ಇದ್ದವೆ, ಮೂರು ಜಡೆ ಹೊಂದಿಕಂಬದುಲೆ.
703. ನೂಲು ತುಂಡಾಗಿರ್ದು ಬಾಳ್ ತುಂಡಾತ್ಲೆ.
704. ನೂಲು ಇದ್ದಂಗೆ ಬಟ್ಟೆ.
705. ನೂರು ಹೆತ್ತವುಳಿಗೆ ಮೂರು ಹೆತ್ತವುಳು ಹೆಳ್ತಗಡ.
706. ನೆನ್ನೆ ಸತ್ತ ಅತ್ತಗೆ ಇಂದ್ ಅತ್ತ ಸೊಸೆ.
707. ನೆರೆ ಮನೆ ದೋಸೆಗೆ, ಕಾಯಿ ಹಾಲ್ ಮಾಡಿ ಕಾದಂಗೆ.
708. ನೆರೆ ಮನೆ ದೋಸೆ ತೂತ, ನಮ್ಮ ಮನೆ ಕಾವುಲಿ ತೂತ.
709. ನೆರೆ ಮನೆ ಹಾಳಾದರೆ ಕರ್ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಆತ್.
710. ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ತಿಂದ್ ನೀರ್ ಕುಡ್ತದಾಕೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಾತ್ ಚಳಿಜ್ವರ.
711. ನೆಲ್ಲಿ ಮರಕ್ಕೆ ದೊಣ್ಣೆ ಬೀಸಿದಂಗೆ.
712. ನೆಗಡಿ ಆತ್ತಾ ಮೂಗು ಕೂಯ್ಯಕಾದುಲೆ.
713. ನೆಂಟ್ರಿಗೆ ಹಿಟ್ಟ್ ಹಾಕಿತ್ಲೆ, ನಾಯಿ ಸಾಕಿತ್ಲ್.
714. ನೆಂಟ ಬಾಕನ ಬದನೆ ಗಿಡ ನಟ್ಟಂಗೆ.
715. ನೆಂಟ್ರ್ ದೂರ ಇರೋಕು, ನೀರ್ ಹತ್ತ ಇರೋಕು.
716. ನೇಯುವವನ ತಿಕ ಖಾಲಿ, ಗೆಯ್ಯುವವನ ಹೊಟ್ಟೆ ಖಾಲಿ.
717. ನೋಡಿ ತಿಳಿಯೋಕು ಮಾಡಿ ಕಲಿಯೋಕು.
718. ನೋಡಿಕೆ ಮಳ್ಳಿ ಕೆಲ್ಲಕೆ ಕಳ್ಳಿ.
719. ನೋಡ್ತಾ ನೋಡ್ತಾ, ಮನೆ ಹೆಣ್ಣ್ ಮಾರಿ ಆತ್.
720. ಪಗಡೆ ಆಡಿ ಪಾಂಡವು ಕೆಟ್ಟೋ.
721. ಪಟ್ಟಣ ಆಳುವ ಅಪ್ಪಗಿಂತ, ಭತ್ತ ಕುಟ್ಟುವ ಅವ್ವನೆ ಮೇಲ್.
722. ಪಟ್ಟ ಪಾಡೆಲ್ಲಾ ನಾಯಿಪಾಡ್ ಆಗಿ ಹೋತ್.
723. ಪಟ್ಟೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟರೂ, ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದೂ ತಪ್ಪಿಕಿಲ್ಲೆ.
724. ಪಡವಲಕಾಯಿ ಡೊಂಕಾದರೆ ಉದುಕ ಡೊಂಕಾ.
725. ಪರ ಊರು ತೇಳ್ ಮೇಲೆ ಪರ್ದಾಟನೇ.

726. ಪಾಪಿ ಹೋದೆಲೆಲಾ ಪಾತಾಳ.
727. ಪಾಡೂ ಬೇಡ ಪಾಯಸನೂ ಬೇಡ.
728. ಪಾದ ಹಿಡ್ಬರೂ ನಾಗರ ಹಾವು ಬುಡಿಕಿಲೆ.
729. ಪಾಪ ಇರುವಲ್ಲಿ ಪಾತಲ, ನೀರ್ ಇರುವಲ್ಲಿ ಕೆಸರ್.
730. ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣ್ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅವ್ವ.
731. ಪಾಪದವುಕ್ಕೆ ಜಾರ್ಬಂಡೆ, ಪುಣ್ಯದವುಕೆ ಎರ್ಬಂಡೆ.
732. ಪಾಪಿ ಸೊತ್ತು ಪರರ ಪಾಲ್.
733. ಪಿತ್ತ ಕೆದ್ರಿ ನೆತ್ತಿಗೇರ್ತ್.
734. ಪೀಡೆ ತೊಲ್ಲಿದಂಗೆ ಆತ್.
735. ಪುಗುಸಟ್ಟಿ ಗಂಡ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಉಂಡತ್.
736. ಪೋಲಿ ದನಕ್ಕೆ ಹಾಲ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ, ಕೂಲಿ ಮಾಡವವುಕೆ ನಾಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ.
737. ಪೋಲಿ ಮುಂಡೆಗೆ ತಾಳಿಕಟ್ಟರೆ, ಪೋಲಿ ಪೋಲಿನೆ ತಾಳಿ ತಾಳಿನೆ.
738. ಫಲ ಕೊಟ್ಟ್ ಪಾಪ ಕಳಿ
739. ಬಗ್ಗಿದವನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಗುದ್ದ ಜಾಸ್ತಿ.
740. ಬಗ್ಗಿದವನ ಸಾಮಾನ್ ಕದ್ದದೆ.
741. ಬಗ್ಗಿ ಗದ್ದೆ ಮೊಡ್ಡರೆ ಕಂದಾಯ ಕಟ್ಟುದು ತಪ್ಪಿದ್ಯಾ.
742. ಬಡಗನ ಬಾಯಿ ಹಾಳ್, ಕೊಡಗನ ಕೈ ಹಾಳ್.
743. ಬದಿಕಿರೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ತಿನ್ನಕ್.
744. ಬಸುರಿಲಿ ಗೈದುಣ್ಣು, ಬಾಣಂತಿಲಿ ಕುದ್ದುಣ್ಣು.
745. ಬಳ್ಳಿಗೆ ಕಾಯಿ ಬಾರನಾ?
746. ಬಡವನ ಮನೆ ಊಟ ಲಾಯಿಕ, ಸಿರಿವಂತನ ಮನೆ ಮಾತ್ ಲಾಯಿಕ.
747. ಬಡಾಯಿಗಿಸ್ತ್ ಮಣ್ಣ್ ಹಾಕಿತ್.
748. ಬಯ್ಯೋಳು ಬಾತ್ಲೆ, ಕೇಳ್ವವುಳು ಗುಂಡ್ಕಲ್ಲಾತ್.
749. ಬಯ್ಯೋವು ಬದಕ್ ಹೇಳುವೆ, ಹೊಗಳೋವು ಕೆಡ್ಕ್ ಹೇಳುವೆ.



750. ಬಯ್ಯೋವು ಬದುಕಿಸುವೆ, ಬೆನ್ನೊಟ್ಟವು ಸಾಯಿಸುವೆ.
751. ಬಸುರಿ ಕೈಲಿ ತಲೆ ನೋಡಿಸಿಕಣಕು, ಬಾಣತಿ ಕೈಲಿ ನೀರ್‌ತರೋಕು.
752. ಬಗ್ಗಿರೆ ತರಡ್ ಕತ್ತಿಸಿದೆ.
753. ಬಡ ಪಾಯಿ ದೇವುರ್ನ್ ಕಂಡರೆ, ಹೂವು ಹಾವಾಗಿ ಉಸ್ ತೇಳ್ತ.
754. ಬಡವನ ಮನೆ ಸುಣ್ಣ ಬಾಯಿ ಬುಟ್ಟಾಕಂಡ್ ಇದ್ದದೆ.
755. ಬಡಾಯಿಗೊಂದು ಕಡಾಯಿ ತಾತ್, ಕಡಾಯಿ ಬಂದ್ ಜಗಳ ಮಾಡ್ತ.
756. ಬಡಕಲ್ ಎತ್ತ ಬಾಡಿಗೆ ಗಾತ್, ಬೀಜದ ಬಿತ್ತ ಊಟಕ್ಕಾತ್.
757. ಬದ್‌ಕಿದ್ದ ಮನೆಲಿ ತಡ್‌ಕೀರೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.
758. ಬಲ ಇಲ್ಲದಂವ ನೆಲದೂರಿ ಏನ್ ಫಲ.
759. ಬಲ್ಲವುಕೆ ಗೊತ್ತು ಬೆಲ್ಲದ ರುಚಿ.
760. ಬಂಟನ ತಿಕಕ್ಕೆ ಬಲಗೈ ಹಾಕಿ, ನೆಂಟನ ತಿಕಕ್ಕೆ ನಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿತ್.
761. ಬಾಯಿ ಬೊಂಬಾಯಿ.
762. ಬಾಕನ ಬೆತ್ತಲೆ ಹೋಕನ ಕತ್ತಲೆ.
763. ಬಾಯಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಾಕಿರೆ ಕರುಗುದುಲೆ.
764. ಬಾಯಿ ಲಾಯಿಕ ಇದ್ದರೆ, ಯಾರು ಬೇಕಾರೂ ಅದವೆ.
765. ಬಾಯಿ ಇದ್ದಂವ ಬದ್‌ಕಿದೆ.
766. ಬಾಯಿ ಆರ್‌ಕನ ಬಾವಿ ತೆಗೆಕೆ ಹೋದಂಗೆ.
767. ಬಾಯಿ ಒಳಗೆ ನೋಣ ಹೊಕ್ಕಿದೆ.
768. ಬಾಯಿಲೆ ಮಾತ್ರ ಬಡಾಯಿ, ಕೈಲೆ ಹರಿಯಕಾದುಲೆ.
769. ಬಾಳೆಗೊಂದು ಗೊನೆ ಇರೋಕು, ಬದ್‌ಕೆಗೊಂದು ಗುರಿ ಇರೋಕು.
770. ಬಾಳುವ ಮನೆಗೊಂದು, ಬೊಗುಳುವ ನಾಯಿ.
771. ಬಾಳ್ವು ಬದುಕುದು ಅವರಿಷ್ಟ.
772. ಬಾಳುವವನ ಬದುಕುವವನ ನೋಡ್ತೆ ಗೋತ್ತಾದೆ.
773. ಬಾಯಿಲೆ ಬೆರ್ಯ ಹಾಕಿರೆ ಕಚ್ಚಿಕೆ ಗೊತ್ತುಲೆ.

774. ಬಾಯಿಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಕಂಕುಳಲಿ ದೊಣ್ಣೆ.
775. ಬಾಯಿ ಬುಟ್ಟಿ ಬಣ್ಣಗೇಡ್.
776. ಬಾಳಿಕಾಗದಂವ ಬಾವಿಗೆ ಬೀತ್.
777. ಬಾಗ್ಲ್ ಹತ್ತ ನಿಲ್ಲ ಬಡ, ಮಲ ಮಕ್ಕಳ ಎಡ ನಿಲ್ಲ ಬಡ.
778. ಬಾಯಿಲಿ ದೇವುರ ನಾಮ, ಮನ್ಸಲಿ ದೆವ್ವದ ಕಾಟ.
779. ಬಾಯಿ ಬುಟ್ಟರೆ ಬಣ್ಣಗೇಡ್.
780. ಬಾಳಿಕೆ ಬಾರದವುಳು ಬಾವಿಗೆ ಬೀತ್.
781. ಬಾಳೆ ಎಲೆಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಾಕಿಕಾಗದ್, ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆಗೆ ಸುಣ್ಣ ಹಾಕಿಕಾಗದ್.
782. ಬಾಳಿ ಬದುಕುವ ಮನೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋತ್.
783. ಬಾಳ್ ಬದುಕುದು ಅವುಕೆ ಬುಟ್ಟದ್
784. ಬಾಳೊಕು ಬದುಕೊಕುತಾ ಗ್ಯಾನ ಬೇಕು.
785. ಬೆತ್ತಲೆ ಇರುವ ಊರುಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿದವೆ ಹುಚ್ಚರ್.
786. ಬಿದ್ದರೂ ಮೀಸೆ ಮಣ್ಣು ಆಕಿಲೆ.
787. ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮರ್ತರೆ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲ ತಿರ್ಗಿದ್ಯಾ.
788. ಬಿಸಿ ಇದ್ದರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಕರ್ಗಿದೆ.
789. ಬಿಕ್ಕಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಆದರೆ ಆಕಳ್ಳದು ಯಾಗ?
790. ಬಿಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ ಬಿಕನಾಸಿ ಆತ್.
791. ಬಿತ್ತಿರೆ ಕುಯ್ಯಕ್, ಮಾಡ್ರೆ ಉಣ್ಣಕ್.
792. ಬಿಳಿ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಸದಾ ಇರೋಕು,  
ಹೆರದ ಹೆಣ್ಣ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಕಣ್ಣ ಇರೋಕು.
793. ಬೀಸುವ ದೊಣ್ಣೆಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕಂಡರೆ, ನೂರು ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು
794. ಬೀಳುವ ಮರಕ್ಕೆ ಕೊಡ್ಲಿ ಹಾಕಿತ್.
795. ಬುಡ ಗಟ್ಟಿ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡಿ ನಿಲ್ಲದು.
796. ಬುಟ್ಟ್ಕಂಡ್ ಮೇಯುವ ದನನ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿರೆ ನಿತ್ತದ್ಯಾ?

797. ಬುಡ ಸರಿ ಇದ್ದರೆ ಕೊಂಬೆ ಸರಿಯಾಗಿರು.
798. ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದಂವ ಬೂದಿ ಗುಂಡಿಲಿ ಹೇಲಿಕೆ ಕುದ್ದರೆ ಜಾಣನೂ ಬಾತ್.
799. ಬುದ್ಧಿ ಭೂಮಿ ಮಾಡ್ ತೇಳ್ವೆ, ಅದೃಷ್ಟ ಕತ್ತೆ ಕಾಯಿ ತೇಳ್ವೆ.
800. ಬುಡಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಕಾವಾತ್.
801. ಬುದ್ಧಿ ಗದ್ದೆ ಹೋಡು ತೇಳ್ವೆ, ಅದೃಷ್ಟ ಕತ್ತೆ ಕಾಯಿ ತೇಳ್ವೆ.
802. ಬುದ್ಧಿ ಮಾತ್ ಹೆಳ್ವಕ್ಕೆ, ಗುದ್ದಿಕಂಡ್ ಸತ್ತತ್.
803. ಬುರಡೆಗಿಂತ ತರಡೆ ದಪ್ಪ.
804. ಬುರುಡೆ ಗಟ್ಟಿ ಉಟ್ಟುತ್ತಾ ಬಂಡೆಗೆ ಗುದ್ದಿತ್
805. ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂಗೆ.
806. ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಸಿಕೆ ಆದೆನಾ?
807. ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟೇ ಆಸೆ ಉಟ್ಟು.
808. ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ದೇವುರಿಗೆ, ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ದೂಪ ಹಾಕಿಕೆ ಅದುಲೆ.
809. ಬೆಟ್ಟದ ದೇವುರಿಗೆ ಹರಿಕೆ ಹೊತ್ತತ್, ನಡಿಯಕೆ ಸಂಕಟ.
810. ಬೆದೆ ಹಾವುನ ಹತ್ತ ಹೋಕಾಗದ್.
811. ಬೆವುರು ಸುರ್ನಿರೆ ಬಾಳ್ ಬಂಗಾರ.
812. ಬೆಳಕ್ ಹರಿಯುವವರೆಗೆ ಮಲ್ಲಿರೆ, ಬದಕ್ ಪರ್ದ್ ಹೋದೆ.
813. ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ್ ಹೆತ್ತ ಮಂಜನ  
ಬೆಳ್ಳಕ್ ಹರ್ದಂಗೆ ಹಾಳ್ ನಾಯಿ ಹೊತ್ಕಂಡ್ ಹೊತ್.
814. ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಆಟ, ಇಲಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟ.
815. ಬೇರಳ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೈ ನುಂಗಿದೆ.
816. ಬೆಳ್ಳಂಗಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹಾಲಲ್ಲ, ಕಪ್ಪು ಇರ್ದೆಲ್ಲಾ ಕಸ್ತೂರಿ ಅಲ್ಲಾ.
817. ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇರವುಕ್ಕೆ ಕಂಡದೆ, ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇರವುಕ್ಕೆ ಕಾಂಬೊದುಲೆ.
818. ಬೆಪ್ಪ ಹೆಂಗೆ ಸತ್ತತ್ ತೇಳಿರೆ, ಹಾಂತೆ ಕಚ್ಚಿ ಸತ್ತತ್.
819. ಬೇಡವಂಗೆ ಬರಗಾಲದ ಗ್ಯಾನ ಇಲ್ಲೆ.

820. ಬೇಕಾದ ಮಾತ್ ಬೆಲ್ಲಕಿಂತ ಸಿಹಿ.
821. ಬೇಡಿ ತಿನ್ನೊಕು ಕಾಡಿ ತಿಂಬಕಾಗದ್.
822. ಬೊಗುಳುವ ನಾಯಿಗೆ ಹೊಡೆಬಡ,  
ಬಜಾರಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕ್ಬಡ.
823. ಬೊಗುಳುತ್ತಾ ಬೊಗುಳುತ್ತಾ ರಾಗ, ಉಗಿತ್ತಾ ಉಗಿತ್ತಾ ರೋಗ.
824. ಬೊಗುಳುವ ನಾಯಿ ಕಚ್ಚುದುಲೆ, ಕಚ್ಚುವ ನಾಯಿ ಬೊಗುಳ್ಳುಲೆ.
825. ಭರಣಿ ಮಳೆ ಹೊಡ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳೆ.
826. ಭಂಗಿ ಕುಡ್ಡಂವನ ಭಂಗ ನೋಡು.
827. ಭಂಡ ಬದ್‌ಕಿತ್ ಹಟಮಾರಿ ಕೆಟ್ಟತ್.
828. ಭಂಡ ಕೆಟ್ಟಕಂಡ್ ಬದ್‌ಕಿಗಾದ್.
829. ಭಂಡ ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಿತ್.
830. ಭಂಡ ಕೆಟ್ಟವನಂಗೆ ಆಡ್ಲೆ.
831. ಭಾರ ಹೊತ್ತಾಕಂಡ್ ಬಾ ತೇಕನ, ಗುಂಡುಕಲ್ಸ್ ಹೊತ್ತಾಕ ಬಾತ್.
832. ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವವಂಗೆ ಕೇಡ್ ಕಾಲತ ಇಲ್ಲೆ.
833. ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ತಿಂಬೊದ್‌ಕ್ಕಿಂತ ಹೋಗಿ ಸಾಯಕೇನ್.
834. ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ಬಂಜೆನಾ?
835. ಮಕ್ಕಳ ಮಾತ್ ಕೇಳಿ ಒಕ್ಕುಲು ಹೋದೊ.
836. ಮಕ್ಕ ಆದರೆ ಕೆಡಿಕಿಲ್ಲೆ, ಮಳೆ ಹೊಯ್ದರೆ ಕೇಡ್ ಇಲ್ಲೆ.
837. ಮಕ್ಕಳ ಕರ್ಕಂಡ್ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಕಾಗದ್,  
ಹೆಣ್ಣಿನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಕಾಗದ್.
838. ಮಗಳ ಗಂಡ ಅಲ್ಲ ಅಳಿಯ ತೇಳ್ವಂಗೆ.
839. ಮನ್ನಂಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬರದೆ ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದದೆನಾ?
840. ಮನ್ನಾನಾ? ಅವ ಪ್ರಾಣಿನಾ.
841. ಮನೆ ದೀಪತಾ ಮುತ್ತುಕೊಟ್ಟರೆ ಸುಡದೆ ಇದ್ದದ್ಯಾ?



842. ಮನೆ ಸಣ್ಣದಾದರೂ ಮನ್ನದೊಡ್ಡದ್.
843. ಮನೆಗೆ ಮನ್ನನೂ ಅಲ್ಲ, ಮಸಣಕ್ಕೆ ಹೆಣನೋ ಅಲ್ಲ.
844. ಮಲ್ಲಿದ ನಾಯಿನ ಕೆಣಕಿದಂಗೆ.
845. ಮಲ್ಲಿದ ಹಾವುನ ಮುಟ್ಟಿದಂಗೆ.
846. ಮಳ್ಳಿ ಮಳ್ಳಿ ಮಂಚಕ್ಕೆ ಕಾಲೆಷ್ಟು? ಮೂರು ಮತ್ತೊಂದು.
847. ಮಳೆ ಬುಟ್ಟು ಮರದ ಹನಿ ಬಡ್ತುಲೆ.
848. ಮನೆಗೆ ಮಾರಿ ಊರಿಗೆ ಉಪಕಾರಿ.
849. ಮಕ್ಕಳಾಟಲಿ ಮಕ್ಕ ಅದಂಗೆ.
850. ಮಡಿಕೆ ಒಡಿಯಕೆ ದೊಣ್ಣೆ ಯಾಕೆ?
851. ಮನ್ನಾಲಿ ನೆನ್ನಿಕೆ ಮನೆ ಆದರೇನ್? ಗುಡಿ ಆದರೇನ್?
852. ಮನೆಗೆ ಅಳಿಯ ಬಂದದಿಕ್ಕೂ,  
ಕೋಳಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಆದದಿಕ್ಕೂ ಸರಿ ಆತ್.
853. ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕೊಡ್‌ದವುಳು,  
ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳರೆ ಮೊಸುರು ಕೊಟ್ಟದ್ಯಾ.
854. ಮನ್ನಾನ ರೋಗಕ್ಕೆ ಮದ್ದು ಇಲ್ಲೆ, ಕೇಡ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲೆ.
855. ಮಲ್ಲಿರುಕ್ಕಿಂತ ಎದ್ದಿರು ಒಳ್ಳದ್, ಕುದ್ದಿರುಕ್ಕಿಂತ ಕೂಲಿ ಮಾಡ್ತು ಒಳ್ಳದ್.
856. ಮಲ್ಲಿರುವಂವನ ಎಲ್ಲಿ ಬೈಯಿಸಿ ಕಂಡಂಗೆ.
857. ಮಲ್ಲಿಕೆ ಜಾಗಕೊಟ್ಟಿ ಮನೆ ಎಲ್ಲಾ ಉಚ್ಚೆ ಹೋಯ್ತ.
858. ಮಳ್ಳಿನ ನಂಬಿರೂ ಕಳ್ಳಿನ ನಂಬಿಕಾಗದ್.
859. ಮಂತ್ರಿಂದ ಮನೆ ಹಾಳ್, ತಂತ್ರಿಂದ ಊರು ಹಾಳ್.
860. ಮರದ ನೆರಳತಾ ಮರದಡಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಮರ ಮುರ್ದ್ ಮೈ ಒರ್ಗಿತ್.
861. ಮಂಗನ ಕೈಗೆ ಮಾಣಿಕೈ ಸಿಕ್ಕಿದಂಗೆ.
862. ಮದುವೆ ಆಗದ ಮಗಳ್ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ಕೈ ಮುರ್ದಂಗೆ.
863. ಮನ್ನಾನ ಗೆಲ್ಲಿಕೆ ಅಲಂಕಾರ ಬೇಡ, ದೇವುರ ಗೆಲ್ಲಿಕೆ ಪೂಜೆ ಬೇಕಿಲ್ಲೆ.

864. ಮದುವೆಂದ ಸುಳ್ಳು ಎರಡ್ ಪಟ್ಟು, ಆದರೆ ಖರ್ಚ್ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು.
865. ಮಣಭಾರ ಹೊತ್ತವಂಗಿ ಹೆಣಭಾರನಾ?
866. ಮಾಡ್ಡ ಉಣ್ಣು ಮಾರಾಯ.
867. ಮಾಡ್ಡ ಪಾಪ ಎಷ್ಟು ಹರಿಕೆ ಹೊತ್ತರೂ ಹೋದಲೆ.
868. ಮಾತ್ ಮನೆ ಕೆಡ್ನಿತ್ ತೂತೂ ಒಲೆ ಕೆಡ್ನಿತ್.
869. ಮಾತ್ ಆಡಿರೆ ಹೋತ್, ಮುತ್ತು ಒಡ್ಡರೆ ಹೋತ್.
870. ಮಕ್ಕಳ ನೆಪಲಿ ನಿದ್ಡೆ, ಗಂಡನ ನೆಪಲಿ ಊಟ.
871. ಮಕ್ಕ ಇಲ್ಲದ ಮನೆ, ಒಕ್ಕುಲು ಇಲ್ಲದ ಮನೆನೂ ಒಂದೆ.
872. ಮಂಜ ಮಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟತ್, ಮಗ್ಗಳ ತಿರ್ಗಿ ಕೆಟ್ಟತ್.
873. ಮಂಜನ ಮದುವೆ ಬಾಕನ ಬಾದೆ ಸುರಾತ್.
874. ಮಂಜನ ಸಂಗಾತ ಆಟ, ಅಳಿಯನ ಸಂಗಾತ ಊಟ.
875. ಮಗ್ಗಳ ಒಳ್ಳವುಳು ಆದರೆ ನೆಂಟ್ರಸಾ ಒಳ್ಳವು.
876. ಮದುವೆ ಆದವಂಗಿ ಅದೇ ಇಲ್ಲೇ ತೇಳ್ವಂಗಿ.
877. ಮದುವೆಲಿ ಹರ್ಕ್ಲ್ ಬಟ್ಟೇ, ಹಬ್ಬಲಿ ತಿರುಪೆ ಹಿಟ್ಟೆ.
878. ಮನ್ನಂಗಿ ಬಾರದೆ ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದ್ಯಾ.
879. ಮನೆ ಮಗ್ಗಳನ ಕೊಟ್ಟು, ಅಳಿಯನ ಕಾಲ್ ಕಟ್ಟಿತ್.
880. ಮನೋ ರೋಗಕ್ಕೆ ಮದ್ದ ಇಲ್ಲೆ, ಕೇಡ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲೆ.
881. ಮನ್ನನ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಮದ್ದ ಇಲೆ, ಕೇಡ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲೆ.
882. ಮಕ್ಕ ಮನೆ ಆಳ್ಕನ, ಅಪ್ಪಂಗ್ಯಾಕೆ ಎರಡ್ ಹೆಣ್ಣ್.
883. ಮಗ್ಗಳ ಮುತ್ಯೆದೆ ಅಳಿಯ ದಾಸಪ್ಪ.
884. ಮಣ್ಣು ಬುಟ್ಟರೆ ಮಡಿಕೆ ಇಲ್ಲೆ, ತನ್ನ ಬುಟ್ಟರೆ ದೇವುರು ಇಲ್ಲೆ.
885. ಮನೆಗೆ ಅಳಿಯ ಬಂದದಿಕ್ಕೂ,  
ಕೋಳಿ ಸುಣ್ಣಸುಣ್ಣ ಹೇತದಿಕ್ಕೂ ಸರಿ ಹೋತ್.
886. ಮಳ್ಳಿ ಮನೆ ಮಕ್ಕಳ, ಕೊಳ್ಳಿ ಬೆಳ್ಳಲಿ ಮಾಡ್ಡಗಡ.

887. ಮಳೆ ಬುಟ್ಟು ಮರದ ಹನಿ ನಿತ್ತತ್‌ಲೆ.
888. ಮಂಜ್ ಹಿಂದೆ ಮಳೆ, ಗಂಜಿ ಹಿಂದೆ ಅನ್ನ.
889. ಮಂದೆಲಿ ಹಸ್ ನೋಡ್ ಮೇಲೆ, ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ ಕರ್ ನೋಡೋಕು.
890. ಮಾಗಿದ ಕಾಲಲಿ ಮಂಜನ ಮುದ್ದಾಡಿಕೆ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲೆ.
891. ಮಾಟ ಮಾಡ್ವರ ಮನೆ ಹಾಳ್, ತೋಟ ಮಾಡದವರ ಬದ್ಕ ಹಾಳ್.
892. ಮಾಡಿಕಾದರೆ ಮಾಡ್ ಇಲ್ಲರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರು.
893. ಮಾಡುವ ಕೆಲ್ಸ ಬುಟ್ಟು ಆಡುವವನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋತ್.
894. ಮಾಡುವವಂಗೆ ಮಡಿಕೆ ಚಿಂತೆ, ಮಾಡದವಂಗೆ ಕುಡಿಕೆ ಚಿಂತೆ.
895. ಮಾಡಿಕಾಗದ್ ಮಾಡಿ ಅದ್ ಹೆಂಗ್ಯಾತ್ ತೇಳ್ವಂಗೆ.
896. ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಿದಂವನೆ ಮಾದಿಗ.
897. ಮಾತ್ ಕಲ್ತವನ ಮನೆ ಹಾಳ್, ತೋಟ ಮಾಡದವನ ಬಾಳೆ ಹಾಳ್.
898. ಮಾತ್‌ಗಾರ ಮನೆಲಿ, ಕೆಲ್ಸಗಾರ ತೋಟಲಿ.
899. ಮಾತ್ ಮುತ್ತಿಗೂ ಮೂಲ, ಮಾತ್ ಕುತ್ತಿಗೂ ಮೂಲ.
900. ಮಾತಲೇ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿತ್, ಮಾತ್‌ಲಿ ಮನೆ ಕೆಡ್ಲಿತ್.
901. ಮಾತ್‌ಗಾರ ಉಂಡ್ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿ ಕಂಡತ್.
902. ಮಾತ್‌ಲೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿತ್.
903. ಮಾತಾಡಿ ಮಾತಾಡಿ ಗೌಡ ಅವರೆ ಕಾಯಿ ಕೋಯ್ತ.
904. ಮಾಡಿಕಾಗದ್ ಮಾಡಿರೆ ಆಕಾಗದ್ ಆದೆ.
905. ಮಾಡದ ಪಾಪ ಮಾಡಿ, ಕಾಶಿಗೆ ಹೋದರೂ ಹೋದುಲೆ.
906. ಮಾಡ್ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮನ್ನೇ ಸಾಕ್ಷಿ, ತೆಗ್ಗ ಬಾವಿಗೆ ಜಲನೇ ಸಾಕ್ಷಿ.
907. ಮಾಡೋಕು ಇಲ್ಲರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರೋಕು.
908. ಮಾನ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ಪ್ರಾಣ ಇದ್ದಾ ಎನ್ ಫಲ.
909. ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಎರಡೂ ಇಲ್ಲೆ.
910. ಮಾವ ಕೊಟ್ಟದ್ ಮನೆ ಮುಟ್ಟ, ಶಿವ ಕೊಟ್ಟದ್ ಸಾಯೋಗಂಟ.

911. ಮಾಡ್ತು ಬುಡ್ತು ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ, ಆದು ಹೋದು ದೇವುರ ಇಚ್ಛೆ.
912. ಮೀಸೆ ಹಣ್ಣಾದರೂ ಆಸೆ ಬುಟ್ಟತ್ತಲೆ.
913. ಮೀಸೆ ಬಾಕನ ದೇಶ ಕಾಂಬಲೆ.
914. ಮೀಸೆ ಮಣ್ಣಾದರೂ ಹಿಡ್ಡ ಹಟ ಬುಡ್ತಲೆ.
915. ಮೂರ್ತಿ ಸಣ್ಣದಾದರೂ ಕೀರ್ತಿ ದೊಡ್ಡದ್.
916. ಮಿಣ್ಣಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಿಣ್ಣೆ.
917. ಮಿಣುಕುವ ನೂರಾರ್ ನಕ್ಷತ್ರಗಿಂತ್,  
ಹೊಳೆವ ಒಂದು ಚಂದ್ರ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕ್.
918. ಮಿಂಡ ಯಾರ ಗಂಡ? ಸೂಳೆ ಯಾರ ಹೆಣ್ಣ್.
919. ಮುದಿಯಂಗೆ ಮುದಿ ಸೊಕ್ಕು.
920. ಮುದಿಯಂಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಡಂಗೆ.
921. ಮುದಿ ಎತ್ತಿಗೆ ಬರೆ ಕೊಡಲಿ ಹುಲ್ಲು ಮಡ್ಗಿದಂಗೆ.
922. ಮುಳುಗಿದವಂಗೆ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ ಆಧಾರ.
923. ಮುದಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡ್ಡಂಗೆ.
924. ಮುತ್ತು ಕಳ್ಳರೆ ಸಿಕ್ಕುದು, ಹೊತ್ತು ಹೋದರೆ ಸಿಕ್ಕುದುಲೆ.
925. ಮುಚ್ಚಿಕಿದ್ದರೆ ಹುಚ್ಚು ಬುಟ್ಟದ್ಯಾ.
926. ಮುಚ್ಚಿದವಂಗೆ ಮಸಣನೇ ಸುಖ.
927. ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟ್.....ಕಡೆಗೆ ಕೆಟ್ಟೆ, ಮುಟ್ಟು ನಿತ್ ನಾ ಕೆಟ್ಟೆ.
928. ಮುದ್ದು ಮಾಡ್ತ ದೇವುರು ಮೇಲೆ ಹೋತ್,  
ಒದ್ದ ದೇವುರು ಮೋಲೆಲಿ ಕುದ್ದತ್.
929. ಮುಪ್ಪು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ದಿನನೂ ಇರಿಕಾಗದ್.
930. ಮುಂದೆ ಉಟ್ಟು ಮಾರಿ ಹಬ್ಬ.
931. ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಮೂಗು ಹೋತ್, ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಿವಿ ಹೋತ್.
932. ಮುಂದೆಂದ ಹೊಗಳ್ ಬಡ, ಹಿಂದೆಂದ ತೆಗಳ್ ಬಡ.



933. ಮುಂದೆ ಬಂದವಳು ತಿಂದತ್, ಕಡೆಗೆ ಬಂದವಳು ಗಡೆಗೇಲಿ ತಿಂದತ್
934. ಮಳೆ ಬಾತೆಲೆ ತೇಳಿ ಬಾವಿಗೆ ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ದಂಗೆ.
935. ಮೂಗನ ಮುಂದೆ ಮೂಗು ಕೆರ್ದಂಡಂಗೆ.
936. ಮೂರು ಬುಟ್ಟವುಳು ಊರಿಗೆ ದೊಡ್ಡೊವುಳು.
937. ಮೂಲೆ ಮನೆಲಿ ಯಾಕೆ ಇದ್ದೋ ತೇಳಿರೆ,  
ಹೇತ್ ಬಂದವುಕೆ ನೀರ್ ಕೊಡಿಕೆ ತೇಳ್ತ.
938. ಮೂಸವು ಇಲ್ಲೆ ತೇಳ್ಕನ ಸೂಳೆನೂ ಪತಿವೃತೆ
939. ಮೂಳೆ ಮುದನೆ ತೇಳಿರೆ, ಇನ್ನು ಗುಂಡ್ಕಲ್ಲೆ ಇದ್ದಂಗೆ ಒಳೆ.
940. ಮೂಗು ಇರುವವರೆಗೂ ನೆಗಡಿ ತಪ್ಪಿಕಿಲೆ.
941. ಮೂಗು ಹಿಡ್ಕಂಡ್ರೆ ಬಾಯಿ ತಾನಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬುಟ್ಟದೆ.
942. ಮೂರು ಕಾಸ್ಸ ಸಂಪಾದನೆ, ಆರ್ ಕಾಸನ ಖರ್ಚ್.
943. ಮೇಲೆ ತಳಕ್ ಒಳಗೆ ಹುಳುಕು.
944. ಮೈ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಮೂರು ಕಾಸಿಗೂ ಬೇಡ.
945. ಮುಖ ನೋಡಿ ಮಣೆ ಹಾಕುವೆ.
946. ಮೊಟ್ಟೆ ತಿಂದವುಕೆ ಮರಿ ಇಲ್ಲೆ.
947. ಮೊದ್ದೇ ಮೈ ಕಳ್ಳೆ ಮಕ್ಕಾದ ಮೇಲೆ ಕೇಳೋಕಾ.
948. ಮೊಲನ ಏಳ್ಳಿ ಹೆಲಿಕೆ ಕುದ್ದಂಗೆ
949. ಮೊಟಾಳಿಗೊಂದು ಚೋಟಾಳ್
950. ಯಾರೋ ದುಡ್ಡು ಯಲ್ಲಮ್ಮನ ಜಾತ್ರೆ.
951. ಯಾವ ರಾಜ ಬಂದರೂ ರಾಗಿ ಬೀಸುದು ತಪ್ಪುದುಲೆ.
952. ಯಾರ ಕಾಲಿಗೂ ಬಿದ್ದರೂ, ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋದುತಪ್ಪುದುಲೆ.
953. ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರದಂವ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹೆದರ್ದೆ.
954. ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರದಂವ ನೆರಳಿಗೆ ಹೆದರ್ತ್ತ.
955. ಯಾವ ಕಾಲ್ ಮುರ್ದರೂ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಉನ.

956. ಯಾಗೋಳೋ ಸತ್ತ ಹೆಣ್ಣು ಗುಣವಂತೆ.
957. ಯಾಸಗಾತಿ ಹತ್ತ ದೋಸೆ ಕೊಟ್ಟರೆ,  
ಮೂಸಿ ನೋಡಿ ಮುನ್ನೂರು ಮುಕ್ಕಿತ್.
958. ಯುವರಾಜ, ಮಹಾರಾಜ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿದಂಗೆ.
959. ಯೋಗ ಕಂಡವು ಇಲ್ಲಿ, ಹೇಲ್ ತಿಂದವು ಇಲ್ಲಿ.
960. ರಟ್ಟೆ ಗಟ್ಟಿ ಉಟ್ಟುತ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕಾಲ್ ಕೆರ್ದಂಡ್ ಹೋಕಾಗದ್.
961. ರಣಹೇಡಿ ಕೈಯಿಗೆ ಆಯುಧ ಕೊಟ್ಟಂಗೆ.
962. ರಾಗಿಕಲ್ಲ ತಿರ್ಗಕಾನ ಊರೆಲ್ಲಾ ನೆಂಟ್
963. ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ರಾಜಂಗೆ ಶರಣಾದಂಗೆ.
964. ರಾಗಿ ತಿಂದಂವಂಗೆ ಯಾವ ರೋಗ ಇಲ್ಲೆ.
965. ರಾಮ ರಾಜ್ಯ ಆಳ್ವರೂ ರಾಗಿ ತಿಂಬದು ತಪ್ಪಿಕ್ಕಿಲ್ಲೆ.
966. ರಾತ್ರೆ ಹೇಳ್ವ ನನ್ನ ಗಂಡಂಗೆ ನೆನಪಿದ್ದಿದ್ದರೆ  
ಇನ್ನೊಂದು ಕಡ್ತ ಕಡ್ತಿತ್ತ.
967. ರಾವಣನ ಹೆಣ್ಣು ಇದ್ದೂ ಮುಂಡೆ, ಸತ್ತೂ ಮುಂಡೆ.
968. ರೊಟ್ಟಿಗೊಂದು ಬೆಣ್ಣೆ ಸಾಕ್ಷಿ.
969. ರೊಟ್ಟಿ ಜಾರಿ ತುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಂಗೆ.
970. ರೋಹಿಣಿ ಮಳೆ ಹೊಡ್ದರೆ ಓಣಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಸರ್.
971. ರೂಪ ನೋಡಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟತ್.
972. ರಟ್ಟೆ ಮುರಿಯೋಕು ರೊಟ್ಟಿ ತಿನೋಕು.
973. ಲಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಲಾಯಿಕಿಲ್ಲೆ
974. ಲಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಗೊತ್ತಾಲೆ, ಲೇವಡಿ ಮಾಡ್ತೆ
975. ವಡ್ಡಂದ್ ವಡ್ಡಾಚಾರ, ಕಳ್ಳಂದ್ ಖಾರ ನಾಲಿಗೆ
976. ವಾರದ ಗದ್ದೆಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ, ತನ್ನ ಗದ್ದೆ ಹಡ್ಡ್ ಬುಟ್ಟತ್
977. ವಿಘ್ನ ನಿವಾರಕ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ ಮದುವೆಗೆ ಶತಕೋಟಿ ವಿಘ್ನ.

978. ವಿಘ್ನ ಬಾಕನ ವಿನಾಯಕ ಪೂಜೆ.
979. ಶೆಟ್ಟಿ ಬುದ್ಧಿ ಸುಟ್ಟೂ ಹೋದುದೆ.
980. ಶಿವ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರನ್ನ ಶವ ಕೊಟ್ಟದ್ಯಾ
981. ಶೆಟ್ಟಿ ಸಾರ್ನೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಹಾಳಾತ್
982. ಸಗಣೆಯವನ ಜೊತೆ ಆಡ್ಡಕ್ಕಿಂತ, ಗಂಧವನನೊಟ್ಟಿಗೆ ಗುದ್ದಾಡ್ತು ಒಳ್ಳದ್.
983. ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ ಹೆಜ್ಜೇನು ಸವೆದಂಗಿ.
984. ಸಣ್ಣವನ ಸಂಗ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಭಂಗ.
985. ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಿಂತ ಇರುವ ನರ್ಕನೆ ಸಾಕ್.
986. ಸತ್ತವನ ತಿಕ ಎತ್ತ?
987. ಸತ್ತವರ ಮಕ್ಕ ಇದ್ದವರ ಕೈ ಕೆಳಗೆ.
988. ಸತ್ತಾಕನ ಮುಖ ನೋಡಿಕೆ ಜನ ಮುಗಿ ಬಿದ್ದವೆ  
ಇರ್ದನ ಮುಖ ಮುರ್ದು ನೋಡುವೆ.
989. ಸತ್ತ ಹೆಣದ ಮೂಗು ಕೊಯ್ಯಕೂ ಅದುಲೆ.
990. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಇರದ ಬುದ್ಧಿ ಸಾವಿರ ಇದ್ದರೆ ಏನ್,  
ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿದಂಗಿ.
991. ಸಮುದ್ರ ದೊಟ್ಟಿಗೆ ನೆಂಟತನ ಉಪ್ಪಿಗೆ ಬಡತನ.
992. ಸಮುದ್ರಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿಕಾದೆನಾ
993. ಸಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವೆ.
994. ಸಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನಾಯಿ ತಲೆಗೆ ಹತ್ತಿದೆ.
995. ಸತ್ತ ಹಸಿಗೆ ಹಾಲ್ ಹೆಚ್ಚ್.
996. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾವು ಇಲ್ಲೆ, ಸುಳ್ಳಿಗೆ ಸುಖ ಇಲ್ಲೆ.
997. ಸತ್ಯದ ಬಾಯಿ ಗಲ್ಲುದು, ನಾರ್ಲ್ ಬಾಯಿ ತಿಂಬದು.

998. ಸಂಕಟ ಬಾಕನ ವೆಂಕಟರಮಣ
999. ಸಜ್ಜನ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಹೋಕನ, ಏಳ್ ನೂರು ಜನ ಬಂದ್  
ಹೋದೋ ವ್ಯಾಜಕ್ಕೆ.
1000. ಸೆಟ್ಟಗ ಇರ್ಕನ ಕೈ ಯಾಕೆ ಸುಟ್ಟ್ ಕಂಬೂದು.
1001. ಸಣ್ಣವುಳು ಉಣ್ಣ್ ತೇಖನ, ದೊಡ್ಡ ಹರಿವಾಣ ತೊಳ್.
1002. ಸತ್ತ ಗಂಡ ಕನ್ನಲಿ ಬಂದರೆ, ಉಂಬಕೆ ಉಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟದ್ಯಾ.
1003. ಸತ್ತವನ ತಿಕ ತೆಂಕಕ್ಕೊ ಬಡ್‌ಗಕ್ಕೊ.
1004. ಸತ್ತ ಹೆಗ್ಗಣ ಹೊಡಿಯಕೆ, ನನ್ನ ಗಂಡ ಮಾಪಾಶೂರ.
1005. ಸತ್ತವರ ಮನೆವರೆಗೆ ಹೋಕು, ಕೆಟ್ಟವರ ಜಾಗದವರೆಗೆ ಹೋಕು.
1006. ಸದರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದೆ.
1007. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿ ಎಷ್ಟ್ ಇದ್ದರೆ ಏನ್.
1008. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಉಂಡ್ ಎಲೆ ಬಿಸಾಕಿದಂಗೆ.
1009. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ನಾಯಿ ನೆಕ್ಕುವ ನೀರ್.
1010. ಸವತಿ ತೇಳೆರೆ ಸತ್ತ ಹೆಣ ಬಾಯಿ ಬುಟ್ಟದೆ.
1011. ಸಂತೆ ಬಾಕನ ಚಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚ್.
1012. ಸತ್ತನೆ ಸತ್ತನೆ ತೇಳಿ ಸಾವಿರ ಕೋಳಿ ತಿಂದತ್ತ.
1013. ಸಾಯಕನ ಬಾತ್ ಶನಿಕಾಟ.
1014. ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಶನಿಕಾಟ ಇದ್ದರೆ ಬಾಳ್ತು ಯಾಗ.
1015. ಸಾರ್ನಿ ಗುಡ್ಡಿದ ಮನೆಲಿ, ನೆಂಟ ಬಂದ್ ಹೇತತ್.
1016. ಸಾಲಗಾರನ ಮನೆಗೆ ಸೌದೆ ಹೊತ್ತರೂ ಬಡ್ಡಿ ಬುಡಿಕಿಲ್ಲೆ.
1017. ಸಾಲ ಇಲ್ಲದಂವ ಶೆಟ್ಟಿ , ಕಾಯಿಲೆ ಇಲ್ಲದಂವ ಗಟ್ಟಿ.
1018. ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ ಸರದಾರ, ಮನೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸದರ.
1019. ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟೋ ಸಂತಾನ ಹಡಿಯಕೆ ಆದುಲೆ.
1020. ಸಾಂಕಿದ ನಾಯಿ ಕಾಲ್ ಕಚ್ಚಿತ್.



1021. ಸಾಯುವ ಕುರಿಗೆ ಮೇಯೋದೇ ಕೆಲ್ಲ.
1022. ಸಾಲಗಾರ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೂ, ಸಾಕ್ಷಿಗಾರ ಸುಮ್ಮನಿರಿಕಿಲೆ.
1023. ಸಾವಿರ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡೋಕು.
1024. ಸಾವಿಲ್ಲದ ಮನೆಂದ ಸಾಸಿವೆ ತಂದಂಗೆ.
1025. ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಎದೆಗೆ ಶೂಲ ಹಾಕಿಕಂಡಂಗೆ.
1026. ಸಾಲಗಾರ ಅಪ್ಪಂಗೆ ಮೋಸಗಾರ ಮಂಜ.
1027. ಸಿಟ್ಟಿಂದ ಮೂಗು ಕೊಯ್ದರೆ ಶಾಂತಿ ಆದೆನಾ.
1028. ಸೀಗೆ ಬಲ್ಲೆ ಒಳಗಿರುವ ಬಾಳೆ,  
ಬಾಯಿ ಒಳಗೆ ಇರುವ ನಾಲಿಗೆ ಹಾರಾಡಿಕಾಗದ್.
1029. ಸಿಹಿ ತೇಳಿ ನಾಯಿ ಸೆಟ್ಟಗ ನೆಕ್ಕಿತ್.
1030. ಸೀಗೆ ಬಲ್ಲೆಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಒಣಗಿಸಿಕೆ ಹಾಕಿಕಾಗದ್.
1031. ಸಿಟ್ಟು ಬಂದ್ ನೆತ್ತಿಗೇರ್ತ್
1032. ಸಿಟ್ಟಿಂದ ಮೂಗು ಕೊಯಿಕಂಡಂಗೆ
1033. ಸಿಟ್ಟು ಬುಟ್ಟರೇ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಹೋದೆ.
1034. ಸಿಕ್ಕಿದೆ ದೊಡ್ಡದ್
1035. ಸುಣ್ಣಕ್ಕೆ ಬಂದಂವಂಗೆ ಎಮ್ಮೆ ಕ್ರಾಯ ಯಾಕೆ.
1036. ಸುಣ್ಣದ ಮಡಿಕೆಗೂ ಸೊಳೆ ಮನೆಗೂ ಬೇದ ಇಲ್ಲೆ.
1037. ಸುದ್ದಿ ತಂದವನ ಗುದ್ದಿ ಕೊಂದೋ.
1038. ಸೂಜಿ ಹಿಂದೆ ನೂಲು, ನಾಯಿ ಹಿಂದೆ ಬಾಲ ಹೋದು.
1039. ಸೂಳೆ ಸುಲ್ದ ತಿಂದತ್, ಹೆಣ್ಣ್ ಗೈದ್ ತಿಂದತ್.
1040. ಸುಂಕದವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸುಃಖ ದುಃಖ ಯಾಕೆ?
1041. ಸೂಳೆ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ,  
ಹೆಳಂವ ತೆವುಳಿ ತೆವುಳಿ ಏಳ್ ಮೈಲ್ ಹೋತ್.
1042. ಸುಃಖ ಬಾಕನ ಹಿಗ್ಗಿ ಕಾಗದ್, ದುಃಖ ಬಾಕನ ಕುಗ್ಗಿಕಾಗದ್.

1043. ಸುಡು ಗಾಡಿಗೆ ಹೋಕಾಕನ ಬುದ್ಧಿ ಬಾತ್.
1044. ಸುದ್ಧಿ ತಂದವನ ಮದ್ದಾ ಇಸಿ ಕೊಂದೋ.
1045. ಸುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಚಳಿಗೆ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಇಲ್ಲೆ.
1046. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಕೆ ಮಾರಿ.
1047. ಸೂಜಿ ಹಾಕಿ ದಬ್ಬಳ ತೆಗೆಂವ.
1048. ಸೂ ತೇಳರೆ ಸೂಳೆ ಮಂಜ ತೇಳ್ತೆ.
1049. ಸೋದರತ್ತಿಗೆ ಮೀಸೆ ಬಂದರೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾದೆನಾ?
1050. ಸೇರ್ದಷ್ಟ ಉಂಡ್ ಸೋರಿದ್ಲಿ ಮಲ್ಕಂಡತ್.
1051. ಸೋಬಾನೆ ಆದಂವ ಮೂರು ತಿಂಗ, ಬೆರೆ ಹೋದಂವ ಆರ್ ತಿಂಗ.
1052. ಸೋರುವ ಮನೆನೂ ಸೂಳೆ ಹೆಣ್ಣುನೂ ಬೇಡ.
1053. ಹಗಲ್ ಕಂಡ ಬಾವಿಗೆ ರಾತ್ರೆ ಬಿದ್ದಂಗೆ.
1054. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಹಾರಾಟ, ಇರ್ಲ್ ಪೂರ ತೂರಾಟ.
1055. ಹಗೆಗಾರ ಮುಂದೆ ಹೆಣ್ಣ್ ಎಡ್ಲಿ ಕಂಡ್ ಬಿದ್ದಂಗೆ.
1056. ಹಸರಿದ್ಲ ಕಡೆ ಮೇಯೋದು, ಬಿಸಿ ಇದ್ದಕಡೆ ಮಲ್ಗುದು.
1057. ಹಣ ಕಾಂಬಕನ ಹೆಣ ಬಾಯಿ ಬುಟ್ಟದೆ.
1058. ಹಣಕ್ಕಿಂತ ಗುಣ ಮೇಲ್.
1059. ಹಣ್ಣ್ ಇದ್ದ ಮರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿ ಬಾದು, ಹೆಣ್ಣಿದ್ಲ ಮನೆಗೆ ಗಂಡ್ ಬಾದು.
1060. ಹಣೆ ಬರಕ್ಕೆ ಹೊಣೆ ಯಾರ್?
1061. ಹಸ್ ಕಪ್ಪಾದರೂ ಹಾಲ್ ಕಪ್ಪಾ.
1062. ಹಲ್ ಇರ್ಕನ ಕಡ್ಲೆ ಇಲ್ಲೆ, ಕಡ್ಲೆ ಇರ್ಕನ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲೆ.
1063. ಹರಿವ ನೀರಿಗೆ ಕಟ್ಟ್ ಇಲ್ಲೆ.
1064. ಹತ್ತಾರದ ಊರುಂದ ದನ,ದೂರದ ಊರುಂದ ಹೆಣ್ಣ್ ತರೋಕು.
1065. ಹಂಗೂ ಕೆಟ್ಟತ್, ಹಿಂಗೂ ಕೆಟ್ಟತ್.
1066. ಹಣ್ಣ್ ತಿಂದವ ನುಣ್ಚಿಕಂಡತ್, ತೊಪ್ಪೆ ತಿಂದಂವ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿತ್.

1067. ಹತ್ತ್ ಮಕ್ಕಳ ಅವ್ವ ಆದರೂ, ಸತ್ತ ಮಂಜನ ಮರಿಯಲೆ.
1068. ಹತ್ತ್ ಹೆತ್ತವುಳಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದೇನ್ ಕಷ್ಟ.
1069. ಹರಿವ ನೀರಲಿ ಹೋಮ ಹಾಕಿದಂಗೆ.
1070. ಹಸ್ತ್ ಹಲಸ್ ತಿನ್ನ, ಉಂಡು ಮಾವ್ ತಿನ್ನ.
1071. ಹಸಿವು ಇಲ್ಲದಂಗೆ ಬಡ್ನೋಕು, ಕಸ ಇಲ್ಲದಂಗೆ ಗುಡ್ನೋಕು.
1072. ಹಸು ಕೂಸ್‌ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಪಿಸು ಮಾತೇಕೆ.
1073. ಹಸ್ ಸಾಯಕನ ಬಾಯಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಸತ್ತದ್ಯಾ.
1074. ಹಳ್ಳದ ನೀರ್ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿದಂಗೆ.
1075. ಹಳೆ ಗೋಡೆಗೆ ಮಣ್ಣು ಮೆತ್ತಿದಂಗೆ.
1076. ಹಳೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾದನೇ ಗತಿ.
1077. ಹಂದಿ ಕೊಬ್ಬಿದಂಗೆ ಕೊಬ್ಬಿಟ್ಟು.
1078. ಹರಿಕೆ ಮಾಡಿಕಂಡರೆ ಮಕ್ಕ ಆದುಲೆ.
1079. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಹಾದರ ಮಾಡಿ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಬಾತ್‌ಗಡ,  
ಗಂಡನ ತಲೆ ಹೇನ್ ನೋಡಿಕೆ.
1080. ಹಚ್ಚೆ ಹಾಕಿಸಿಕಂಡ ಆಳ್ಸರೆ ಹೋದೆನಾ.
1081. ಹಡ್‌ಗೇ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಗಡೆಗೆದೇನ್.
1082. ಹತ್ತ್ ಜನ ಗಂಡ್‌ಸ್‌ಗ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕುವೆ,  
ಎರಡ್ ಕರಿತಲೆವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಿಕಿಲ್ಲೆ.
1083. ಹತ್ತ್ ಮೀನ್‌ಗೆ ಕುತ್ತು ಗೋತ್ತಾದುಲೆ.
1084. ಹತ್ತುವವಂಗೆ ಕುದುರೆ ಆಳುವವಂಗೆ ಚದುರೆ.
1085. ಹದ ನೋಡಿ ಅಳಿಯನ ಕರಿ.
1086. ಹಬ್ಬ ಕಳ್ಳ ಮೇಲೆ ಪಾಯಿಸ ಮಾಡ್ತಂಗೆ.
1087. ಹರ್‌ಕ್‌ಲ್ ಮರಲಿ ಜೇನಿರ್ದು.
1088. ಹರ್ದದರ್ನ್ ಹೊಲಿ, ತೆರ್ದದರ್ನ್ ಮುಚ್ಚು.

1089. ಹರಿವ ನಿರ್ಲಿ ಹುಣ್ಣುಳಿ ತೊಳ್ಳಂಗಿ.
1090. ಹರೆಯ ಇರ್ಕನ ಹಾದರ ಮಾಡಿ, ಮುಪ್ಪು ಬಾಕನ ಆಚಾರ ಹೇಳ್ತ.
1091. ಹಲವು ದೇವರ ನಂಬಿ ಹಾರವ ಕೆಟ್ಟತ್.
1092. ಹಲ್ಲೆ ಕಿಸಿಯಕೆ ಆದುಲೆ.
1093. ಹಳೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ನೂಲು ಕೇಡ್, ಮುದಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕೋಳ್ ಕೇಡ್.
1094. ಹಂಗೂ ಕೆಟ್ಟತ್ ಹಿಂಗೂ ಕೆಟ್ಟತ್ ಕೊಂಗಿ ಭಟ್ಟ.
1095. ಹಂಚಿಕಂಡ್ ಉಂಡರೆ ಹಸಿವು ಆಕಿಲೆ.
1096. ಹಂದಿ ಹಂದರದ ಮೇಲೆ ಕುದ್ದರೂ, ಹೇಲ್ ಕಾಂಬಕನ ಹಾರಿ ಬಿದ್ದದೆ.
1097. ಹಂದಿ ಕೊಬ್ಬರೆ ಸಾಕವಂಗಿ ಲಾಭ.
1098. ಹಂದಿ ಜೊತೆ ಆಡಿಕಂಡ್, ಕೆಂದ ನಾಯಿ ಹೇಲ್ ತಿಂಬಕೆ ಕಲ್ತತ್.
1099. ಹಂದಿ ಹತ್ತ ಹೆತ್ತರೂ, ಒಂದು ಸಿಂಹದ ಮರಿಗೆ ಸಮ ಆಕಿಲೆ.
1100. ಹಂದಿ ತರ ನೂರು ವರ್ಸ ಬದುಕುದಕ್ಕಿಂತ,  
ನಂದಿ ತರ ಮೂರು ವರ್ಸ ಬದಿಕರೆ ಸಾಕ್.
1101. ಹಂಪೆಗಿಂತ ನಮ್ಮ ಕೊಂಪೆನೆ ವಾಸಿ.
1102. ಹಾಲ್ಗೆ ಬಂದಂವಂಗಿ ಎಮ್ಮೆ ಕ್ರಾಯ ಯಾಕೆ?
1103. ಹಾಲ್ಗೆ ಹುಳಿ ಹಿಂಡಿದಂಗಿ.
1104. ಹಾಸಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟ್ ಕಾಲ್ ಚಾಚೋಕು.
1105. ಹಾಲಿರ್ಕನ ಹಬ್ಬ, ನೀರ್ ಇರ್ಕನ ಜಳಕ.
1106. ಹಾಲ್ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇರ್ಕನ ಕೊತ್ತಿಸನ, ನಿಯತ್ತಲಿ ಇದ್ದದೆ.
1107. ಹಾರುವವನ ಮುಂದೆ ಇರಿಕಾಗದ್, ಕುದುರೆನ ಹಿಂದೆ ಇರಿಕಾಗದ್.
1108. ಹಾಕ್ಕಣೆ ನೂಕ್ಕಣೆ ಯಾಕ್ಕಣೆ.
1109. ಹಾದರಗಿತ್ತಿ ಮಾತ್ ಸತ್ಯ, ಗರತಿ ಮಾತ್ ಕಸ.
1110. ಹಾದರ ಗಿತ್ತಿ ನಡುಮನೆ ಲಾಯಿಕ, ಗರತಿ ಮನೆ ಕೊಂಬರೆ ಪೊರ್ಲು.
1111. ಹಾಲನ್ನ ಉಂಡ್ ಹಾಸ್ ಮಗಳೇ ತೇಳಿರೆ,



ಹೋಗಿ ಬರುವವರ ನೋಡಿಕಂಡೆ ಮೂರು ಸಲ ನೀರ್ ತನ್ನ ತೆಳ್ಳ.

1112. ಹಾಲ್ ಕೊಡುವ ಹಸೆ ಸಾಯಲಿ, ಅದೆಂಗೆ.

1113. ಹಾವು ಹೊಡ್ಡ್, ಹದ್ದಿಗೆ ಹಾಕಿದಂಗೆ.

1114. ಹಿಗ್ಗಿ ಹೀರೆಕಾಯಿ ಆಕಾಗದ್.

1115. ಹೀರೆ ಕಾಯಿ ಹಾಕಿರೆ, ಸೋರೆ ಕಾಯಿ ಬುಟ್ಟದ್ಯಾ.

1116. ಹಿಟ್ವೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಪ್ಪ ತಂದೆ ಮಡಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮಪ್ಪ ತಂದೆ.

1117. ಹಿಡ್ಡ ಹಕ್ಕಿನ ಬುಟ್, ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿನ ಹಿಡಿಯಕೆ ಹೋತ್.

1118. ಹಿಟ್ವೆ ತಿನ್ನದ ನಾಯಿನಂಗೆ ಉಟ್ಟು.

1119. ಹಿಟ್ವೆ ಮುರ್ಕಂಡ್ ತಿಂಬೂಕು, ಪಾಯಿಸ ಸೊರ್ಕಂಡ್ ಕುಡಿಯೋಕು.

1120. ಹಿಟ್ವೆ ಹೋತ್, ಹಿಟ್ವೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಟ್ಟೆನೂ ಹೋತ್.

1121. ಹಿಡಿ ಹುಲ್ಲಿಗೂ ಹೊಡ್ಡಾಡುವೆ, ಹೊರೆ ಹುಲಿಗೆ ಹೊಡ್ಡಾಡಿಕಿಲ್ಲೆ.

1122. ಹಿರಿಯಕ್ಕನ ಚಾಳಿ ಮನೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ.

1123. ಹಿಂದೆ ಬರುವಂತವರ್ಮ ಹೆಗ್ಲಾಲಿ ಹೊರಿಕಾಗದ್.

1124. ಹುಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಲೆ ನರಿ ಹುಟ್ಟಿದನಾ?

1125. ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವುರು ಹುಲ್ಲು ಮೇಯಿಸಿಕಿಲ್ಲೆ.

1126. ಹುಟ್ಟಿದಂವ ಸಾಯದೆ ಇದ್ದದ್ಯಾ.

1127. ಹುಣುಸೆ ಮರಕ್ಕೆ ಮುಪ್ಪಾದರೂ ಹುಳಿಗೆ ಮುಪ್ಪುಟ್ಟಾ?

1128. ಹುಲ್ಲು ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾವಿ ಇದ್ದಂಗೆ.

1129. ಹುಚ್ಚನ ಕೈಲಿರುವ ದೊಣ್ಣೆ, ಎತ್ತ ಬೀಸಿದೆತಾ ಗೊತ್ತಾದುಲೆ.

1130. ಹುಟ್ಟುತ್ತಾ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಬೆಳಿತಾ ದಾಯಾದಿಗ.

1131. ಹುಡುಕುವ ಹಗ್ಗ ಕಾಲಿಗೆ ತಗ್ಲಾದಂಗೆ.

1132. ಹುಟ್ಟು ಗುಣ ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿರೆ ಹೋದುಲೆ.

1133. ಹುಟ್ಟು ಗುಣ ಸುಟ್ಟರೂ ಹೋತ್ಲೆ.

1134. ಹುಡುಗಾಟಕ್ಕೆ ಗೂಡೆತಂದ್, ನಡು ನೀರ್ಲಿ ಕೈ ಬುಟ್ಟತ್.

1135. ಹುಲಿ ಬಡ್‌ಕಲಾಕನ, ನಾಯಿ ಬಂದ್ ತಿಕ ಮೂಸಿ ನೋಡ್ತ್.
1136. ಹುಲಿ ವಯಸ್ಸಾತ್‌ತಾ ಹುಲ್ಲು ತಿಂದದ್ಯಾ.
1137. ಹುಲಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾಡದರೇನ್, ಬೇರೆ ಕಾಡಾದರೇನ್.
1138. ಹುಚ್ಚರ ಸಂಘ ಅಭಿಮಾನ ಭಂಗ.
1139. ಹುಚ್ಚು ಹೊಳಗೆ, ಹೂ ತೋಟ ಎದರ್
1140. ಹುಟ್ಟುಕನ ಕುದುರೆ ಮರಿ, ಬೆಳ್ಳೆಗೆ ಕತ್ತೆ ಮರಿ.
1141. ಹುಟ್ಟಿದ ಮಂಜನ ಗುಣನೋ, ಬಂದ ಸೊಸೆನ ಗುಣನೋ.
1142. ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಗೆ ಮಾತ್, ಕಟ್ಟಿದ ಕೆರೆಗೆ ತೂತು.
1143. ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಯೋಕು.
1144. ಹುಟ್ಟು ಗುಣ ಹೂಣಿರೂ ಹೋದಲೆ.
1145. ಹುಟ್ಟು ಗುಣ ಹೂಣುವವರೆಗೆ.
1146. ಹುಟ್ಟು ಗುಣ ಹೂಣುವವರೆಗೆ, ಕಟ್ಟಿದ ಬಣ್ಣ ತೊಳಿಯುವವರೆಗೆ.
1147. ಹುಣುಸುಳಿ ಮರಕ್ಕೆ ಮುಪ್ಪಾದರೆ, ತವುರು ಮನೆಗೆ ಮುಪ್ಪಾದೆನಾ.
1148. ಹುಲ್ಲು ಹಾಕಿತ್‌ಲೆ, ನೀರ್ ಕುಡ್ಸಿತ್‌ಲೆ, ಹೋರಿ ಹೆಂಗೆ ಉಟ್ಟು.
1149. ಹುಲ್ಲೊನ ಒಳಗೆ ಹಲ್ಲೊನ ಹಣ್ಣೊ ಕೊಯ್ದೊಗೆ.
1150. ಹೂಡ್ರೆ ಒಲೆ, ಮಾಡ್ರೆ ಮನೆ, ಕೂಡ್ರೆ ಗಂಡ
1151. ಹೂಂಸಿದ್ ಯಾರ್ ತೇಳಿರೆ, ಮಾಸ್‌ಲ್ ಬಟ್ಟಿಂವ
1152. ಹೆತ್ತವುಳಿಗೆ ಹೆಗ್ಗಣ ಮುದ್ದು.
1153. ಹೆಣ ಹೊತ್ತವೊಗೆ ಉಗುರು ಬಾರನ.
1154. ಹೆಂಡ ಸಾರಾಯಿ ಸಾವಾಸ, ಹೆಣ್ಣೊ ಮಕ್ಕ ಉಪವಾಸ.
1155. ಹೆಡಗೆ ಹೋದೇ ಕಾಂಬೂದು, ಹಡಗ್ ಹೋದು ಕಾಂಬದುಲೆ.
1156. ಹೆಡ್ಡ ನಿಂಗಿ ಹೆಣ್ಣೊ ಯಾರ್ ಕೊಟ್ಟವೆ ತೇಳಿರೆ,  
ನಮ್ಮ ಮನೆಲೆ ನಾಲ್ಕೈದ್ ಉಟ್ಟು.
1157. ಹೆಣ ಹೋರ್ನು ಯಾಕೆ ತೇಳಿರೆ ಋಣ ತೀರ್ನಿಕೆತ.

1158. ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಒಂದೇ ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಮರನೂ ಒಂದೇ  
1159. ಹೆಣ್ಣ್ ಕೊಟ್ಟ ಮಾವನೂ, ಕಣ್ಣ್ ಕೊಟ್ಟ ದೇವುರೂ ಒಂದೇ.  
1160. ಹೆಣ್ಣ್ ಕೊಟ್ಟ ಜಾಗಕ್ಕೂ, ಹೇಲುವ ಜಾಗಕ್ಕೂ ಹೊಗದಿರಿಕಾದೆನಾ?  
1161. ಹೆಣ್ಣ್ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದ ಮನೆ, ಎಸಂಡ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದ ಕೆರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕಾಲ ಇದ್ದುಲೆ.  
1162. ಹೆಣ್ಣ್ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಮರ್ಟತ್, ಗಂಡ್ ಗಂಟಿಗೆ ಮರ್ಟತ್.  
1163. ಹೆಣ್ಣ್ ಹೆತ್ತವು ಹಣ್ಣಾದೋ, ಗಂಡ್ ಹೆತ್ತವೂ ಗುಂಡಾದೋ.  
1164. ಹೆತ್ತ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಾತ್, ಉತ್ತ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಾತ್.  
1165. ಹೆಗ್ಲೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಇರುವ ಜನಿವಾರನೋ, ಸೊಂಟದಲ್ಲಿರುವ ಉಡೆದಾರನೋ.  
1166. ಹೇಲ್ ಬಾಕನ ಹಿತ್ಲ ಹುಡ್ಕಿದಂಗೆ.  
1167. ಹೇನಿಗೇನ್ ಗೋತ್ತ ಹೂವುದು ವಾಸನೆ.  
1168. ಹೆತ್ ಹೇತ್ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಏನ್ ಸಂಪಾದಿಸಿತ್.  
1169. ಹೇಲ್ ತಿಂಬ ದೇವುರಿಗೆ, ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವ ಪೂಜಾರಿ.  
1170. ಹೇಳ್ವ ಮಾತ್ ಕಟ್ಟಿದ ಬುತ್ತಿ ಬಹಳ ದಿನ ಬಾದುಲೆ.  
1171. ಹೇಳಂವ ಕಿವುಡಾದರೆ ಕೇಳಂವ ಕಿವುಡನಾ?  
1172. ಹೆಗ್ಗಣ ಪರ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೂ, ಮಾಳಿ ಕಡಿಯೋದು ಬುಟ್ಟತ್ಲೆ.  
1173. ಹೆಣ್ಣ್ ಹುಡಿಕಂಡ್ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಮೂಗಿನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬಾತ್.  
1174. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಕೊಡ್ತು ಒಂದೇ,  
ನಾಯಿನ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಲಿ ಕೂರ್ಸುದು ಒಂದೇ.  
1175. ಹೆಣ್ಣ್ ಕೆಟ್ಟರೆ ತವುರು ಮನೆ ಕೇಡ್.  
1176. ಹೆತ್ತರೂ ಒಂದೇ ಸತ್ತರೂ ಒಂದೇ.  
1177. ಹೆಣ್ಣ್ ಹೆಚ್ಚಿಗಿದ್ದ ಮನೆ, ಎಸಂಡ್ ಹೆಚ್ಚಿಗಿದ್ದ ಕೆರೆ  
ಹೆಚ್ಚ್ ಸಮಯ ಉಳಿಯಕ್ಕಿಲ್ಲೆ.  
1178. ಹೆತ್ತವುಕೆ ಮಕ್ಕ ಭಾರನಾ, ಕುಂಬಳ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಕಾಯಿ ಭಾರನಾ.  
1179. ಹೆಂಡ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಗಂಡ ಇದ್ದಂಗೆ, ಬಾಡ್ ಇದ್ದರೆ ಬಳಗನೆ ಇದ್ದಂಗೆ.

ಮೀನ್ ಇದ್ದರೆ ಮಿಂಡ ಇದ್ದಂಗೆ.

1180. ಹೆಂಡ ಕುಡುಕನ ಹಂಬಾಕ್ ನೋಡು.
1181. ಹೆಂಡದ ಮಡಿಕೆಗೆ ದಂಡ ಕಟ್ಟಿದಂಗೆ.
1182. ಹೇಡಿಗೆ ಬೆನ್ನ ಹಾಕಿಕಾಗದ್.
1183. ಹೇಸಿ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಕಾಗದ್,
1184. ಹೇತ ತಿಕ ಹೇತಂಗೆ ದೇವುರಿಗೆ ಪೂಜೆ.
1185. ಹೇಲಿಗೆ ಕಲ್ಲ ಹೊಡ್ದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಾರ್ನಿಕಂಡಂಗೆ.
1186. ಹೇಳಿಕೆ ಮಾತ್ ಕೇಳಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬುಟ್ಟಂಗೆ.
1187. ಹೇಳ್ವವುಕೆ ಏಳಾಣೆ ಮಾಡ್ವವುಕೆ ಮೂರಾಣೆ.
1188. ಹೆಳ್ಳೊಂದು ಮಾಡ್ಕೊಂದು.
1189. ಹೆಳ್ಳೊಕ್ಕಿಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರ್ದೆ ಒಳ್ಳದ್.
1190. ಹೇಳದೆ ಹೋಗುವವಳು ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪಾಗಿದ್ದಾ.
1191. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ.
1192. ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಹಾವು ಆದ್ನಿರೆ,ಕಾಟಿ ಮೂರ್ಖ ಆದ್ನಿದಂಗ ಆದುಲೆ.
1193. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದವಂಗೆ ಕಣ್ಣ ಕಾಂಬಲೆ.
1194. ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ನಾ ಕೆಟ್ಟೆ.
1195. ಹೊರಗೆ ಇರುವ ಕಳ್ಳನ ಹಿಡಯಕ್,
- ಒಳಗೆ ಇರುವ ಕಳ್ಳನ ಹಿಡಯಕೆ ಆಕಿಲೆ.
1196. ಹೊಸ ನೀರಿಗೆ ಮೀನ್ ಹತ್ತಿದಂಗೆ.
1197. ಹೊಸ ನೀರ್ ಬಂದ್, ಹಳೆ ನೀರ್ ಕೊಚ್ಚಿಕಂಡ್ ಹೋತ್.
1198. ಹೊಸ ಮನೆಗೆ ಕಾಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದಂಗೆ.
1199. ಹೊಸ ಮಡಿಕೆಗೆ ನೀರ್ ಹೊಯ್ದಂಗೆ.
1200. ಹೊಸತರ್ಲಿ ಅಗಸ ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಒಕ್ತ್.
1201. ಹೊಸದ್ ಬಾಕಾಕನ ಹಳೆದರ್ನ್ ಮರೆಕಾಗದ್.



1202. ಹೊಸ ಊರಿಗೆ ಬಹಳ ನಿಸೂರ.
1203. ಹೂಂಸಿದ್ ಯಾರ್ ತೇಳರೆ ಮಾಸ್ಲ್ ಬಟ್ಟೆಂವ
1204. ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ಶ್ಯಾನುಭೋಗ ಕಡ್ತ ಬಿಚ್ಚತ್.
1205. ಹೊತ್ತಾಕಂಡ್ ಹೋದ ನಾಯಿ ಮೊಲ ಹಿಡ್ತದ್ಯಾ.
1206. ಹೊತ್ತು ಹೋದಂಗೆ ಕೊಡೆ ಹಿಡಿಯೋಕು.
1207. ಹೊರೆ ಕದ್ದಂವ ಜಾರಿಕಂಡತ್, ಹಿಡಿ ಕದ್ದಂವ ತಗಲ್ ಹಾಕಿಕಂಡತ್.
1208. ಹೋತ್ ಗಡ ಬಾತ್‌ಗಡ, ಅಂಬುಲಿ ಮಡಿಕೆ ತೂತು ಗಡ.
1209. ಹೇಲ್ ಉಚ್ಚೆ ಬಂದರೆ ನಿತ್ತಾದ್ಯಾ.
1210. ಹೋತ್ತಾನ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳಿಬಡಿ, ಗಾದೆನ ಎಂದಿಗೂ ಮರಿಬಡಿ.

\* \* \* \* \*

## ಉಪಸಂಹಾರ

ನಾನ್ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದವರ ಬಾಯಿಂದ ಉದುರುವ ಮುತ್ತನಂಥ ಪದಗಳ, ಗಾದೆ ಮಾತಗಳ ಸಂಗ್ರಹನ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಕ್ಕತಾ ಒಳ್ಳೆ. “ಎಂತ ಮುತ್ತನಂಥಾ ಮಾತನ ಹೇಳಿ ಬುಟ್ಟಾರಾ ನೀನ್! ಹಿಂಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತ ನಮ್ಮ ನಡುಲೆ ಕಂಡ್ ಬಂದದೆ. ನಾನ್ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಗಾದೆ ಮಾತಗ ನಮ್ಮ ನೆರೆ-ಕರೆ, ಬಂದ್-ಬಳಗ, ಕಿರಿಯವು-ಹಿರಿಯವು ಅಜ್ಜ-ಅಜ್ಜಿ, ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ, ಸಾಂಧರ್ಭಿಕ ಆಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಗಾದೆ ಮಾತಗಳ್ಳ, ಬಹಳ ವರ್ಷಂದ ಕೇಳ್ವರ, ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿ ತಿಳ್ಕಂಡದರ ಕೆಲವೊಂದು ಓದಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳೊಂದ, ಹಂಗನೆ ಕೆಲವು ಅನುವಾದಿಸಿದ, ಮತ್ತೆ ಮನ್ನಗೆ ಹೊಳ್ಳ ಗಾದೆ ಮಾತಗಳ್ಳ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೂಪಲಿ ಹೊರತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನನ್ನದ್. ಗಾದೆ ಜನಪದ ನುಡಿಗಟ್ಟ್, ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ, ಜನರ್ದಂದ ಜನರಿಗೆ ತಲತಲಾಂತರ್ಂದ ಹರ್ದ್ ಬಂದ ಪದ ಸಂಪತ್. ಕೆಲವಷ್ಟು ಜೀವಂತ ಇನ್ನೂ ಉಳ್ಳುಟ್ಟು ಕೆಲವಂದಷ್ಟು ನಾಶ ಆಗಿದುರ್. ಮತ್ತೊಂದಷ್ಟು ಕಾಲಘಟ್ಟದೊಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದುರ್. ಹೊಸ ಸೇರ್ಪಡನೂ ಆಗಿದುರ್. ಮತ್ತೆ ಅದ್ ಮೂಲ ರೂಪಲೆ ಅಜರಾಮರ ಆಗಿ ಇರೋಕುತ ಆದರೆ, ಒಂದೂ ಅದ್ ಬಳಕೆ ಆಗತಾ ಇರೋಕು, ಇಲ್ಲಿನಾ ಲಿಖಿತ ರೂಪಲಿ ರಕ್ಷಣೆ ಆಗಿ ಇರೋಕು. ಮುಂದೆನ ಜನಾಂಗದ ಬದ್ಕನ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಗಾತ ಇರೋಕು, ಜೀವಂತ ಇರೋಕು. ಗಾದೆಗಳ್ಳ ಹೇಳ್ತಾ ಹೋಕನ ಒಂದೊಂದು ತನ್ನದೆ ಆದ ಅರ್ಥ, ಭಾವಾರ್ಥ ಹೇಳ್ತಾ ಹೋದೆ. ಅದರ್ದೆ ಆದ ಮಹತ್ವ ಹಂಗನೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿನ ಪಡ್ಕಂಡ್ ಉಟ್ಟು ಕೆಲವೊಂದು ಒಂದಕೊಂದು ಸಂಬಂಧ ಹೋಲಿಕೆ ಇರ್ದು, ಇರದೇ ಇರ್ದು. ಪದ ಬಳಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಅರ್ಥನ ಕೊಟ್ಟದೆ. ಆ ಪದದ ಭಾವಾರ್ಥ ನಿಗೂಢ, ಭೀಕರ ಅರ್ಥ ಗರ್ಭಿತ. ನವರಸಭರಿತ ಆಗಿ ಉಳ್ಳುಟ್ಟು ಸಂದರ್ಭಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕಂಡರೆ ಸತ್ಯಾಂಶ ಮನವರಿಕೆ ಅದು. ಕೆಲವು ಸಲ ಪದ ಪ್ರಯೋಗ ಮೇಲ್ ನೋಟಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿನೂ ಕಾಂಬೋದು. ಆದರೆ ಅದರ ಬುಡ್ಡಿ ನೋಡಿರೆ

ತುಂಬಾ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ. ಆಗ ತಾನೆ ಬುಡ್ಡಿದ ಹಲ್ಸನ ಹಣ್ಣು . ಮತ್ತೆ ತಾರ್ಕಿಕ ಆಗಿ ಓರೆ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡೋಕು, ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಡೋಕು. ಗಾದೆ ಮಾತ್ ಸ್ವರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶ, ರಾಜ್ಯ, ಸಮುದಾಯ ಜಾತಿ, ಜನಾಂಗ, ಧರ್ಮಲಿ ಕಂಡಬಂದದೆ. ಹಂಗನೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಸನ ಉಟ್ಟು. ಗೌಡ ಜನಾಂಗಲಿ ಸನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಳಕೆಲಿ ಇರುವ ನಾಣ್ನುಡಿ, ಲೋಕೋಕ್ತಿ, ಇದ್ ಬದ್‌ಕ್‌ನ ಒಂದು ಸೂತ್ರ. ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾಯಿಂದ ಬರುವ ಒಕ್ಕಣೆ. ಒಕ್ಕಣೆ ಸತ್ಯನ ನಂಬುವಂತದ್, ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕಂಬೋ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚ್ ಜನ ಸೇರುವ ಕಾಲಲಿ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತ್ ಬೆಳಿತಾ ಹೊಂದಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದನೆ ಗಾದೆಗ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದದೆ. ಇದ್ ಭಾಷೆ ಮತ್ತೆ ಪದ ಸಂಪತ್‌ನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವ ನಿಘಂಟ್, ಪದ ಬಳಕೆಲಿ “ನಿಸರ್ಗ” ಗಿಡ, ಮರ, ಬಳ್ಳಿ, ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಬಂಧುವರ್ಗದ ಗುಣ, ಸ್ವಭಾವ, ಲಕ್ಷಣ, ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಜೀವನ ಕ್ರಮ, ಬಡತನ, ಸಿರಿತನ, ದೇವರು, ದೆವ್ವ, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ಕಟ್ಟ್, ಕಟ್ಟಳೆ, ಬುದ್ಧಿ, ಭಾವನೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ನೆಲ-ಜಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂಗೆ ಗಾದೆಗ ಹುಟ್ಟುಲಿ-ಸಾವುಲಿ, ಯವ್ವನಲಿ-ಮುಪ್ಪುಲಿ, ವಿದ್ಯೆಲಿ-ಉದ್ಯೋಗಲಿ-ನಿರುದ್ಯೋಗಲಿ, ಮದುವೆಲಿ-ಮುಂಜುಲಿ, ವ್ಯಾಪಾರಲಿ-ವ್ಯವಹಾರಲಿ, ಸುಃಖಲಿ-ದುಃಖಲಿ, ಗೆಳೆತನಲಿ- ಹಗೆತನಲಿ, ಅಸಾಹಯಕತೆಲಿ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಅದಿಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಬಾಡುಲೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪದನ ಬಳಸಿರೆ ಅದ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನ್ನಂಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗುವಂಗೆ ಇರೋಕು. ಅಂತ ಸರಳ ರೂಪಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪದಗ ಬಳಕೆ ಆಗ್‌ತ್ತಾ ಹೋದೆ. ಪದ ತೇಳಿರೆ ಅಕ್ಷರಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪು. ಒಂದು ಪದ ನಾನಾರ್ಥಗಳನ್ನ ಸನ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಯಾರ್ನ್ ಬಳಸಿ ಗಾದೆನ ಹೇಳುವೆನೋ ಅವಂಗೆ ನೋವಾದೂ, ಸಿಟ್ಟ್ ಬಾದೂ, ಸಮಧಾನ ನೀಡ್ತು, ಬದಲಾವಣೆ ತಾಡು. ಬಳಸ್‌ಕನ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬೇಕು. ಮಾತ್ ಆಡಿರೆ ಹೋತ್ ಮುತ್ತ್ ಒಡ್ಡರೆ ಹೋತ್. ಮಾತ್ ಮನೆ ಕೆಡ್ನಿತ್, ತೂತ್ ಒಲೆ ಕೆಡ್ನಿತ್. ಹರಿ ಸೇವೆಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟ ರಮಣ ದೇವ್ರು ಬಾಕನ ನಾವು ಎರಡ್ ನುಡಿಗಳ್ನ್ ಕೇಳಿಕಂಡವೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ಮುತ್ತನಂಥ ಎರಡ್ ನುಡಿಗಳ್ಳ ನುಡ್ತದೆ. “ಏಳ್ ಗಿರಿ ಎಪ್ಪತ್ ಗಿರಿ ಮಂದಾರ ಗಿರಿ. ಚಿನ್ನದ ಮಂಟಪಲಿ ತೂಗಿ ನಿಂತೊಳ್ ನನ್ನಪ್ಪಯ್ಯ ಹುಲ್ಲು ಗಂಡಾರದ ಶಿಶುಭಕ್ತ ಮುಂದೆ ಬಾತ ದೇವುರು ನುಡ್ತೆ.

ಒಂದು ಗಾದೆ ಪ್ರಯೋಗ ಬಗ್ಗೆ ಮೀಮರ್ಶೆನ ಮಾಡ್ನೋ ಮುಂಡೆ ಮುದುವೆಲಿ ಉಂಡವನೆ ಗೆದ್ದತ್. ಮುಂಡೆ ಮತ್ತೆ ಮದುವೆ, ಮುಂಡೆ ಆಶುಭ ಪದ. ಮದುವೆ, ಕಲ್ಯಾಣ, ಶುಭಕಾರ್ಯ ಮುಂಡೆ ತೇಳರೆ ವಿಧವೆ, ಗಂಡ ಇಲ್ಲದವುಳು, ಗಂಡನ ಕಳ್ಳಂಡ ಹೆಣ್ಣ್, ಗಂಡ ಸತ್ತವುಳು ಹಿಂಗೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ್ ಕೊಟ್ಟದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲಲಿ ಗಂಡ ಸತ್ತವುಳು ಪಾಡ್‌ನ ನಾವು ಇತಿಹಾಸಲಿ ಓದಿರುವ, ಕೇಳಿರುವ, ಅವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಕಠೋರ ಆಗಿ. ಇತ್ತ್ ಸತಿಸಹಗಮನ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದ ಕಾಲಲಿ ಗಂಡ ಸತ್ತವುಳು, ಗಂಡನ ಚಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕಣಕು, ಇಲ್ಲೆ ಬಲವಂತ ಆಗಿ ಅವುಳನ ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೂ. ಆ ಮೇಲೆ ತಲೆನ ಕೇಶ ಮುಂಡನ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೋ. ಅವುಳ್ಳ ಕಂಡರೆ ಅಶುಭ ತೇಳ್ವರಂದ, ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂಗೆ ಬದುಕೊಕು. ಹಣೆಂದು ಕುಂಕುಮ ಅಳ್ಳಿ, ಮದುವೆಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಕಿತ್ತ್, ಬಳೆ ಒಡ್ಡಿ, ಮೂಗುತಿ, ಕಾಲುಂಗುರು, ಓಲೆ, ಎಲ್ಲಾ ತೆಗ್ಗ್ ಏನ್ ಮುತ್ತೈದೆ ಭಾಗ್ಯ ತೇಳುವೆ ಅದರ್ನ್ ಕಿತ್ತ್ ಕಂಬೊತ್ತಿದ್ದೋ. ಆಗ ಅವುಳ ಬದಕ್ ಆಶೆ, ಕನಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ತ ಹೋತಿತ್. ಬದಕ್ ಬರಿ ಕತ್ತಲೆ ಮತ್ತೆ ಬೆತ್ತಲೆ. ಬಿಳಿಸೀರೆ ಉಟ್ಟೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಟ್ಟ್ ಪಾಡ್‌ಗಳ ನಡುವೆ, ದಂಡನೆ ಒಳಗೆ ನುಲುಗಿ ಹೋತಿತ್. ಇಂದ್ ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಇತಿಮಿತಿ ಇರುವ ಕಾಲ. ಬೇಕಾದನ್ನ ತಕಂಡ್, ಬೇಡದರ್ನ್ ನಿರಾಕರಿಸುವ ಕಾಲ. ಹೆಣ್ಣ್ ಸನ ಗಂಡ್‌ನ ಸರಿಸಮಾನಳಾಗಿ ಬದುಕುವ, ದುಡಿವ, ಸರ್ವ ಸ್ವತಂತ್ರಳ್. ಗಂಡ ಸತ್ತರೆ ಹಿಂದೆ ಅವುಳ್ಳ ಯಾರೂ ಮದುವೆ ಆತಿತ್ತಲೆ. ಸಮಾಜದ ಒಪ್ಪಿಸುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಒಂದು ಸಮಯ ಮದುವೆ ಆಗಿ ಹೋದರೆ ಅದೊಂದು ಮಹಾಕಾರ್ಯ, ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಂಡಂವ ಗೆದ್ದತ್, ಅಂದರೆ ಮದುವೆ ಆತ್, ಊಟನೂ ಅತತಾ ಅರ್ಥ. ಆದರೆ ಇಂದ್ ಮುಂಡೆ ತೇಳುವ ಪದ ಈಗಲು



ಜೀವಂತ ಉಟ್ಟು ಮುಂದ್‌ವರ್ದ್ ಈ ಕಾಲಲಿ ಬಳಕೆ ಕಡಿಮೆ. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಆ ಪದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲೆನೋ, ಹಿರಿಯವು ಮನೆಲಿ ಆ ಪದಗಳ್ ಬೈಗೊಳಕ್ಕೆ ಬಳಸಿದ್ಲೊ. ಅದರ್ನ್ ಕೇಳಿಕಂಡ ಮಕ್ಕ ಯಾರ್‌ತ ಇಲ್ಲೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಲಿಗೆ ಅಕ್ಕಂದರಿಗೆ, ಅಯ್ಯಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟ್ ಬಾಕನ ಮುಂಡೆತಾ ಬೈಯ್ಯೊತ್ತಿದ್ಲೊ. ಹೊಡಿಯಕೆ ಹೋದರೆ ದೂರ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಕಿರ್ಚಿಕಂಡ್ ಹೇಳ್ತಿದ್ಲೊ. ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೂ ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಬಂದ್ ಅಟ್ಟಲಿನೋ ಕಟ್ಟ ಅಡಿಲಿನೋ ಪೆದ್ರಿ ಕೂರ್ತಿದ್ಲೊ. ಉಸ್‌ರ್ ಸದ್ನ್, ಪಾತ್ರಗೆ ಕಾಲ್ ಹೇಂಟಿದ ಸದ್ನ್ ಕೇಳಿ ಅಪ್ಪ ಎಳ್ನ್ ಹೋರೆಗೆ ಹಾಕಿ ಬಡಿಯತ್ತಿತ್. ಅಂದ್ ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮಾಡದ ಮಕ್ಕಳ ಮನ್ಸಂದ ಅದ್ ಮರ್ತ್ ಹೋತಿತ್. ಪದ ಬಳಕೆಲಿ ಹೇಳ್ತಿಕಂಡವರ, ಕರ್ತಿಕಂಡವರ ಸಂಕಟ ಅವುಕೆ ಗೊತ್ತು. ಅದಿಕೆ ತನೆ ಹೇಳ್ತು “ಎರಡು ಪೆಟ್ಟು ಹೊಡ್ಲರೂ ಪರವಾಗಿ ಇತ್ತಲೆ ಎಂತ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತ್ ಹೆಳ್ತ್” ಕೋಲ್‌ಂದ ಹೊಡ್ಲ ಬರೆನಾದರೂ ಹೋದು ಆದರೆ ಹೇಳ್ತ ಮಾತ್ ಹೋಕಿಲೆ ತಾ. ಕೆಲವು ಪದ ಬಳ್ಳಿ ಹೇಳ್‌ಕನ ಹೇಳುವೆ ಎಂತ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತ್ ಹೇಳ್ತತಾ. ಅಯ್ಯೆ ಕಲ್ಸಿದಾ? ಅಪ್ಪಕಲ್ಸಿದಾ? ಮಾಸ್ತ ಕಲ್ಸಿದಾತಾ. ರಾವಣನ ಹೆಣ್ಣ್ ಮುಂಡೆ ತೆಳ್ಳಕ್ಕೂ ರಾವಣನ ಹೆಣ್ಣ್ ಇದ್ದರೂ ಮುಂಡೆ, ಸತ್ತರೂ ಮುಂಡೆ ತೆಳ್ಳಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೀಳ್ಕೊಣೋಕು.

ಅದೆ ಗಾದೆನ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಲಿ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡ್ತೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟ್ ಪಾಡ್‌ಗಳ ಒಳಗೆ ಬದ್‌ಕ್‌ನ ಕಟ್ಟಿ ಕಂಬೂದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ತೇಳುವಂತದ್. ಈ ಗಾದೆ “ಮುಂಡೆ ಮದುವೆಲಿ ಉಂಡನೆ ಗೆದ್ದತ್” ತೇಳ್ತು ಮುಂಡೆ ತೇಳುವಂತದ್ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಸಾಹಾಯಕತೆನ ಪದ. ಗಂಡ ಇಲ್ಲದವುಳು ಸಮಾಜದ ನಡುಲಿ ಬದುಕಿರೆ ಪಡುವ ಪಾಡ್ ಎಂತ ಕಠೋರನೋ ಹಂಗಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣದಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಹಿಂಜರಿಕೆಂದ, ಬಡತನಂದ ಇಲ್ಲೆ ಯಾವುದೋಒಂದು ಅಘಾತಂದ ದೊಡ್ಡ ಹೊಡ್ತದ ಮೇಲೆ ಏಳ್ತು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಒಂದು ಸಲ ಸಮಾಜದ, ಜನಾಂಗದ ಇಲ್ಲೆ ತನ್ನವರ್‌ಂದನೇ

ತಿರಸ್ಕೃತ ಆದರೆ ಅದನ್ನ ಮೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆ ಬಾದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಆ ಹೋರಾಟಲಿ ಗೆದ್ದಾ ಬಾದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ, ಸಹಾಸ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಅಸಾಹಾಯಕತೆನ, ಸರ್ವಿ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸುವ ಛಲಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಸಮಾಜ, ಜನಾಂಗ ನಿಬ್ಬೆರಗಾದೆ. ಬೆಸ್ ಮಂಜ ನೀ ಗಂಡ್ ತೇಳ್ವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಗಾದೆ ಹೋಲಿಕೆ ಆದೆ. ಹಿಂಗೆ ಗಾದೆನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಯಾಮಲಿ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡಕ್.

**ತೆಕ್ಕಡೆ ಬಿ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ**

ಮುತ್ತಾಮುಡಿ ಗ್ರಾಮ, ಮೂರ್ನಾಡ್ ಅಂಚೆ

ಮಡಿಕೇರಿ ತಾಲೂಕು, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ-571252

ಮೊ: 9483234335, ವಾಟ್ಸಾಪ್ : 6360875378









### ತೆಕ್ಕಡೆ ಬಿ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ

ಇವು ಕೊಡಗ್ ಜಿಲ್ಲೆ, ಮಡಿಕೇರಿ ತಾಲೂಕ್‌ನ ಮೂರ್ನಾಡ್ ಹತ್ತದ ಮುತ್ತಾಮುಡಿ ಗ್ರಾಮದ ತೆಕ್ಕಡೆ ಯಂ. ಬೆಳ್ಳಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ಜಾನಕಿ ಇವರ ಸುರುನ ಮಂಜ. ಇವರ ಹೆಣ್ಣ್ ನಿಡ್ಯಮಲೆ ಮನೆತನಂದ ಬಂದ ನೇತ್ರಾವತಿ.

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಇವು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ, ಮಡಿಕೇರಿ ತಾಲೂಕ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆನ ಸರಕಾರಿ ಮಾದರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಲಿ ಶಿಕ್ಷಕ ಆಗಿ ಸುಮಾರ್ 23 ವರ್ಷಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸತಾ ಒಳೊ. ಸಾಹಿತ್ಯಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವ ಇವು ಅರೆಬಾಸೆ ಹಂಗಿ ಕನ್ನಡಲಿ ಬಹಳಷ್ಟ್ ಕಥೆ, ಕವನ, ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳ್‌ನ ಬರಿತಾ ಒಳೊ. ಗೌಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ದಸರಾ, ಗಣೇಶೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಲಿ ಚೌಂಡಿ ಕೋಲ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಮನ್ನಣೆ ಗಲ್ಲಿಯೊಳೊ. ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಭದ್ಮವೇಷ ಮಣ್ಣ್‌ನ ಮಾದರಿ, ಅಲಂಕಾರ, ಪೇಪರ್ ಕಟ್ಟಿಂಗ್, ಪೇಪರ್ ಕ್ರಾಫ್ಟ್, ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾದರಿ ತಯಾರಿಕೆ, ಜಾದೂ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಪವಾಡ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲು, ಮೇಂದಿ, ರಂಗೋಲಿ, ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯ, ನಾಟಕ, ಕಥೆ, ಕವನ ರಚನೆ, ಅಭಿನಯಗೀತೆ, ಮಿಮಿಕ್ರಿ ಹಿಂಗಿ ಬಹುಮುಖ ಪತ್ರಿಕೆ ಹೊಂದಿರ್‌ವ ಇವು, ತಾನ್ ಅಲ್ಲದೆ ಬಹಳಷ್ಟ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಿ ವೇದಿಕೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೊಳೊ. ಇವು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೊಡುವ 'ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಿಕ್ಷಕ ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ'ನ ಪಡ್‌ಕಂಡೊಳೊ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಗೌರವ ಸನ್ಮಾನಗ ಸಿಕ್ಕಿಟ್ಟು. ಇವರ 'ಅರೆಭಾಷೆ ಗಾದೆಗ' ಸಂಗ್ರಹ ಪುಸ್ತಕ ಅರೆಬಾಸೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಕೊಡುಗೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಮಡಿಕೇರಿ.

ರೂ. 80/-